

Flammefuglen

Lissen Seligmann

2019

Indhold

Kapitler	Side	Digte
0. Indledning	3	Danmarks Frihed
1. Frihedens drage	5	Et fint Program
2. Spyr ild	10	Dragedage
3. Der fortærer	15	Frihedsdressur
4. På vej	21	Kosmos' Poler t/r
5. Til en tid	27	Fønix
6. Der lover	32	Merlin Trubaduren
7. At bære	38	En af Format
8. Og tiden er inde	44	Nu skal vi lege
9. For kysten	51	Den eneste Ene
10. Er klar	56	Skibet Maria
11. Og bølgen	62	De fantastiske Fire
12. Der kommer	68	Moster Engle
13. Er ren	74	Sporlækker-musen
14. Med frisk glar	81	Kosmisk Elskov

0. Indledning

Først kom *Den skønneste Drøm*, DsD, skrevet i tilbageblik over et større spand af år. Så kom *Sneglespor*, Ssp, et tilbageblik over de umiddelbart foregående år. *Krystalfloden*, Kry, havde jeg slet ikke tænkt mig at skrive endnu, men der kom signaler indefra om at skrive den i nuet. Javel, ja, og naturligvis. Det var jo ikke en roman, sådan set. Dette vil fortsætte i *Flammefuglen*, Ff.

Den fik det navn fordi Fønix kun nærmer sig sin ilddåb. Den luftige drøm om enhed med Ånden blev til forståelsen af langsommeligt at gnaske sig vej gennem Jordens element, fortære alt det gamle, følelser, emotioner – og efterlade spor i samme ombæring – som gradvis udvidedes til højædle krystalveje. De er tilsyneladende nu klar til trafik af det eneste element som ikke er synligt på Jord andet end når det træder ud af manifestationen som ild – nemlig ÅND. Så jeg er næsten rede til at Åndens ild for alvor kan komme indefra... realisation? Er sket! Det er ikke krematoriet jeg forbereder mig på... det behøves ikke!

Jeg vil lige opliste nogle udtryk og forkortelser, de er efterhånden blevet en hel del og går igen: Alma = min indre JEG-følelse, "Al Maj/mig" og tvetydig, Al og Ma (Moderen, og højere Maha) – DJ = Don Juan fra CCa = Carlos Castanedas bøger – 1.att. = DJ's udtryk for hverdagsbevidstheden og 2.att. for drømme- og underbevidsthed – cc = crimsoncircle – DgK = Den gyldne Kløft, hoveddrøm tilbage fra DsD og Ssp – GT/NT = Gamle og Nye Testamente – kh og ku = kollektive hypnose/ubevidste – SB = Sai Baba – PS = Prema Sai Baba som han er nu = MV = Maha Vishnu = også Krishna/Kristus/den Salvede, en titel der betegner krystalenergien – s = "sorte" negative pol/fraktion, h = "hvide" positive pol/fraktion – øvrige vil fremgå af teksten.

Kærlig hilsen

Lissen Seligmann (ultrakort om forfatteren og bogen – se allersidst)

19.04.0600

DANMARKS FRIHED

Der er et mildt og frodigt land
dels stegen af moderhavets vand
dels løst af nordens bjerges rand
som gav det bakkedrag og strand
med hvide, åbne arme
I dette ø-land som blev født
med friheds rigdom i det ødt
lå der alle korn og kim
til en fremtid, lys, sublim

Og Danmark blev det land en dag
efter en start i ro og mag
og modning over rum og tid
ved hændelsernes sum af vid
en lov for alle agre
For frihed kan kun sikkert gå
og vokse trygt og stadigt stå
hvor der var en klang af gru
blot forstummet helt af hu

Er Danmark klar til frihed nu?
Kan alle vælge den – kan du?
Så er vi fri af tyranni
fra ude, hjemme, indeni
og dét kan skabe fremtid
For dér hvor hver kan råde sig
frit gi' af evne som i leg
og det bli'r modtaget af hver
dér er frihed, lige værd

Det Danmark som er blevet gråt
- historisk tjære ælder godt -
det vil da atter blive skønt
i alle farver men mest grønt
og alle veje egne
En jord hvor hver har fødselsret
helt uden magtspils larm og plet
for den frie fuglesang
den som ved, hvad var - engang

1. FRIHEDENS DRAGE

Det er påskelørdag **20. april '19**, og foråret har endeligt holdt sit indtog. Den er så dejlig, denne tid, hvidtjørn og kirsebærtræer der bugner af blomster, en sol der varmer, frisk og ubrugt luft, endnu kølig. 21 grader for, 5 bag... vejret er meget stille derude, skalkeskjul for hvad der foregår nedenunder årstidens naturlige vækststemning: vildt oprør – frihed! Folk er aggressive, alt hvad der har været holdt nede i umindelige tider vil ud. Hos mig er der euforisk frihedsfølelse – når jeg skal ud at synge i Køge i Vise-vær(f)tshuset 28. ds. har jeg en vise om oprør mod systemet med i bedste visetradition. Jeg tror jeg bliver totalt ligeglad med evt. svipsere, så fuld af liv, af Ånd, føler jeg mig. Visedigt 1 siger det hele – skift ”Danmark” ud med ”jeg”. Der *er* reel mulighed for at frihed kan begynde at manifesteres nu. Kosmisk vår – et gennembrud fra et dybere lag og ind i det jordiske er sket. Der justeres selvfølgelig stadig løbende men starten er skudt af. Jeg er en tand mere sikker på at nu kan alt ske der aldrig før har kunnet...

Hvilket også betyder utryk vekslen mellem alle mulige stemninger, hvis jeg ikke centrerer mig godt. Alle de kappede program-trosser i 1.att. holder ikke længere min opfattelses samlepunkt statisk, og nu hvor det endelig lader til at nærme sig at den megen befrielse kan udmønte sig i et eller andet mere sandt... liv... kan jeg næsten ikke klare mere limbo. Slik-flip. Rastløshed... dog samtidig de konforme ankre jeg stadig får øje på midt i deres farvel... øh, *skal* de afskediges? Og hvis, skal kortene så holdes tæt derude? Det var jeg aldrig god til, men jeg vil ikke have drama, bare liv. Taler jeg i gåder? OK, konkret: **21. april:** jeg vågner og begynder automatisk at ”Ånde”, føler mig totalt afskåret fra dybden... hvorfor egentlig kæde drættet sammen med Ånd? Det handler jo bare om brændstof til robotten... 1 time går før positionen med de dybere bevidsthedsspor er genfundet. Smuttet til min mest overfladiske position fra dybet ved opvågning... men samlet igen.

I samme boldgade, affødt af Clint Eastwood: hvorfor være tro mod en partner? Endnu et program? Jeg læste lidt net om ham efter ”Space Cowboys” som jeg har distraheret mig med på sidsten. CE var aldrig rigtig mig før langt oppe i alderen. Nettet viste ham mere interessant end ventet. Både forud og cliché. Ha! Som jeg selv! Helse, TM, multikunstner... og ikke særlig tro. Troskab? Et instinktivt program så hannen ikke bare skrider efter knaldet og hunnen skal klare afkommet alene er ret smart, men der er en hel del mere i det. Instinkter er *automatiske, dyriske programmer* fra *Ånden* – forvrængede af samfundet – så frihed af *hele området* er essentiel. Hjertet ligger dybere. I Ssp fortalte jeg om mit sidste parforhold som jeg kun gik ind i fordi Ånden ville og jeg troede jeg var mere herre over mig selv. Min livserfaring var 0 imod forelskelsens kh-programmer; men efter 3-4 år var de lette (for mig) at bryde i 5., skønt jeg stadig elsker x.

Jeg elsker, behøver ikke *eje*, sætte pigtråd om. Det mere i det er at losse det læs af programmer /projektioner der udgør noget af tiltrækningen og klarlægge sandheden. Nogle kan eller vil ikke slippe dem og gør derfor løsrivelsen unødigt hård. Jeg er glad for mit forløb med x, én stor befrielse for mig. Jeg behøver bare at sammenligne med xxx og xx, hvor xxx gik hæderligt, xx smukt, ikke desto mindre blev jeg ikke helt færdig med ejeriet. Det skete med x. Mine processer er mig, *jeg* gik altid ind i parforhold fuldt og helt; men det er noget *tilsyneladende* typisk for USAs mænd at gøre modsat (2. ende af samme sag). Frihedstrang skabte USA, og ”afstumpet” *kan* være konventioners skældsord for 1. stadiet i slutbefrielsen. Intet varer, kan ejes på Jord, ting, mennesker, følelser, men hypnoser kræver løfter vi ikke kan holde, lim der binder selv løgne, heldigvis kun en tid, variabel fra x til y. For y muligvis kortere. X føder afkommet!

Måske skal jeg have en forelskelse mere for at se mig anbringe mig selv i førersædet, à la Clint. Jeg husker hvor ultimativt det var med x. Når han var væk var struben som revet ud. Har jeg nu kapacitet til at bevare overblikket og være foruden – og ens sanser skærpes kun med udfrielse – til man overskrider en tærskel hvor man behersker alt – *så* vil jeg kalde mig fri, oppe *bag* Åndens ultimativeste program... (DJ's ”Place of No Pity?”) Hm: uden hypnoser + projektioner vil kun

dybden tiltrække. Hvordan ville det være? Det var i høj grad den med x. Findes der nogen uden destruktive projektioner i vor tid? Uden dem *kunne* vi stadig have boet samme sted. Jeg elskede ham allermest når han var mest klar af dem, og han var mere mig end xx. Jeg tror stadig der findes dén som er en glæde at vælge samliv med, med samme grundfarve, resonans, en åndelig tvilling så (u)troskab er irrelevant; men jeg ved ikke om jeg orker risikere igen, selvom jeg nu også ville sikre mig en helt uafhængig tilværelse i indkørselen. Det er måske bare oppe at vende fordi freden hos xx også har en tomhed som jeg tvivler på, vise- og bilderi kan udfylde.

Før jeg fandt sammen med x var der en meget nu-lignende situation. Jeg håbede at x og jeg ville hitte ud af noget med vor fælles talentmasse, men det bølgede bare lidt t/r. Jeg lærte imidlertid meget af det, bl.a. større respekt for mit eget. Måske *kunne* det fylde mit liv. Det lader ikke til at have kunnet fylde Clints, men han færdes jo også i en noget anden boldgade, de unge, smukke og riges yderst materialistiske. "Space Cowboys" er imidlertid på alle måder en uhyre intuitiv metafor. Overfladisk set er plottet en ren kliché, men de er tit de bedste metaforer, og hvad er det nu vi oplever i vor tid? De ny der skal videre med højteknologien mangler jordforbindelse. Dén sidder i en computer. De gamle har en bedre og må virke som tovholdere en tid, evt. en tid *lang* før de måske ser en drøm opfyldes... sku jeg hilse at sige. Gamle Clint er givet enig.

Der er desuden nogle hængepartier at opløse helt, f.x. atomtruslen, der her sendes til destruktion højere oppe så den ikke mere kan true Jordens fremtid – passende gjort af etikere fra den generation der skabte den, sådan her på tærskelen. I den proces forlader nogle af os også Jorden, bliver deroppe, som Hawk (hihi, ørnefugl!), og ser det ny forår gå over den. Tommy Lee fylder virkelig billedet ud... har en enorm personlighed. En film med klasseskuespillere. Og så vender jeg lige tilbage til 21. april, for jeg sidder (som altid?) selv på Månen her **23.** og ser ned på min Jord i tiden, så netop den film taler til mig. Nattenyt siger ligeud at ALT det gamle æteriske i mig opløses og ny forbindelser knyttes fra kilden og helt ud til Robert. Det giver chok-reaktioner som da jeg vågnede 21., "hjem til mor", det gammelkendte. Men jeg fandt ind til det sandere, ur-ny igen. Og jeg kan kun sidde og lade det ske, til ind- og udsivning fra 2.-3.att. har fuldført den ny, rene forbindelse. Imens er jeg altså noget labil.

Jeg er lige begyndt på Ff, så jeg bør nok lige nævne at i slutningen af Kry begyndte der tydeligt at ske en sammentrækning af personlighed og højere plan for at integrere sjælen i helheden. Nu går jeg videre i transformationen. DJ ville sige at jeg venter på at "Ilden Indefra", Ånden, fortæller de sidste skranker i f.m. realisation, men min proces er lidt anderledes end hans da jeg er af nyere tid. Han skulle ikke blive her efter, det kunne man dårligt som aktiv i samfundet i den gamle tid. Det er mit projekt: at blive her som realiseret en tid og på magisk vis bare lykkes med hvad jeg vil. Hvad det så vil være! Jeg ved hvad jeg kan, men har ingen anelse om hvad det vil blive til. Jeg skaber den Jord jeg går på imens jeg går. Det gjorde Clint da osse...? Al respekt: han tog på jordisk opgave i tilstedeværende struktur, om så han sled som et bæst og vandt. Jeg henter 2.att. over i 1., mine manifestationer er sideshow. Jeg tror ikke lige han er dér.

Nu 25. april, og hold da op igen, som i slut Kry. Åhjo, "DragEN er sluppet løs og firmaet bliver sprængt i luften", som Adamus sagde 6. april – det er sandelig Åndens udrenselsestid. Først Notre Dame, af sig selv vist, grundet angreb på hjertets plan indefra – i forgårs islamisk terrorangreb på Sri Lanka med danskere fra upper case mellem de mange ofre, i dag bombetrusler mod et par danske skoler. I går ringede min fynske veninde "kattedkvinden" med et slemt angstanfald, og jeg "så" det udløb af Sri Lanka... hun mærkede bombetruslerne. Jeg fik en brat fysisk svækkelse i går eftermiddag, kunne næppe spille guitar – jeg øver mig hver dag på 28.ds. Jeg vil ændre min præsentation af viserne lidt. Den hidtidige lød som støtte for terror... Nattenyt melder tiltag på 7. som vil trampe div. ud på 1. og kræve medfølelse (osse i mig!). Sønneke har drømt noget endnu mere klar snak om klø. Jeg håber ikke...

Nu har jeg hørt flere udtale at de ikke tror på nogen konspiration; ærgerligt, for jeg har flere gange mærket at der er en. Til morgen kikkede jeg på det igen. Det skal ses lidt højere oppe fra. Alt i bevidstheden har 2 sider og veksler evigt imellem dem for at lære at håndtere begge, lavere og kortere sving sker indeni højere, længere. Lige nu har vi Kali Yuga, hvor vort univers har været længst ude i s, materiel splittelse og lige er vendt, på vej retur mod h igennem først Dwapara Yuga, så Threta og så Sathya, total h. På linje med og over os indtil et vist niveau, hvor det går over i neutral balance s/h, er der entiteter overvejende h og s. S, som begærer materien og er mindre bevidst, ønsker naturligvis at vi skal forblive i splittelsen, for det passer dem bedst – nu - de svinger jo også. Intet er enten-eller, kredsløbene har bare forskellig omløbstid helt op forbi universets sjæl, Brahma, videre forbi MV/Krishna ovenover til Supersjælen = 1 – højere vist irrelevant. Jeg beskrev denne vediske fremstilling med yugaer mere udførligt sidst i Kry.

Der er absolut en konspiration der kæmper imod h og neutralitet. Det er dens opgave for at blive klogere. Yugaerne er faste cykler der bestemmes højere oppe fra så det er dumt, men s er heller ikke for kloge, de er *smarte*. Forklædt som mere ydmyge størrelser er der inkarneret nogle ret udviklede (balancerede) stykker der har valgt at være garanter for det kommende løft – de påvirker samlepunktet konstant i kh så det skubbes mod en mere tidssvarende position langt fra atombrag. Konsekvenser er typisk udbrændthed, oversensitivitet osv. Enhver kan opleve et ryk af punktet. Er du dødtræt, sæt f.x. ”Johnny B. Goode” på, skru op og overgiv dig. I løbet af kort tid er du kvik. Det haler dig ud th. i s hvor du føler dig stærk og aggressiv. Kirken havde meget ret i sin tid, da den tordnede imod rock'en. Kirken er overvejende h, så det giver sig selv. At *det* så er en diskutabel sandhed... h og s følges *altid* ad. Kirken og kroen. Fruen og Fanden. Ene h er ubalance!

Jeg indsendte ”Danmarks Frihed” i går til konkurrencen fra ”Syng Dansk” komitéen i anledning af 75-året for DKs befrielse i 2020. Jeg troede ikke det var ”mig” da oplægget kom, men... alligevel... det blev bedre end ventet. En viis vise med 0 power. Hvis jeg vinder ville det være sært – med den ladning – men opgaven var sjov. Og hvem ved, måske er tiden ved at være inde. For snart 20 år siden drømte jeg gentagne gange at SB opfordrede mig til at male når jeg gik i stå, fordi jeg ikke så en mening i bare at hobe lærreder op. Det handlede ikke om at jeg skulle sælge eller blive berømt. Jeg skulle udøve den jeg var uden agenda, forankre mig bedst muligt, *evt.* mhp. efter-realisation, hvis jeg ankom dertil som planlagt. Hvordan pokker skulle jeg have vidst det? Jeg var forklædt, godt låst af, også for mig. Jeg valgte bevidst at fortsætte fordi han opfordrede, jeg kunne og fik det godt af det. Det var ikke – mere – en trang, som ved en opgave.

Sådan har det været siden, og jeg har efterhånden hørt om en del andre der bare har gjort hvad de har fundet morsomt og pludselig en dag var alle vejene konvergeret og de sad midt i et smørhul uden egentlig at have søgt det. Sker noget lignende for mig vil det bare være sjovt. Hvis ikke har det også været sjovt. Sjovt, som at skrive om et liv hvor hverdag og drømmetilstand går hånd i hånd og desuden er et vindue hvorigennem hele baggrunden for den tid vi lever i kan studeres så direkte og klart som det nu har været muligt for *mig* at polere glasset til. Den ny tids babytilstand og samtidig et realisationsdokument. Forleden nattenyt sagde at sammentrækningen jeg fortalte om 23. nærmest sker imens jeg ser til, affaldsenergi bliver transformeret til ny næring med minimalt spild fordi Ånden næsten helt har overtaget processen nu. Min magiske tid er endnu baby, skal passes og plejes – samtidig med vise- og billedprojekter, tungen lige i munden...

Sent i går, **26. april**, ringede en og aftalte køb af et af de nyere malerier. Havde jeg ikke siddet i sengen var jeg nok drattet om. DET er godt nok længe siden. ER tiden virkelig ved at være der? Jeg er ikke i tvivl om at der sker noget i dybet som påvirker overfladen, men det tørre område på overlæben normaliseres kun langsomt, og det samme gælder de sære akutte knuder på *bøjesenerne* i hænderne, ømme ved tagfat. Ømheden generer heldigvis ikke guitarspillet og svinder snart, men knuden forbliver længe. Gammel kontrol slippes ud af manifestationsredskaberne. Fint – jeg slipper, ellers kom de ikke, så jeg behøver ikke tænke over hvad jeg skal slippe! Jeg er også nødt til

at spise kødprotein. Ellers kan jeg have fyldt mave og dog ikke være tilfreds. Det er ikke sådan at være en 64-års baby. Jeg har *kendt* sammenhængen imellem hvad man spiser og hvorfor længe, bare ikke *vidst* den som nu før – og hvem vil føle sig som en slatten nudel... groUFF!

Sikken en dag i går, **28. april**, og sikken en nat. Ud at spille i Køge – årh, hvis jeg skulle samme vej som DJ kunne jeg bare trække mig baglæns ind fra præstationsangsten, men jeg må takle den i stedet fordi jeg skal bringe 2.att. ud i 1. Det er så helt uforudsigeligt hvad der svipser. I går var det akkompagnementet midtvejs i den ene vise. Nå, jeg sang videre à capella, og svipset gik hen over hovedet på næsten alle, mine viser er jo ukendte. Selv x, der var der, havde kun hørt én før. Det faldt mig ind at det måske var en gevinst hvis jeg fortsat sang uden guitar lige dér... i det hele taget benyttede à capella mere? Sådan kan idéer komme flyvende ind fra uventede kanter. Der findes ikke katastrofer i det game, kun kattestrofer. Nå, jeg havde meget modstræbende været nødt til at aftale nedtagning af mine billeder i Ishøj samme dag inden 19:00, så jeg måtte drage af efter 2 timer – så foreslog x at hjælpe mig i stedet for min søn. Han troede vist de hang i nærheden, men trak sig ikke da jeg sagde at de hang i Ishøj.

OK, så! Når alting *vil* ændre sig fra minut til minut følger jeg bare med. Trods lidt sen start lykkedes det at følge min slagplan så godt at vi blev færdige præcis kl. 19:00. Jeg gav en tur i Running Sushi lige ved, intens snak, og pludselig var klokken 21. Ups – overnatte? Fint nok, hjem, losse billeder og rette an. I seng kl. 22, behov for at falde ned... lidt overfyldt mavse... jeg satte mig med Ff til jeg blev træt nok, og – kunne ikke sove. Stod op, øsregn, øv, ligeglad, gik tur i det mørke anlæg langt over midnat, sang hele vejen og slap af med hæsheden efter den intense snak. Sang er naturligere end snak. Mor fik ødelagt stemmebåndene efter en virkelig slem angina. Hun fik stemmen nogenlunde igen med sangundervisning... Hjem igen og *sove*. Vågen flere gange. Alle drømme fløj væk, øv, uigenkaldeligt vågen kl. 6 – kroppen ville tømmes efter gåturen, og søvn var umulig igen trods gnniiii! Hvad NU? Intet specielt tankemylder, skønt der var sket *nok* g.d., og *så* fy var maven heller ikke. Xx ovenpå sov også først efter jeg gik. Hm.

Der skete noget helt andet uventet i går, forresten. I slut Kry fortalte jeg om et par specielle trusser der uden videre forsvandt en nat efter at jeg havde bedt om et tegn. Jeg fandt dem da jeg rettede an til x's overnatning. Øjeblikkelig gik min rationalisator i gang, *havde* jeg glemt at osv. osv., men det var simpelthen bortforklaring. Næ, samlepunktet har været forsats til en sideplads for at løsne uddaterede opfattelser fra den gængse så visse billeder, opfattelser der havde at gøre med jordisk forankring forsvandt midlertidigt for mig, skønt *de* ikke var ukurante. Jeg bad dengang om gensyn når tiden var passende, så forankringen er altså flyttet retur nu? Det kunne tyde på det. Og 1.att. holder mig vågen fordi der sker for megen tøjningsændring for dens smag... og for den formørkede fraktion. Vi nærmer os 1. maj, en traditionel s højtid. *Vil* der trampes div. ned inden længe som meldt ca. 24.? Kattekvinden nævnte at der var flere kendte personligheder der var takket af. Nåja, sådan kunne det også ytre sig.

Det slog mig forresten her **30. april** i kølvandet på x's afrejse at alt jeg nu reelt føler er kærlig neutralitet, og det var rart. Som sædvanlig er der alle muligheder for noget musik professionelt, og det spirer i hans dyb omsider vist; men han har fået tæsk nok for utide...stadig. Vil det til evig tid svæve i luften med x? Og så også gøre det med alle andre for mig? Måske. Men hvorfor lade det være en selvpfyldende profeti? Jeg holder alle døre åbne... og så har det for øvrigt været en tung nat igen. Noget blev helt tydeligt energetisk suget ud af alle mine centre i kroppen, og det værkede grundigt i dem. Jeg vågnede med følelsen af at have gået 10 omgange med Mike Tyson... (nu Qi Gong mester!)... men jeg passerede en test. Jeg har 2 gange nylig fået natteordre om at forbigå al analyse (astrologi, chakras, "3D-fornuft") for intuitionen, næsen. I nat beordrede jeg det selv: kvantespring = ALT kan ske, så hvorfor tro på grænser? Der findes kun dem *vi* sætter. Det har jeg sagt i årevis, og ment det. Men nu *ved* jeg det også... digt, digt, rodet kapitel... hm...

19.01.0591

ET FINT PROGRAM

Det sker at tiden flyver – når den ikke er en snegl
 men af og til så går den støt helt uden taktik og fejl
 og når vi dømmes om dens skiveskæren af vort liv
 så er det godt at huske at den blot er relativ

som når mit maleri sæt's til en femtenhundred-kron'
 bedre end Picassos til 1½ millioooooon (*nylig blev en Monet solgt til 750mio!*)
 og kæresten uden at kny bru'r femtetusind på sin bil -
 ½ års mad til to – så synes jeg relativ har stil

for hvis vi ser det hele lidt från övan uden larm
 fra alt vort skaberi, inde fra Åndens vindueskarm
 så bli'r det klart hvor meget lidt af alt det stads og kram
 der egentlig er andet end en app, et fint program

Når Castaneda skrev om uorganisk vishedsliv
 korrekt, men Wiki si'r at han var fiktivt kreativ
 en astronaut nær drukner – i et tomrum? – hva'r så sandt
 Jeg ved bestemt at sandheden er relativt forband't

Vi tror vore børn skal lære af os men det går lige op
 for de ved mer 'm hvorfra vi kom end bisp, imam og pop

Min datter drog 'n etage eller syv op i sit liv
 men hun var aldrig min og døden – den er relativ

for hvis vi ser det hele lidt från övan uden larm...

2. SPYR ILD

Så blev det 1. maj. Der blev foretaget noget i går aftes, men jeg så film og spiste for meget kage – distraktion med 1.att. i st.f. at stille ind og mærke – gad ikke. Sønneke gjorde. Jeg kunne dog ikke sove, så lige som den 28. gik jeg tur over midnat, stillede så bagefter ind og mærkede angrebet, sønderhakkende energier, rettede imod hjertet – som han sagde. Logisk – øverste bindeled mellem sjæl og krop på Jorden, moderligheden, "Notre Dame"... Jeg har været ret forbeholden m.h.t. "kattekirken" hidtil, og med god ret, dér som overalt behøves storvask... dog, der sker mirakler der. Hvorfor ikke i det protestantiske? 0 devotion? Bedekranse til fokus på Gud findes indenfor Islam, Buddhisme, Hinduisme, Jainisme, Katolicisme, men ikke her. Hengivenhed og centrering er da vigtig? Ritualer har altid kejtet mig, men jeg har dog fulgt *noget* af indisk obs, nærmere kilden, fandt *jeg*. Ubevidste minder...? Jeg blev i al fald ført til *dem*. Drømmearbejde, chakra-øvelser og meditation (egtl. bøn!), meget nøgternt, frit... hmmm... vent lige lidt...

Når man når et vist niveau virker s og h ens – det er bare en energitilførsel. Det angreb i nat har kun samlet mig yderligere. Jeg blev forbløffet under opvågning til morgen da jeg automatisk Åndede ved følelsen af let konflikt mellem 1. og 2.att. "JEG ER" var rykket fra bag nakken til at runge midt i hovedet. Iflg. mine aflagte systemer er AlMa så nu helt centreret i pandecenter, Buddhi, hvor eneste begrænsning er adskillelse mellem troerne – på vej mod udslettelsen /foreningen i Krone. Kronecentret er mest en tragt ind/ud. Som i slut Kry slog det mig at når jeg Åndede skete der egentlig ingenting, MV inde og ude var samme dybfølte neutralitet og AlMa imellem kun en imaginær membran. Treenighed. AlMaha?! Åndedrættets dybere funktion er næsten fuldført, så nu *er* det bare til robotten. På grænsen mellem våg og sov har jeg oplevet at det kort blev "glemt" for så brat og kraftigt at starte... oppe i Åndens, søvnens rige behøves det jo ikke.

Den 3. maj, og det er da klart at jeg har den katolske kirke oppe at vende, og riter generelt, og mirakler. Hele mit liv har handlet om befrielse, konflikt mellem al ydre og indre Ånd, stærkt farvet af min opvækst med min (selvfølgelig!) autoritær-kristne mormor til formålet. Hun sørgede for det rette skam-og-skændsel input at gøre oprør imod og lægge al kirkeri til last, retfærdigt eller ej. DK er oprørslandet, Luther imod åndeligt tyranni, protestantisk kirke-med-flugt-fra + materialisme. Præ-AlMa listede mig dog hen hvor der *var* Ånd her – udbryderen Luthersk Mission med xxx, senere drømme/meditationsgruppen på vedisk basis, den sandeste exit – mener jeg. DK er befrielse til at vælge selv, derfor hører man meget lidt til mirakler her, det ville ikke tjene formålet. Andre steder er man ikke lige dér, og det er respektløst at kræve andet. En vigtig vej for krystalenergien at rette ud i stoffet, endnu en "sidster" på mine bogprojekter omkring GT/NT i Kry.: Darwin, Sitchin, Hancock, Cremo. Altså "sidste" på *Jorden*. Der findes jo kun "næste".

Det er så tydeligt at jeg er ved at afvikle: på vej fra Buddhi til Atma i gamle termer = toppen på min bette (vulkan)ø i natnyt, sidste forhindring er næsten forceret; men jeg er også forvirret. Vil jeg trods alt forlade det hele derfra eller komme tilbage og have med det mundane at gøre? Det skal tydeligvis undlades lige *nu*. Cc har kreeret nogle ny-tid-film, og jeg var ved at kaste op da jeg så hovedfilmen, "The 6th Sun". Jeg følte mig som en udslidt cirkushest. Alle de ritualer med fjer og røg og hvad ved jeg. Den slags er altid kommet imellem mig og sagen, og visse medvirkende vidste jeg at... nå, lad os alle være tilgivet... hvorfor kan jeg ikke bare glæde mig over at de har fundet og fejre det? At spille viser er da også et ritual, i vejen – min lange hestehale ligeså – men det er *mit*. Ikke påtaget. Frihedstrangen er så stærk i mig, jeg vil selv, nøgternt og frit valg, jeg føler lede ved alt der vil styre/lader sig styre, påvirke, men mange behøver det... Jeg er ikke færdig med min proces. Før er der næppe tolerance overfor det jeg har ladet bag.

Nattenyt meldte at proces mormor/kirke lige har lettet mig for et læs kakler (barndomsprogrammer) og sluset et par meget trætte aspekter ud gennem den eneste dør i bymuren om kh, bag kirken i det højeste punkt, faktisk. Tilbage er der en ren, harmonisk jordforbindelse at tage frem fra det gamle

kvalitetsskab, hele arkivet er sublimeret. Fremragende. Hvis det giver det energioverskud jeg mangler vil det være endnu bedre! Nå, det er kun morgen, giv tid. Sådan noget mærker man i virket – der er pludselig mere til det og det virker tilbage på indsatsen. Desuden skal jeg forberede mig på at hænge ½ ton billeder op i morgen i Skælskør, så det burde ret hurtigt vise sig om der er mere energi. - **Mandag den 6. maj**, og om der var mere energi skal jeg ikke kunne sige, det ville være meget kontant afregning, men hvorfor ikke? Der sker jo da mirakler, i det små eller fortiede. Det gik fint nok, sønneke og jeg fik hængt næsten alle billeder op. Jeg elsker stedet og ville hjertens gerne hænge dér hele året. Hotel Villa Fjordhøj i Skælskør har det hele, wellness, Ånd, det bedste af det gamle, totalt uprætentløst, og nye kræfter er kommet til. Genfødsel.

Clint er stadig på bordet, ”Gran Torino” er en endnu bedre metafor end ”Space Cowboys”. Den gamle kriger, syg til døden, gør op med alt, selv det han selv bragte ind i livet, lader det ny og fremmede ind, lidt modvilligt, men så glider det – giver sit bedste videre, afregner karma og lader den resterende, dybeste kontrol aflive i eet hug. Og giver dermed det der ville have tyranniseret fremtiden mulighed for at vælge bedre – efter lektierne. Balance, nøgternt og bevidst, og ALENE. Skægt lille indslag med hundens horoskop, der slår til... præsten, hyrden – i alle former – er h modpol, min sympati ligger hos krigeren der i filmen forener s/h i sig, bliver fredelig kriger. Jeg har aldrig været nogen særlig god hyrde. Jeg har været omkring, men nej... Jeg skulle fri, og det er man ikke med indoktrineringer, kun med sit eget kommet indefra, lige nok formgivet til tiden, og ikke mindst: skal man *virkelig* hjælpe nogen, ikke bare lappe, skal man selv være fri. Personligheden er og bliver *lille* persona.

I nat drømte jeg at jeg kørte et styreprogram i f.m. noget arbejde (reminiscenser over Fjordhøj) men det var tydeligt *valgt* og dermed set oppefra, ikke id med, tvang. Her til morgen tonses det naturligvis ind med samme tema, frihed vs. tvang. Min omverden er jo mig selv, Gud/mig. Det slår mig hvor intimt penge og skam er viklet ind i hinanden. ”Man skal klare sig selv, svare enhver sit.” Jada, men når det er lært til bunds, skal det slippes igen for den højere styring, og så bliver det først rigtig morsomt. I den proces kommer folk i alle mulige sære klemmer de ikke lige kan slippe ud af, for Ånden vil være sikker på at kontrolprogrammerne kommer ud af alle cellerne. DJ fortalte CCA om småtyranners vigtighed i vore befrielsesprocesser. Jeg skal sjældent mod-bruge dem på den måde DJ gjorde, og Clint i filmen: *befriende manipulation*, men de er instrumentale i at hjælpe os med at gennemskue os selv og hæve os over niveauet bøddel/offer/redder, 3D.

Men alt det *har* jeg jo været igennem! Ja, med *personligheden* i psykoterapi. Så kom Ånden mig imøde indefra og nu er vi dér hvor det personligheden aldrig vil kunne slette mister sin indflydelse. De instinktive urprogrammer hvori *indoktrineringers spor nu er blandet ind i*. De kan aldrig slettes, sporene er der – som hvis man én gang har haft præstationsangst på en scene, været forelsket, haft hjerteanfald, smagt fedtegrever – børnesygdomme ingen undtagelse, immunforsvaret følger sporene, modreagerer bare før de får fat – men hæves man op over dem bliver de valgfrie. Man bliver en formidabel skuespiller, ved nøjagtig hvordan man selv agerede og kan vælge til/fra efter behov, uden sporenes indflydelse, undtagen hvis man vil gå ind i dem med et formål. Hvad er frihed, hvis der ikke er frahed? Så er der jo intet at sammenligne med. Vi går stadig på Jorden i denne laveste tid, Kali, ikke Sathya Yuga, højeste. Jeg forstår SB da han engang sagde at Kali faktisk var bedst for de bevidste. I Sathya er der kun frihed, ingen frahed.

Der er nu fuldført en proces 100%. Jeg er spændt på hvordan det videre vil ytre sig. **Vi har 9. maj**, og natnyt siger at opgaven lige nu er ”ildspiseri” og udelukker alt andet. Det skal jeg love for, jeg gider ikke det jeg godt ville og er svimlende træt aften, ”just dead”. Nå, der er tid endnu før f.x. næste viseforestilling, og Fønix er ridset op på lærredet, klar til det egentlige arbejde. Jeg fik første linje i et visedigt - ”Når dragen flyver...” op i forgårs, ét billede af hvordan dette ytrer sig – indre og ydre er forenet nu. Næsten. Jeg vågnede med syden i hele kroppen og reaktioner som ”små-eksplosioner” i hjerte og hals, Åndede helt automatisk for at udligne forskellen mellem det fysiske

og æteriske, nej – vrøvl – det *astrale* element. Det æteriske hører til det fysiske, Ånden bringes ned i stoffet gennem det astrale, og det æteriske er ledningsnettet til robotten. Hvorfor har jeg glemt det? Endnu en ytring?

Det var sønneke der lige nævnte det i telefonen og jeg tænkte ”selvfølgelig – det er jo dér vi ”skiller” ved død”... men skidt, under alle omstændigheder er det æteriske bare det finere fysiske ”stof”, den energi den astrale kan fortsætte lige over i. Når vi fordamper de sidste blokeringer (drømt på sidsten) fjernes de tunge energier der gør at vi har inkarneret, og vi fortsætter rene, behøver ikke være her mere, det er et valg vi kan træffe i vor tid, helt exceptionelt i noget univers. Vi er pionerer her på Jorden (mere udpenslet i Ssp og Kry). Så nu er det tæt på at jeg kan mangle hvilket liv jeg vil have. - Det viste sig evt. at være en mulighed – og lettelse – at hænge på Fjordhøj det meste af året, det perfekte sted til min kunst. Det kunne ligne et signal udefra der spejler mig rent. Vi får se. Gaaaab, jeg skal vist i brædderne igen... men det blev det ikke til, for så plejer jeg ikke at kunne sove aften, og det orker jeg ikke. Jeg skrev 2 viser og lagde 2 par buksers ben ind. Nej, jeg gider ikke mode, men ”egen stil” er ikke ”forældet”.

Nu, 10. maj, ved jeg at jeg har nået bakketoppen, også fra nattenyt. Og at der er behov for at trække stikket ud lidt, opholde mig i baglandet for sidste justeringer før udad igen. Sidste skidt væk fys/psy sammen med gammel cyklus og jordforbindelse, lær, genlær at danse med den ny og helt rette handlekraft, uhæmmet, fri. Åhja, man bliver kejtet af 3D. Som min ældste og jeg enedes om forleden – satans at der ikke sættes jordisk tid på hvor længe processerne tager andet end ”overvejende”, vi kan kun håbe at de sluttet før vi er ude over en kant hvor det er for sent... en 3D-tænkemåde, men reel nok hvis man ikke får skovlen under 3D i tide. Og aldeles irrelevant, for sønnekerne, x'erne og jeg gør de rette ting og har alle lavet aftaler om at blive færdige, men blive og opleve miraklet. Der er bare så mange minder om stækkelse at komme over for ham, endnu for tæt på. Mine føles som jeg er hævet over dem nu. Vi får se ved næste optræden! ;-D

Der er det ved denne intime kontakt indadtil at man ikke kan slippe afsted med noget overhovedet – og også at tid er uhyre relativ, for er det tid for noget går det hurtigere end man kan følge med til, lige efter at man har stønnet over års sejtrækken. Der er kun gået 2 dage efter den top, og jeg har hele tiden fået besked om at tage det gelinde fordi det trak tænder fysisk hvad der foregik inde bag. Så jeg har tilladt mig at være *luddoven* bare 2 dage. Den 10. var der en nattenyt jeg ikke rigtig forstod, om bevidst at køre alt for langt på en togbillet og spille dum... **SB besøgte mig natten til 11. maj for 1. gang siden sep '18**. I tåget ham, er jo ikke udvokset... og han syntes ikke om den fætter Guf-tegnefilmserie jeg fulgte i stedet for at øve viser... jeg fik et boost bare af at han kom og sagde det, for hvad viseriet så end er for, så har mestermesteren altid bakket det op... jeg fik virkelig øvet og fulgt op på de foregående dages viseplaner. Tak for besøget... men...

Ydermere sagde han at den uro vi har lige nu i luftens element, sindet, er væk om 100 år. Øh, er jeg her om 100 år?... bortset fra at vi hurtigt kan enes om at det er meget kort tid i andre sammenhænge. Det betyder at det vil gå rimeligt glat OG at der kommer nådesløse perioder pga. modstand. Jeg sidder ret lunt i svinget i DK, men andre steder er der jo stadig vilde køns- og samfundsmæssige ubalancer... SB – NU Prema Sai – PS, hihi, ja, selvfølgelig – vil se uroen bilagt, det er jo også derfor han er her... og... **AHA!** Selvfølgelig, når SB/PS kommer er det aldrig kun for hyg. **PS** kommer, for *vil* jeg være direkte medarbejder *fremover* som tidligere lovet? Jeg bad ham kalde mig når tid var, og jeg er åbenbart klar – realiseret. Giver mening. *Kan* jeg ergo vælge tidløshed nu? S(v)ært at forestille sig. Også at jeg vil finde Jordelivet vedvarende opfyldende – en afgørende faktor. **13. maj** – og igen bevis for at våg og sov er samme i kølvandet på sidste sætning.

Fætter Guf(fe) har til min undren haft lovlig meget indpas, eneste uoverensstemmelse dag/nat: jeg er realiseret, men det er anderledes (som Adamus advarede om) end jeg havde troet *og* end forud, hvor jeg ret hurtigt ville være draget af når tovene var kappede. I stedet er jeg færdig *og* klar til et letflydende liv, men har en sær længsel efter ulegemligheden, friheden som jeg ikke kender, blot

ved som den naturlige tilstand. De gamle spor fra forgangne mestre trækker. Dér har vi guffes årsag og en grund mere til PS' besøg. Jeg er fri til at vælge uagtet min tidligere erklæring, for man kan ikke love på ukurant grundlag. Nattenyt viser mig hele tiden en ryddet bakketop, men også denne længsel, dette valg: vil du hellere videre til endelig frihed, den oprindelige kyst...? Det trækker, men næ. Det føles bare for ->daaah<- at have stridt sig helt hertil og så skride, skønt det ikke længere er ramme alvor, bare legerejse. Vil jeg nu kunne lære at optræde uden at tabe fatning, gebis, tråd? Blive tidløs? Hvilke andre ligesindede vil jeg møde... i de næste 100år?

Så hermed – jeg ved du læser med over skulderen – jeg bliver, PS. Men ikke pga. mit løfte til dig, det ville være galt, ikke frihed. Vi er ovenover løfterne, de findes/behøves ikke på dette plan, de bare *er*; ultimativ frihed: en svulmen i mit hjerte ved tanken, mens tanken om at trække mig føles – forløst, men antiklimaks. Fin måde at spørge på, forresten, uden at spørge – så det ville gå op for mig selv. Lige dig. Ja, jeg føler kraft til mere og masser at bidrage med. Hit me! **Jordisk tanke:** specielt at arbejde for én som både er kun 1 år gammel fysisk (2 år efter indisk regnemåde) og evig i dén grad bagom. **Himmelsk:** er vi ikke alle Gud/menneske, arbejder for den evige uden at behøve jordisk boss? Og dog dette direkte bud. Hvis jeg skal begynde at ”arbejde for dig”, hvad skal jeg så? Øve mig, forberede mig til at virke som jeg nu kan? Hvad andet kan jeg!/? Og ellers vil det vise sig. Forbindelsen er der i al fald, dag som især nat.

Det er den 14. maj og jeg er ved at forberede mig på nogle meget socialt aktive dage i rap. A propos rap – jeg er ”på” til dec-viseaften i VVG om Jul, men opdagede at jeg aldrig har skrevet en julevise, så jeg skrev en – fra snegleperspektiv. *Den* er med garanti eneste af sin slags! Shubberne kom nærmest – med en and. Som med DK-visen en lidt usikker start, men jeg endte ret tilfreds med mig selv. Det er jeg i det hele taget i tiden. **15. og en natte-reminder:** realisation betyder ikke lænen sig tilbage fordi alt går af sig selv, især ikke lige i starten. Der er personlig, instinktiv 3D at fjerne, udskilt energi, som løst støv på blanke flader. Let, men fortsat indsats. Hele den fysiske tilværelse er et tanke-hologram som kræver konstant fokus for at vedligeholdes, hvis man kun arbejder ud fra den lave, svage personligheds tankesind. Det har aldrig været min opgave da jeg altid havde højere, renere frekvens der skulle bryde det, men der er støv at fjerne hvis jeg vil løfte tiptop længere henne. Jeg *har* løftet og vil nu løfte ultimativt. Sic!

Der er det med de højere energier at de ganske vist regerer de lavere, tungere, men let kvæles af dem – tydeligt mærkbart i konventionelt selskab. **20. maj** og jeg er hjemme igen efter et traditions-spækket familiebryllup... hold kæft, jeg er smadret. Jeg havde overvejet om jeg ville deltage, det ville tydeligvis blive et marathontag, men jeg holdt af bruden og ville gerne fejre hende på den måde hun nu havde valgt. Jeg passede på mig selv på alle måder, mad/sprit/selskab, men fik en mave som en spærreballon af energien, den blokerer alt – var første der gik sammen med yngsten nær midnat, den anden holdt en time længere – uanset hvad, man blev stødt over at vi ikke blev til de små timer. Når man lever på hver sin etage *vil* man bare støde hinanden: en nøje gentagelse af ungdommens konflikter med min søster, nu som da umulige at slå bro over. Jeg forstår delvis deres etage, jeg har været der, men de har aldrig været på min... jeg har lært at sige at jeg er asocial og være ligeglad. Det ramte min ældste søn hårdere, men vi fik en god snak i bilen hjem. 3D-kærlighed er forklædt, tit som forkvaklet præstation. Direkte, ubombastisk er ikke ”nok”.

Der er ikke noget reelt valg for den lille personlighed når 3D skal forlades, men det tror *de*. Mesteren bag bestemmer at tiden er inde og stritter man imod bliver man syg ad H til. Flere – bruden, nok – vakler på tærskelen og vil få flere bud. Andre er ikke nået dertil og for dem kan masen-op i utidig nysgerrighed få grim konsekvens... ligegyldigt hvor *jeg* går er der bearbejdning, og jeg går frivilligt. For mig er det selve livet. Næste punkt på listen: familiebesøg fra Sicilien – og viseoptræden om 10-12 dage... øve, Lissen! Jaja, det skal jeg nok!

19.05.0602

DRAGEDAGE

Når dragen flyver ved højlys dag
og griller enhver med griller
Dækker vi os og klamrer os og nægter ' gi' los
bittesmå tanks, som biller

Det er lidt svært at se nytteværdien
mens alt kremeres som vi holdt på
Fra trendyste tøj til sureste løg, alt minderigt møg
går i røg og hvad er der SÅ ' få

Dragedage i flammer og fyr
Boblen og sprutten og sydende skyer
Atomer muterer hvorhen den så spyer
Men Jorden bliver ren til det ny liv der gryer

For tøjet var ikke lige kvalitet
Og løget ku bruge en ferie
Kamp for ' vær' bæst eller kirkelig næst over den dér incest
Hvad skal vi dog mer med den serie

Lad dragen fyre det hele af
Så nyt kan opstå af asken
Uden kamp og flugt og håb der er slukt og Fanden squ' tugt
Den drage er jordemor bag masken

Dragedage...

3. DER FORTÆRER

I kølvandet stadig - jeg blev ikke oplært til social fisk. Min overdisciplinerede familie var i dén grad undertrykt Ånd. De sociale 3D-spil er overliggende, men vi var alle tæt på vokset fra dem. Hvordan så spille med? Trøjen stumper... hvilket lige kaster en masse lys over de anklager for uopdragenhed i min første svigerfamilie som jeg aldrig forstod og som jeg vist lige fik gentaget til den fest. Men når jeg alligevel ikke skulle deltage var det jo fint at jeg kun indlærte de basale jeg skulle bruge til at befri mig: som vi gik ind i kh med fysisk tagen fat skal der gås ud – fysisk given slip. Skønhedens ophøjelse i den sociale sfære er også lige blevet forstået. Jeg har altid foragtet det at nogle brugte deres udseende til at køre glat igennem alt. Det var sveda for billigt... men moster, f.x., var nærmest totalt ulineær, kunne ikke andet. Skønhed og charme er ulineære og nødt til kun at forføre i matricens overflade. De er laveste udgave af Åndens store ”dumme” passion som kan alverden... så jeg har lige revideret min vise ”Blondinen”. I det hele taget har jeg revideret viser i stor stil på sidsten, fra 20. og til *nu 31. maj*.

Jeg skal love for der befries nu, og det er fysisk, dybt arbejde. X lod sig involvere i sin tidligere x' flytning til Spanien. Jeg forstod aldrig at han bibeholdt forbindelsen, for som jeg sagde: ”Hvordan klarede hun sig før du kom? Hun kan betale sig fra meget af det du gør for hende.” Svar: ”Hun er meget ulineær, hutlede sig kun lige igennem.” Som moster og min datter. Hvad så? Et livsvalg! De lærte intuition af det, også til daglig økonomi... vi hjalp dem dog når nødvendigt. Men med hjælperi fjernes vel hans egen gamle, dybe stopklods: hjælperiet. Jeg havde tilmeldt mig et week-end-visetræf, egentlig set frem til det og øvet mig som besat... men 1) jeg kan ikke sove de første par dage ude, så jeg ville pendle, det var ingen slem afstand og jeg inviterede x med, 2) der ville være blandede energier i det, nok mest gammel optik, men jeg ville snuse efter forårstegn skønt jeg ikke skulle have noget af 3) at ”spille fra 24 og til den lyse morgen”, det behøver jeg ikke for at komme i stemning. Jeg funderede dog lidt over 4) mine viser i dette forum.

Nå, skidt – jeg er oprører, provokatør, fin vise-tradition. Så kom Sicilianerne totalt uventet og lagde sig lige oveni. 5) nul bil 1. dag og kun lige netop 2., 6) seneste forbindelse derfra 22:45. Hm. Jeg øvede, men bemærkede en sær, snigende tendens til hævede ankler, i regelen sikkert tegn på at jeg går imod min energi, men hvordan? Dagene forinden kom der vag hovedpine og sågar begyndende tandpine og natten før vågnede jeg og kunne ikke sove videre eller finde ud af hvorfor – jeg havde det da fint nok, også med træffet? Nå, jeg fik dog lidt mere søvn og kom så afsted, men for sent ved en fejl og i forkert fodtøj viste det sig, trods alle overvejelser. Et skiftested var der megen ombygning og slet skiltning, og alle jeg spurgte var ukendte der! Hvad er odds'ene for det? Omsider kom jeg på rette spor og traf så en dame med guitar på som også skulle til træffet... øjeblikkelig kom hendes ryg-opereretheds medfølgende ulemper i spil. Nå, ind i lokaltoget, jeg sagde – korrekt – at jeg var lidt asocial lige nu og satte mig i den anden ende.

Træt i ryggen af guitaren, og i fødderne, træt af mangelfuld søvn og ved tanken om at være med det offentlige 22:45 og først hjemme over midnat. Modsat i Lollands lokaltoget var der intet wc, og jeg skulle tisse. Det hele lignede en kamp. Jeg fandt at jeg faktisk ikke gad – i takt med at målet nærmede sig. Jeg ville jo som sædvanlig være ”sær”... jeg var næsten nået frem da jeg besluttede at var x ikke på vej, vendte jeg om. Jeg ringede til ham. Han havde haft lignende forudelser om træffet og var stadig syltet ind i sin xx' flytning. Fint, siden han ikke var på vej vendte jeg om – jeg, vi havde erfaret nok gange at have ret forud. Ud af toget, fandt et hjørne... åhhhh... og ringede hjem. Jeg ville hellere give min xx en hånd med den sidste familielunch der lige i dag drog over himlen før familien rejste ad Sicilien til igen... jeg nåede affyringen, godt samme. Alle forbindelser er oppe at vende. Hvad skulle jeg et sted hvor kun overfladelakken *lignede* min, xx' dybder er meget mere rigtige trods mangelen på overfladisk lighed.

Efter en drøj dag med let koffeinrus droslede jeg ned med at tjekke alt fodtøj, gå en lidt kedelig tur, se film – og supplere den oppustede mave med billigt slik. 0 rettidig nattesøvn... men ingen hug til slikket, for det hjalp. Jeg har aldrig rigtig kunnet bøvs, men den extra gas og tryk på maven gjorde resten. ??? Hvorfor jeg skulle bøvs? Jo, alt det der aldrig skulle have været ned (i f.m. træffet) skulle op. Det stod på i et par timer. Jeg slap dog for at kaste op. Jamen, er jeg ikke visesanger? Jo, men i hvilket forum? Måske især hvor længe ad gangen!? Jeg må have overset noget i den sidste tids drømme. Nå nej, de sagde at noget var i udbakke, men ikke hvad (tjekkede). Det her giver overvejelser om min fremtid i VVG som i IKF, hvor jeg næsten helt har trukket mig. Skulle jeg bare ind for at efterlade/hente noget i hypnoseklisteret? Sandsynligvis. Efter den uendelige bøvs trængte jeg til noget andet og gik igen tur ved søen. Lun, fugtig, stille nat, nattergale som fyldte æteren med sang – se, *det* var en sansetur.

Jeg fattede påny at jeg har fået alt jeg har ønsket mig her, undtagen fred for samfundssvøberne lys- og lydforurening. Der løber en å nede i anlægget man kan gå langs, noget jeg længtes efter i hele min barndom, men den var hidtil meget ”bare den i anlægget.” For Kbhs med min baggrund? Janok, og alle vor matrices programmer tordner løs om dagen... men efter min højtryksrensning hypersansede jeg det store ukuelige oprindelige som bliver tydeligt når vor lille matrice tystnes ved nat og huskede at her er ræve, harer, fasaner, agerhøns, vagtler – tudser på bryllupsrejse p.t. – svaner, ænder, blishøns, fiskehejrer, slagfærdige nattergale, kukkende gøge – og nogle steder duer lygterne gudskelov ikke så man får lidt mørke til stjernerne. Der er alt, undtagen hjorte vist, og max 2 km dertil. De kommer. De grønne kiler i Ishøj er bedre og øgede mens jeg har boet her. Alt går den rigtige vej... SÅ sov jeg. Og jeg kom ud af noget halvnusset og trak i en strålende stjernevid jakke ud af en hel række af slagsen.

Både x og jeg har en langt bedre følelse af Fjordhøj + os, så nu øver jeg mig på et vise-foredrag jeg tilbød dem. Det har været helt specielt under udformningen, har de facto ”tilrettelagt sig selv” hele vejen igennem, fra de tilhørende billeders position... selv 2 på hhv. en repos og 1. sal hænger ideelt for forløbet: ”på vej mod stjernerne” – men det blev først klart da viserne blev reviderede og sat i forløb. Flere afslørede sig så som nærmest 15-20 år gamle spådomme, og helheden blev en åbenbarende metafor for et totalt realisationsforløb. Læg dertil at flere malerier naturligvis også viser hvad jeg har *vidst* længe før nu hvor jeg er *bevidst* derom. Det er sveda magi! Jeg vil ønske flere af den slags eller lignende events på Fjordhøj. Jeg har masser af viser, m/u billeder til. Har de mon en projektor? Jeg aner muligheder der og så gerne at det holdt stik. Penge er da tema nr. sjok, hvis alt andet er OK... efter sådan et afsnit kan det være svært at forstå det altid følgende dyk.

Her 4. juni er jeg så flad at intet begejstrer. Kosmisk indblanding? Sandsynligvis også. Humlen består i at gennemskue hvad der er det rette i nuet, at sætte sig ud over indflydelsen og gøre hvad der passer en eller at trække sig. Jamen, så kan man jo slet ikke planlægge! Nej, lige netop. Det er det der gør denne tid så svær i f.t. DJ's. I ”Fire from Within” fortæller han om ”petty tyrants” som kort er om hvordan man imødegår, vender matricens spil så de rammer spillerne selv og i samme ombæring udfrier sig selv vha. kontrol, disciplin, vedholdenhed og timing. Jeg er forbi de to første og praktiserer de to sidste med den extra overbygning DJ ikke havde: jeg vil udøve mit som befriet, ikke bare vente vedholdende og melde af. Nåja, han oplærte CCa og fulgte varsler (for CCa) i forløbet før ilden indefra. Som med DJ kommer ilden indefra i nøk til mig før det store sus, men jeg skal kunne *deltage* med mit et sted i verden. Evt. først efter suset?

Altså må jeg som DJ kunne sætte mig ud over indflydelser, men føler man sig som en tom roesæk er det at skidt sies fra kanel. Kan man ikke centrere sig og finde op over det til valgfrihed er det *ret* skidt. Spørgsmål: ER jeg træt? Jeg synes ikke rigtig ovre det temmelig metaforiske bryllup. Der skete en dybere udfrielse/integration dér fra 3 til 6D, do med træffet, og 1.att. gik ud af balance og lavede et kompenserende stemningsudsving – der er få forankringer tilbage, og den slags og træthed holder én sandt for dyden ved Jorden. Ja, jeg behøver hvile efter lovlig megen 3D. Har jeg nævnt

højre overarm? Smerter i yderstillinger fra overspændte muskler... ”Jens Vejmands arm siger nej”... I går holdt jeg helt fri, vi får se i dag – jeg skal jo da øve. Godt at jeg som regel nyder det når jeg er i gang, og 2. Pinsedag synes den ideelle dato for projektet, arrangerede nærmest sig selv og endnu har der ikke vist sig sære hindringer...

I går kom der yderligere ideer til det foredrag. Lidt sent, men ikke til besvær. Og endelig noget nattenyt her til **den 6. juni**. Supplerende forståelse af overarmen – som har vrøvlet længere end lige nogle måneder: ”Du har indstillet dig på at konfrontere 3D - glem det!” Det tilsyneladende spirituelle dødvande er det aldeles ikke, nyt er i gang large-scale, men i dybet, og jeg advares rent ud imod større fora med de spirituelle informationer jeg har. Fjordhøj er et OK lukket forum, men der er kræfter ude i matricen som vil ødelægge mig hvis jeg gør mig for synlig. Tak. Den slags gider jeg altså ikke. Så jeg har presset mig? Ja, nok. Jeg har fået nogle vidunderlige informationer jeg sådan har glædet mig til at komme ud med og være ægte mig, det er hårdt konstant at lægge bånd på den man er. Som børn får vi alle høvl når det smutter, men min elefant har aldrig helt affundet sig. Min drømme/meditationslærer skar mig ofte af. Da jeg engang beklagede mig sagde hun at hun fornemmede, jeg generelt skulle klappe i. Hun havde ret. Dumme tøs.

Vi har nu 9. juni og jeg har øvet mig som besat og inkorporeret mere inspiration – og haft en sand syndflod af gamle indre modstande at konfrontere samt meget fremtrædende anelser om at der ikke vil komme et øje. Det er længe siden jeg har oplevet lignende uvejr, og uventet. Da jeg skulle optræde i VVG var det mere bare nerver. Det her er virkelig gammelt pis. Åh, men foredraget er også kompromisløst udækket nu, om så nok så nattegodkendt. Kortoplæg sagde glem ambitioner og forventninger lige nu, se længere frem, men spil, spil, spil. Hm... anelserne gjorde at jeg satte mig og gennemlevede situationen for at se hvad der så kunne være i det til mig, at i så fald var det noget andet der skulle ske som jeg ikke kunne forudse, spor der skulle lægges omme bag... Fanden heller. Det må briste eller bære nu. Men kun i det forum. Den har jeg fattet. Nu går jeg ind og øver mig videre... og så ringede x. Han kommer i det mindste. Bleg, men fattet...

Her morgenen efter, 11. juni, er jeg bare så glad. Ja, der kom ikke et øje, forudanselsen var ikke bare gamle ekkoer, den var korrekt, men alt var helt rigtigt som det var. Vi var Fjordhøjs nominelle leder Lis foruden min x og mig, jeg gav foredraget, og Lis var solgt. Hun havde alle ideerne til hvordan det kunne passes ind i rammer og koncept, jeg havde nogle flere, x vil ganske givet blive involveret hen ad vejen også, både musisk og elektronisk, jeg kan blive befriet af det tekniske jeg ikke kan drive mig til – lige nu da... Ja, der var skævere, spørgsmålet er hvordan man takler dem, og det gik udmærket. Desuden – jo mere fortrolig med sted og foredrag og jo mere rutineret igen, jo større kapacitet. DER VAR HUL IGENNEM! Endelig et sted hvor flowet bare kørte og ikke blev stoppet. Og jeg fik extra AHA om foredraget og viserne, kunne mærke hvordan de gamle viser var prægede af at der stadig var låg på energetisk dengang og hvordan flowet bare strøg igennem mig i de ny, befriede.

Nu er der pludselig en masse planer. Lis snakkede fotos, og jeg har brugt dagen på at udvælge de hæderligste som x tog undervejs på mobilen, stills og fra en video. Og på at finde ud af dropbox, så jeg kunne sende dem til Lis... støn, it giver fantastiske muligheder, men hvorfor skal det også være sådan et gedemarked, knap fortrolig med det gamle er man nødt til at sætte sig ind i nyt - 0 jordforbindelse, overfladefis. Gå med og dit liv er stjålet fra dig før du fandt ud af hvad det var... der må også laves en video til deres side. Den x tog gav mig nogle indsigter om vinkler, lys og mimik som jeg vil kompensere for på en ny om muligt, optaget på stedet muligvis, og x er nedsmeltet i den næste uges tid. Skidt med det, jeg har nok at lave, jeg skal øve, revidere foredraget med ny inspiration fra i går, oversætte alt til engelsk, evt. lave et andet foredrag til frokoststuen – x nævnte noget om billedplakater... få afsluttet IKF, VVG afventer. Men går der vækst i Fjordhøj... VVG er ikke mig som det sted er det.

Alt det gik jeg så i gang med, og **nu har vi 16. juni**. Der har været vantro spells, ”endnu et blålys”? – passé. Lis er lige fyr og billederne ankom. Til gengæld er der fortsat mit gamle tema med at huske de 3 T'er, Ting Tager Tid, måske længere end ventet. Nyde arbejdet, ikke tromle frem – det har taget 50 år at nå hertil. Men mens jeg har poleret foredraget og ikke mindst oversat det har der været masser af erkendelser. Som i Kry en rejse over tid, bare min dybest personlige. Ét er påtvungne hypnoser fra tidligere tider og denne, nu opløste, et andet er de man selv lavede i f.t. id med krop, talenter osv. Jeg var nu altid mere vidne end id. *Jeg* tegnede, spillede, malede, ikke omvendt. SBs ”vidne-meditation” var meget hvad jeg uafvidende gjorde i forvejen da jeg læste den i sin tid. Erkendelserne kommer som konstateringer af støt øget klarhed om mig selv. En rejse ind i de lag også CCa støt får kontakt til i sine bøger, glemte højere frekvente lag hvor et spor lagdes i tidligere liv – det har jeg vist før skrevet.

En af viserne i foredraget, ”De 5 Talenter”, sagde mig rigtig meget under oversættelsen, var hele mit livs proces i én vise. Meget central for foredraget, en akse. Hvad nytter det at have alle redskaberne og være pissegod til at bruge dem, hvis det der kommer igennem hele tiden er noget ingen forstår? Måske det billedlige udtryk er OK, 5 flotte hvide heste der slås, men hvorfor de gør det er jo med i billedet som underliggende energi, og det kan alle mærke. Kun de der er på vejEN vil have et sådant billede, alle andre får kuldegysninger. Samme gælder bogen her, i det hele taget alt hvad jeg kunne tænkes at røre ved. Der skal ske virkelig voldsomme ting i denne tid, hvis jeg skal have mere vejgreb end i den korridor der har ført mig til Fjordhøj. Og det vil tiden selvfølgelig vise om der skal. Hvilket fører tilbage til afsnittet før – de 3 T'er. Ting *skal* Tage Tid, for ellers kradser vi alle sammen af, jeg selv inklusive. Der er brug for hver eneste tovholder, tak.

Hihi, visen om DK's Frihed før kap. 1 som jeg indsendte vandt naturligvis ikke. Den der vandt var god – til 3D. Jeg KAN simpelthen ikke skrive en vise til 3D. For mig er 3D ikke frihed, men fodlænker, og ingen kan løbe fra sig selv. ”Er DK klar til frihed nu? Kan alle vælge den, kan du?” *Det* er naturligvis ikke en vinder. At det er korrekt ændrer ikke noget ved sagen. Da jeg først læste vinderen var mit indtryk at der intet blev sagt og det hele bare fløjtede disintegreret ud til alle sider i stedet for at centrere sig, have jordforbindelse – men det er det som 3D kalder et festfyrværkeri. Og det siger mig jo 0, gaaaaaaab, lutter besværlig opstylning, som brylluppet. Menneskemængder?! Kan du se mig for bare skosåler? Så helt fint at Anne Vad vandt. Generelt må jeg forekomme som en lyslukker. Flertallet ønsker ikke at gennemskue nogetsomhelst, de vil have drama, fyrværkeri. Jeg bebrejder dem ingenting. Det virker umiddelbart meget mere livfuldt og sanseligt, men det *er* bare lamperøg.

Jeg gik i seng med en rar følelse af at have udnyttet min dag helt rigtigt, uhm, og nattenyt meldte samme, ah, og så kom PS som vi jo nu ved hvem er, ikke, ellers kik sidst i forordet... **17. juni ankom altså med** en dyb besked, samlet oversættelse: ”Du har trådt barneskoene tilfredsstillende på den helt ny mestervej, kan ”se”, og dette vil uddybes yderligere til den kommunikationsopgave du allerede længst har forberedt dig til som mester. Vær omsorgsfuld, pas din søvn og leg, lad komme.” Tja, den tørre overlæbe er i orden... der var hints om at elektronikken ville blive udsat lidt. Den lille pige ville ud at lege, og hendes påklædning var fin til lidt køligt vejr derinde/ude. Måske bliver det først til efterår? XYZ? Hvorfor have travlt? Vi skal bare være i tide, i nuet. Der bliver jo ved at være nyt, vi *kan* aldrig blive færdige. Bortset fra med 3D. David Attenborough nyder stadig de samme 3D-ting, så han er hvor han skal være. Det er jeg vist også nu – i 5-7D... med hængepartier. Som jeg **her 21. juni** er blevet *endnu* mere klar over.

Åh, PS – det er bare så nemt for mig – især med den underliggende uro i 3D – at presse den skide citron, det er jo ting jeg gerne vil, men næ, nej. Hævede ankler. Vidnet er om at overvåge sig selv så man ikke gør den slags, fysisk eller psykisk. De indlærte modi nede i instinkterne skal passere, dø ud. Det giver virkelig mening at x og sønnerne ikke får lov til noget som helst 3D. Jeg ved udmærket når jeg presser mig, jeg skal *bare* lade være med det. Vaner! Der er en tilfredsstillelse i

dem, men ved hvad? Vold mod sig selv? Hvem stiller man tilfreds, når anklerne polstrer sig med vand? Man udmattes jo! Jo mere, jo mindre incitament til at tage fat på sine ting. Vaner kan man ase meget med, hihi, aser og vaner... nå, altså TTT – så vil jeg selvfølgelig opleve at der var masser af tid til at blive klar, hvad jeg udsender reflekteres, alt omkring mig er mig selv. Jorden er virkelig narrespil og lamperøg til man indser *dén*.

Så jeg var meget opmærksom hele resten af dagen. Lidt skriveri... og jeg skulle hente min cykel fra smeden, en lidt længere tur ad ukendte veje med GPS... når jeg tænkte på udturen den 19. for første gang med GPS, ydrk, så var jeg spændt, men det gik selvfølgelig glat *nu*, og hjemme igen slappede jeg af skønt jeg godt mærkede prikkene fra de gamle vaner; "Du står op endnu, du ku' lige..." næ, tak – jeg vil have energi når jeg laver noget, ikke køre på overgear. Overdrivelse! Nøgleordet i matricen. DJ var meget efter CCA med det... og jeg tænker på kattekvinden lige nu som tit ringer oppe fra gardinerne. Hun er presset, eller er hun? Set fra 3D ja, det kører økonomisk snært, men hvis hun ikke spassede ud var der ikke noget problem, alt ordner sig hele tiden. Hun skaber presset ved at vane-overdrive frygten fra 3D efter kamp/flugt i årtusinder. Angst = hov/mismod, lapperier... bøddel/offer/redder-dramaer. Selvhøjtidelighed er et meget rammende ord. Da vi nedsænkedes i 3D kom angsten pga. disintegration, vi farer t/r mellem s og h.

Og hvad spejler hun så i mig? Javel, en tand mere distanceret, jeg skal ikke gennemleve ret meget materie mere, blot bund-indse, men... til morgen kom der en masse småbilleder dryppende i halvsøvn efter nattenyt, så jeg tydede indeni og blev så ved at lade mig dratte ned i søvn og iagttagelse. Interessant: jeg gjorde det bevidst denne gang... alle noget med handlen uden overdrivelse, samlet i stedet for enten-eller. Når jeg tænker på alle de års nattenyt hvor jeg den ene nat blev skældt ud for dovenskab og den næste for rovdrift! Det var sveda ikke til at hitte ud af... hvis skovlen kommer under det nu endeligt vil det da bare være **SKØNT..** og det fortsatte over midsommer til **mandag 24. juni** på den vis – med nattenyheden den 22. at min egentlige identitet – "spirituelt royal" – nu overgives i mine hænder. In-tuningen er forbi på den ny vej, nu kommer oplæringen til regent. Som PS sagde, men nu *er* jeg der altså. Nok et nøk. Dødtræt.

Jeg sov den halve dag og malede bare lidt på forsiden til Ff, Fønix i fulde fyr og flamme som jeg endelig kom i gang med nylig. Det driller, men former sig. Godt at jeg sov, anklerne er frie nu. De hævde bøjesener også næsten knudefri, der mangler kun én i venstre håndflade... overarmsbøvlet er vel også synder fra lineære år. Flow bliver forcering i et nu hvis Linealis liiiiige vil fastholde opfølgen på sit og spærrer for hvad Ulinea skulle have forbi i stedet. **Her 25. juni** sidder jeg og overvejer om jeg efter nogle dages pause kan øve foredraget eller bare viserne igen? Måske på engelsk?... x viste mig meget som jeg oplever nu. Det her sad han konstant i. Må, må ikke? Doven eller ej? Man mærker tit først modstand når man går i gang, og det er næsten ikke til at bære mere at starte og skulle stoppe igen... fordi vi stadig er for lineære og skal lære uhøjtideligt at skifte hele tiden for balanceret handlen i denne overgangstid.

Jeg fandt en anden film nylig i kassen, "En duft af Kvinde" med Al Pacino og Chris O'Donnell. I sin tid sagde den mig ikke særlig. Gad vide hvorfor? Genial og lige et nøk nærmere den ny tid end "Gran Torino". Her har vi obersten (krigshelt!) der i lede ved verdens korrupsion (tidlig spirituel) ubevidst bevidst pissede på for mange til at avancere til general skønt øremærket og – humant inkonsekvent – bitter over sin skæbne ved et "tåbeligt stunt" mister synet. Hvad nu? Men en ryddet 1.att. er præcis hvad skal til for at det han reelt ønsker kan tiltrækkes med den fine, unge mand (ny tid) der "ved tilfældet" bliver hans midlertidige førerhund lige da han vil skyde sig for panden – der *findes* integritet! – og som han efter sin sindsforløsning hjælper fri af noget 3D-lort med sin livserfaring. Gammel/ny tid i metafor! Mig – slagsmål, frataget alt, død live og forfra på højere plan med extra-sanseri. Det kommer. Andre så det – om så i metafor – i 1992.

19.05.0605

FRIHEDSDRESSUR

Davs gamle tøs, nå du har stadig astma
ja, vi har aset for ti eller fler
Jeg har fået ny knæ og katten de gamle
nul madspild og så ta'r vi én omgang mer
Kom lad os skåle for samfundets velfærd
der byder os tryghed i liebhaveri
og si'r til os at vi er så dejligt frie
især for at tænke hvorfor og fordi

Hiiiv o-høj og hiiiv o-høj og en hel flaske rom er vist hva' vi ska' si'

Husker du da vi var oprørske purunge
plagede af så'n en sær pivfalsk klang
Jeg gik til boksning skønt jeg var en mynde
vi tegned' og spilled' så englene sang
Du gik i soldaterstøvler til kjolen
Vi gjord' hva' vi mente var os til den dag
vi indså at verden var opslugt af penge
der var ikk'en plet til os ved siden af

Hiiiv o-høj og hiiiv o-høj og en hel flaske rom eller to eller tre

Skål for den mølle hvor nakken blev dukket
for frihedsdressuren i cirkus d-k
som gav spruttens krykker og piller for lykke
i bytte for liv at gå videre på
Lad os bare dingle helt til krematoriet
kan møllehjul andet end fortsætte rundt...
var der mon noget i "frihedsdressuren"
som knæene så at vi *ku'* været forundt...?

Nå - hiiiv o-høj og hiiiv o-høj og en hel tønde rom og la' gå stuen rundt

4. PÅ VEJ

Digtet blev til lige efter brylluppet så det er nogen tid siden jeg skrev det, men det er jo hvad vi sidder i, og astma = svært ved at slippe Å/ånden ud... der er en aktiv og en passiv fase i åndedrættet, og den aktive har bare overtaget det hele! Klart at så mange døjer dermed. Jeg husker det hos min og xx' mor... jeg har luft nok, men det kan knibe når jeg synger at huske at få trukket nok *ind* at synge ud på... nå - svaret på mine overvejelser om GÅ eller STOP blev besvaret med gå endelig i gang igen **her, 26. juni**. Men jeg vil til stranden for det er vejr til det, og *det* er ikke lige noget jeg er herre over. Der loves flere egnede dage, godt nok, men det har ventet længe nok, på cykel, på mig. Strand, here we come! Så jeg havde en dejlig dag ved stranden, lige min temperatur med lidt skyer. Det blæste op, jeg tog hjem og undrede mig lidt over ”gå endelig i gang igen” da jeg ikke lige følte for hverken det eller maleri. Jeg centrerede mig i stedet og slappede af resten af dagen. Sær oprørskhed og dog troskab...

27. juni valgte jeg at gen-tyde g.d. nattenyt sammen med d.d. Ha! Jeg kan stadig fejltude. Det var godt nok også kryptisk. Intet galt med projekterne, de skal bare ligge stille lige *nu* fordi der arbejdes i dybden. Det er trods alt ikke dem, der er det vigtige, de er bare ”gæsteværelserne” i overfladen. Altså OK med strand-by – lade den store intuitionens bjørn indfange den lille – tage ned i baren som enhver anden sp(i)ritter for at få en pause fra 3D, måske med en andalusisk kæmpebjørn – styresystemet opgraderes helt udenfor rækkevidde ovre bag og der reableres fysiske energi-kredsløb længe ude af brug. Ilden ledes støt ud i konstruktionen... jeg er træt allerede formiddag. Let hovedpine, flad. Lidt skoldet også, absolut ikke til solsluk i haven. Jeg tror jeg bliver i sengen. Gaaaab. **28. juni** – det er simpelthen bare så vigtigt at handle balanceret. Øve? Ja, men p.t. er det nyd strand. Afvænnelse er ikke sådan lige, det kan tage år. Liv.

Fønix flyver overalt. Ild inde og ude. Ubarmhjertig er én formulering. Det hele skal med er en bedre. Hvad kan det nytte at noget undgår ilden? Lad det hele ryge. Jeg rør ikke projekterne før jeg får GO igen. Nattenyt viser at den ny, rene, forædlede konstruktion stiger op gennem det døende gamle mens jeg holder ulineær ro, ikke pisser den til med gamle 3D-vaner mens de dør af sult. Strandens er et glimrende tilflugtssted imens og hedeølgen er ovre om 1½ dag, 1. juli... Det er dagen før, og sikke nattenyt! Jeg står i evig gæld til CCa/DJ, jeg høster guld af stadig at genlæse de bøger med stigende bevidsthed. Chakras/-farver/stråler/aura er sammenligneligt, men symbolerne følger DJ's termer når de *dybeste* ting er i gang. I ”Fire from Within” fortæller at Ånden/Ørnen har organiseret sig i en side der laver ”bobler” vi lever, opfatter i, af bevidste fibre, potentialer – og en der giver dem liv/død. Seerne kunne ”se” det, ikke med fantasisyn, men ægte klarsyn.

De kaldte sidsten den rullende/tumlende kraft der rammer os konstant, prøver os, det ene nu med liv, næste død: u- og -lineær integrativ kraft, kærligheden siger jeg. Første et utal af fine ildringe, cykler, og er man til flere – belivelse. Hvis ikke, rammes lineært med *ildkugler* i stigende styrke til boblen brister – død. CCa omtaler tit sit spring i en kløft, hvor hans tvingende behov flytter samlepunktet et andet sted hen på boblen = undgår døden. Fibrene er som fnuggede tråde med lyspunkter i f.s.v. angår **organisk** liv – som vi engang havde flere af, altså mere æg- end bobleform. I nat blev jeg af Åndens elitesoldater i jeep befordret ud i en kløft, svævede helt frygtløs, vist opløst sammen med div. løsele og en ildrød ring, mere materiel, men kærligt værende, ej rullende. De gamle seere faldt i egne snarer for at undgå dødskraften, de ny gik dens kærlighed i møde, åbnede sig sluttelig helt for den, og Åndsilden udødeliggjorde dem, opløste dem indefra når tid var... jeg er på vej... og den ring er også cc's symbol...

Også jeg flyttede punktet, som vi så nemt og risikofrit gør nat. Jeg befandt mig straks på hotellet med et minde – en hvid portion uldne fibre extra. Den rullende kraft er beskrevet af andre, Maria, Yeshuas mor, og SBs, der oplevede en lyskugle der kom rullende hen imod hende ved brønden og ramte hende. Hun besvimede og var derpå gravid med SB. De forstod det var spirituelt, men ikke

på den nøgterne DJ-måde. Haps. Hvad kan måle sig med viden i f.a. bevidsthed? Ja, fra en bog, men en meget tidløs som bekræftes, leves i drømme, integreres og kommer via dem over i 1.att., risikofrit og med megen overensstemmelse. Jeg bevidner klart konsekvenser i mit liv og i samfundet – ser det samme ske for alle, blot på forskellige niveauer og følger rådene. Det kalder jeg at forlænge 2.att. over i 1... jeg er stadig træt og tung i hovedet, let hovedpine, føler ikke for at trække i arbejdstøjet, så jeg holder mig opmærksom og i ro. Forresten er der ca. 30 grader i dag, så jeg føler mig lovligt undskyldt.

Endelig nattenyt om højre overarm. Metafor, men klar. Allerældste kontrol er svindende og tages hånd om sidst før den snævre sindslabyrint er helt passé. Tak! Her har jeg alle dage kunnet nå overalt på ryggen med begge arme, skønt højre altid har brokket sig lidt når jeg tænker over det, men nu kan jeg *slet* ikke for smerte, bare ikke fra fysisk belastning jeg er vidende om. Det kom snigende, og alle bevægelser der giver nas siger ”jeg *vil* ikke længere vrides om på ryggen” som i 3D i øvrigt. Heldigvis er armen ellers fuldt funktionsdygtig. Det har tydeligvis ligget nede under alt muligt andet senere tilkomment, klar til at hyle op når jeg nåede tilbage til det. Lidt vagtsom forlader jeg det gamle kontrolscenarie – ingen hindrer mig? Efter et helt livs på-plads-reaktioner fra matricen forventer jeg en ren kanonade. Stadig i udkørselen, på vej **ud** fra kontoret... Nå, der er ikke most til nyt **ind**, åbenbart. Gudskelov. Forestil dig en trafikprop!

Man når lige at skrive 0 **ind**... hvorpå morgennytt **2. juli** viser at der *kommer* ind – i.f.a. **udryddelse** af rotter, negative forventningers selvpineri med overreaktion, og renses efter. Ikke helt hvad jeg forstår ved nyt ind, men ja, det gjorde jeg faktisk i går. Kattekvindens frygt løb lidt af med mig. Tak for det. Det prikkede gamle ekkoer, for jeg fik selv et lidt resigneret spell med det som jeg åbenbart fik balanceret ved at undersøge og afvejre hendes. De rester der dukkede op var intet imod da jeg var ung, hold op, jeg blev godt opdraget til at tvære mig selv ud... men uanset hvor mange forsikringer indefra er det værste i 1.att. man kan byde en kvinde total stilhed, læste jeg engang. Kattekvinden ville nok mene noget andet: hun skal takle at uvanen bebyrdes med kommunikativ aktivitet så hun knap kan ånde hvor min sultes ud... nå, facit – omsider er jeg i første stadium af det ny studium, ventende på læreren... en sød skødehund. Så kom et syn... ikke fantasi, ikke drøm.

En rosafarvet eksplosion stod ud af mig til slut = **transmutation**. Rosa i min gamle terminologi er ”hjerterets højere oktav” over den vårgrønne kreativitetens farve. (DJ's seere ”så” at Åndens livgiver (den rullende kraft) i menneskets tilfælde var lyst ravfarvet, som boblerne egentlig også burde være, men *de* var enten rosa, bleggønne eller (sjældent) blå, lavere frekvente brydninger af lys rav, når de startede på vejEN) Der kom altså et højfrekvent gennembrud. Hjerter/hals-feltet er det mentale, sindet, programjongløren. Jeg lærte teorien engang, ab nu *ved* jeg. Sindet er en fantastisk processor, kan omfatte et kæmpe panorama i ordet ”landskabsidyl” – fokus, syntese, struktur, men hele tiden ved modsætninger og tillæg, aldrig aflæg. Oplært til lidt for lineært fodfæste i det fysiske med hypnoser der illuderer verden sikker, kendt, mens den *er* ren mystik, ulineær. Styrke eller svaghed alt efter perspektiv.

Vor basale energinatur er mest ægte i automatikken, instinkterne, men de er sindsfarvede gennem årtusinder. Forvrængninger som overdrevne modi inkl. følelser er overlagt den, tynger den ned og fremtvinger sygdom/smerter, energetiske oprør, især nu i exit. Var vi i pagt med den basale energi var der ingen – i sidste ende fysiske – forvrængninger, vedvarende sygdom. En smertende overarm er pludselig logik. Negative forventninger = anspændte muskler – intet er dårligt, bare noget som ikke går den vej man mente god... ikke nødvendigvis andet end et program fra verden i st.f. hvad man egentlig *ville* dybere – som måske bare krævede en anden måde. Negative forventninger er enormt destruktive; man siger til sin evige, omnipotente AlMaha: ”Du elsker mig ikke, er ikke min tillid værd, jeg er sikrere i rottelabyrinten. Den er røvsyg, men velkendt, jeg ved hvordan det ender...” – én lang række løgne, og den tid er SLUT. Armen siger nej.

Først når sidste basale løgn er forstummet kan det ny komme til – forberedt bedst muligt.

SB besøgte mig 2.-3. juli, ikke PS (ny tid). Han var på vej til alle i DK som en dødens engel med beskeden at al konflikt, larm fra 3D dør NU i et altomfattende limbo, 1 chance i en mio. Det gamle er irreparabelt, kan kun udfases... det er også omfattende nok, alene de sociale kinker i systemet der skal rettes ud; Mette Frederikssens omsider formede ny regering kommer på *arbejde* i overfladen. Imens står så dybden og savler i limbo-coma uden at komme ud af stedet. Men *det* er også gammel 3D, vi dybder løfter bare med. Effektivt og vores arbejde i helheden. Jeg har undret mig så meget over at det jeg kan bidrage med til forandring i overfladen ikke har fået lov at gå over skærmen lige netop nu; men dels har jeg ikke helt integreret visse basale temaer = bidraget får mindre pondus – dels sker forandringer ikke fra toppen og udefra, men bunden og indefra, og dens forståelse skal være nærmere overfladen først: mainstream har ikke *helt* indhentet mig endnu.

Jeg føler, véd stadig at det kommer. Og hvor er vi dybhavsvæseners situationer viseligt indrettede så vi kan støtte hinanden bedst muligt og ikke trækker stikket i afmagt – nogle af os kunne gøre det forholdsvis let, bevidst. Altså har kattedkvindens AlMaha sørget for bedst mulig forankring: dyr er mere i pagt med Ånden, uden det sind til at blokere som vi er så stolte af, så hun er lavet vild med dyr, og hendes andre ankre er ikke så nærved, familie f.x. Samtidig har den valgt at være i et brændpunkt for at mærke overgangen fra Kali til Dwapara mest muligt = ultimative materielle dønninger (hovsa-redninger) konstant... iidrk. Min AlMaha har valgt vidneboxen, så det har jeg det absolut bedst med, bare tit risikabelt røvsygt – altså har jeg PS, x, xx og sønner som passende spirituel forankring og de mig, alt i forholdsvis ro. Andre ankre skal vi have få af, så 0 etableret virke i overfladen... endnu. Jeg længes. Hun jages. Vi støtter hinanden.

Liv er meget andet end direkte liv. Jeg har omtalt film en del, de tangerer drømme, og ligegyldigt hvilke indvendinger der kan kommes med er de essentielle projektioner af hvad der foregår i tiden. ”Læser” man dybt er der meget at hente i de levende billeder, og man kan gentage dem lige til al energien i dem er integreret. Direkte liv lidt mindre nøjagtigt, men *det* gentager sig nu også konstant. Spirituelle sandheder er uden grænser, de siver igennem selv de mest polerede visioner, for hvor kom disse fra fra starten af? De kan ikke løsrive sig fra deres ophav. Hvad man får ud af filmene afhænger helt og aldeles af hvem man er, og til et liv i vidnebox er de udmærkede. Hvad kan jeg andet end ”flygte fra virkeligheden”? Jeg har ikke noget valg. Den skal slukkes. Den er ikke just særlig tiltrækkende og jeg har flyttet position, så det passer mig ganske udmærket. Jeg har nok realitetssans til at kompensere. Og ”Pirates of the Caribbean” har hele spekteret, lige fra skidt til kanel. Fiktion, men ikke særlig poleret.

NA, 4.-5. juli fik jeg GO igen, men gå meget, meget forsigtigt. Balanceret, ingen gammeldaws kadaverdisciplin til at forurene det ny. Jeg vil være meget, meget obs på mig selv som efter alvorlig sygdom. Jeg glæder mig til at spille, male igen... men i dag er det igen strålende solskin, og vejret har 1. prioritet for mig i den danske sommer. Hvad lever vi for, om ikke for at nyde, sanser? Der vil komme nok af gråvejrsgage til andre ting. **Som nu 6. juli**, hvor regnen bare siler ned lige så stille. I går slak jeg sol mens jeg gennemgik mit show i hovedet. Igen kom der en indsigt som naturligvis skulle med modsat en masse fyld der kom til og blev slagtet igen lige efter at jeg indledningsvis kørte showet på Fjordhøj. Jeg ville lige se hvad nattenyt sagde til det. Godkendelse og opmuntring, kør – omsorgsfuldt... jeg starter med at øve mig fra i dag igen. Det foredrag har hidtil medført en masse indsigter, vil det blive ved? Det er mere spændende end noget andet jeg har arbejdet med. *Det* er levende i nuet, *de* var baseret på noget der var forløst, statisk.

Samme med denne bog, som jeg skrev i indledningen. Den foregår i det levende nu, modsat tidligere – i fortiden (som dermed bestemte fremtiden). Så kan der virkelig ske nyt for der er kun nuet. Og du der læser oplever det sammen med mig, for lige nu *forstod* jeg at jeg oplæres i at skabe nyt ud fra balance – det forstod jeg ikke da jeg begyndte – det er som med mine malerier, de kan give mig AHA *år* efter. Hold da helt op. Nej, slet tavlen, det sagde jeg ikke – bliv endelig ved!!!! Og jeg satte mig til morgenmad og læste CCA og ramte ned i at seerne kaldte de ekstraordinært

energibærende naguals "formidlere af fred, harmoni, latter og viden direkte fra kilden til deres ledsagere. De leverer "the minimal chance" for bevidsthed om vor direkte forbindelse med den." Jeg huskede SB drømmen fra 2.-3. juli: "1 chance i 1 mio.", sagde han, MV's direkte udsendte. Min x ringede og sagde "tilfældigvis": "1 chance i 1 mio. nu" . *Jeg tror nok jeg har hørt det nu.* NU SKER DET, venner. Farvel til det gamle! Jeg *strøg* ind til bogen og skrev.

Mange AHA'r kom om tid og udbrændthed. Jorden er et sansevæsen med en meget stor højere bevidsthed (Gaia), som vor, men en større søster, med et samlepunkt som selvfølgelig er forbundet med alle energier som Mater til alt her (har planeter mon fysisk bobleform qua højere udviklet bevidsthed?). DJ viser CCa et kraftigt bevidsthedsboost kan fås ved at kontakte "modergudindens" samlepunkt... Jordens dimensioner er som alt i universet underlagt kosmiske tidscykler. Vor tids karakter er det humane potentiell som belyses i Jordens boble lige nu, og lysets position flyttes under det kosmiske års diktat fra Ånden, tvinger os med før eller siden. Større folkemængder kan modstå, men ikke evigt, tjek historien. Nogle enere går forud, ud af kh på vej helt ud. Deres punkter trækkes fra Jordens mest belyste menneskelige (af disses punkter støttede) område, overgår til mindre belyste dybere, kun støttede af Jordens stærke Åndskontakt. De returnerer til kosmisk tid, må have ro fra kh's, og Moder natur er selvfølgelig et åndehul...

På vejen ud kommer først kosmisk tidsstyring (nære stjerner/planeter, galaxen, dens mestre), så krystallinsk (alle polære "tidsløgne" rettes ud, neutraliseres, universet, dets mestre, Brahma) og sluttelig den omnisciente kerne-energetiske tidløshed, udødeligheden, MV, 1. polære personifikation direkte under supersjælen. Lomme-filosofier? Vis mig den "godkendte" filosof der ikke har lånt af andre – mine er i det mindste ikke kun tankespind. Hm. Jord-vand-luft-ild synes også at optræde her... vejen er lang, hvert trin har mange faser. Jeg ser min et sted i det kosmiske hav, flilende med luftige krystaller, attraherende kerneild. Men læreprocessen sker på Jorden, så jeg går ud og laver aftensmad. Tja – var jeg i 100% balance var al mad også unødigt. Man fastholder ubalancer med mad – livsvigtig forankring hvis man *er* ubalanceret – destruktiv hvis ens proces kræver at forlade den. **7. juli** og lidt mere lomme-filosofi som holder vand grundet erfaringer fra de første tre trin. Jeg ofrede det kunstige urs tyranni for det fysisk-kosmiske.

Planet-konstellationer *virker*; men 1.att.'s kh-bedøvelse bilder os ind at det er tilfældigheder. For det første er vi af samme stof – vore højere bevidstheder skabte Sol, Måne, planeter, stjerner og er endnu i polaritet med dem, det mærkes når man befries af kh. Balanceret, uden polaritet, er der intet at påvirke – og så kommer det krystallinske, energien bag hele universets krystal som kan gå lige igennem det hele, forudsat kosmisk ikke længere gives energi, dets hypnose ikke mere dominerer. Det er her den mest basale polaritets-programmering fra 1.att. bearbejdes, den personligheden kun kan træde til side for at se nedsmelte af mangel på brug. Søn 2 manifesterer ren vilje, holder sig i brændpunktet hele dagen og ved ikke endnu *hvad* han vil kreere. Søn 1 kan kun være i punktet, hans højere bevidstheds rene vilje styrer alt, mennesket har 0 tilgang med alt det kreative han ellers ville. Eva var epileptiker, pendulerede mellem himmel og jord. Han *sidder* deroppe! En dag kan kerne-energien gå ud ad vejene og kreere hvad hver vil.

Ideen med Jordens universitet var at vi i sikkerhed i Jordens karantæne – og resten af universet i sikkerhed for os (dyster erfaring) – kunne tage en ultimativ examen målrettet og hurtigere via stand-ins. Undervejs er der tilkommen en ny standard, aldrig før set. Det er tydeligt hvorfor det er så svært at forblive på Jorden efter fuldendt proces. Begæret efter polaritetens materie svinder, man kan ikke få tilgang til den store kraft uden at det sker, og når tilgangen er der er begæret væk. At bjærge en *ren, guddommelig* glæde ved at udøve jordiske evner som mester OG menneske igennem hele den proces er det ny. Derfor er jeg altid blevet prikket med at have mine evner med, udøve dem og ikke som DJ og Co. bare hænge det hele på knagen ved bagdøren på vej ud i universet. Mine sønner har endnu ikke rigtig udøvet deres, dér er jeg foran. Eller – jeg har udøvet dem på 3D-

vis, det skulle de minimalt... Jeg fik gennemgået hele showet i går, rettet småt, opdaget noget stort og sunget alt på både dansk og engelsk. Balanceret.

Jeg spolerede det lidt ved at se film for sent aften... nåja, det gør jeg ikke igen. Til morgen opdagede jeg at det sidste af arven fra min mor blev indsat på min konto af min søster 1. juli. Et klasse-eksempel på overensstemmelse imellem 1. og 2.att.: pengene, den MATERielle energi, blev frigivet fordi jeg nu havde besluttet finito med den styrende fremfærd jeg havde rester af, drømt i samme drøm som SB besøgte mig i (som udslag heraf?): "1 chance i 1 mio." Nuets kraft. Balance, balance. Alt kommer til os dér, let og ubesværet. Hvorfor så kæmpe, søge at tvinge?... så jeg vogtede balancen, og beskederne om at essensen befries for overdrivelse og en sandere tid er i anmarch "efter krigen" fortsatte om natten. Jeg følte mig opmuntret *her, 8. juli*, for jeg fik lyst i går til at male videre på Fønix. Nu vidste jeg hvad jeg ville ændre. Kikkepauser er godt når man er gået i stå. Men så kom der kontrolspændinger i pande/nakke...

Jeg troede at jeg kunne gå i gang?!? Jo, men meget, meget stille. SBs ankomst var ikke uden grund: "*Der kommer en lidt tungere proces.*" Beslutning taget er ikke samme som tema effektueret. Al fysisk kraft, handlekraft, er næsten helt på stand-by, for gammelt vælter ud, tavler viskes rene, og imens kan der gøres meget lidt før jeg løber tør. Altså, hvor længe?! Nå, der kommer lidt indikationer om forår... '20? Jeg vil bruge det som referencepunkt. Og pleje mit sarte pandecenter, der næppe kan klare bare en smule fokus. Og så kom et brev retur fra en klient, et kortoplæg, med adressaten ubekendt. Jeg skal lige have undersøgt det lidt mere, men jeg mistænker at han er død, nu døden går over DK. Han er meget spirituel og hans nærmest eneste forankring er medicin... selvskreven til måske at være gået over. Vi får se. Lang gåtur og skifte guitarstreng. Jeg var utilfreds med de gamle og de ny lød godt, så det var rart.

X ringede – uventet tilbudt involvering med alt hvad han kan på én gang i et lokalt weekend-projekt og med en masse ideer til mit. Sandt at sige tabte jeg sutten lidt. Alle de års modstand? Flere spøgelser end ventet, anelser om medvind giver bagslag? Eller reelt? Hm. Jeg manede det i jorden. Natnyt foreslog at være Jack Sparrow i "Pirates of the Caribbean" der fratages sit skib konstant og dog vinder det ved kompetent og uden klamren at flyde med i nuet, hvorefter alle modstande(re), forbandelser og spøgelser helt fra hans start opløser sig og det ny liv til færdsel efter stjernerne indledes... han er af og til lidt træt... men alt er en oplevelse, "piratens lod". Sønneke sagde 5'eren var skidt. Ja, overanstrengt perfekte dramaer, derved sært tam cliché – men spirituelt fremragende: det er præcis sådan 3D ender. Jeg smsede x fra stranden i dag (ah, liv) at jeg kunne komme og kipe med fanen – fejre en ligesindet. Væk med theen og frem med rommen!

19.07.0607

KOSMOS' POLER T/R

**Stolpebenede heste kan trække tonstunge læs
Elefanter kan takle teaktræer som var det hø til hæs
Vores kæmpemaskiner kan nedtromle skove som græs
De kan også genopbygge, skønt altid med power, med pres**

**Power tror sig almægtig, men kosmos gir klarhed og slør
fra urmoderhavets planeter og kosmiske årstiders bør
Prøv at kommunikere når Merkur går retrograd
Den kan ikke helt bestemme, men rav kan den lave, den rad**

**Krystalenergien over, usanselig, ren harmoni
opløser løgne når dramaer og kosmisk diktat er forbi
Bringer æterens ursang om Åndens udødelighed
gennem nu rettede veje til heling af sjæleufred**

**Så snart nogle veje er rette kommer den 4. kraft
den ingen regnede noget, den stærkeste livet har haft
Den som skaber mirakler fordi den kan skabe alt
og ikke mer mindskes, halveres i magtens æra som faldt**

**Allerøverst er Ånden, det samlede omnivid
Hensigt som bliver til vilje og stiller alt op i tid
proces-pendulfart fra samvid til elskov og had af sig selv
og retur til samviddets glæde fra energiernes hvælv**

5. TIL EN TID

Min klient var levende nok **her 11. juli**, men han må virkelig være i ombygning, for jeg kunne ikke "se" hans krop i forgårs, kun et lysende krone/pandecenter – det siger næsten sig selv, han har været trukket væk fra overfladen længe (død), nærmest kun en skal, og nu kan posten slet ikke finde ham...adressen viste sig ufuldstændig, skønt mindst 10 tidligere breve er nået frem. Nu fuldendtes den – læs signalet! Kortoplægget indikerede heller ikke fysisk død, men ny start ab NU. *Det* kunne dog også betyde død, ikke? Altså *har* han virkelig en fremtid nu, lader det til. Måske er alle hans "historier" nu draget ud i andre dimensioner, som natnyt meddelte mig at mine har gjort forlængst. Forresten mindedes jeg også om at de nu hvor de er helede kan genbruges, ellers var de jo ikke sluppet fri. Der er kun lidt skidne ekkoer der skal ned af væggen, (krystalenergetisk) heling som skal være fuldført før – som jeg spurgte til – tidløshed kan aktiveres. Heling er første stadi, logik, jeg ville bare gerne have en update. Det fik jeg så.

Ovennævnte klient fortjener lidt flere ord. I årevis har jeg ikke kunnet begribe hvorfor han holdt fast i mig. Hans mor opsøgte mig på en messe år tilbage for clairvoyance, han kom til og har siden ønsket årlige, sidst ½-årige kortoplæg. Jeg har søgt at ryste ham af, for hans situation syntes uløselig. Klarsynet som barn, også synsk, ud i skidt med stoffer og dårlige kammerater som ung (alle af spirituelt tilsnit bliver jo pr. definition nemt en slags pirater), ude af stand til at klare sig i samfundet, indlagt "med psykoser" (det forstår sig!) som 20-årig, medicineret massivt igennem de påfølgende over 20 år til nu, hvor han bor i et beskyttet boligkomplex, hæmmet af reaktioner fra de mindst 16 præparater med hver deres bivirkninger som han er sat til at svælge hver dag. Ingen mulighed for bevidste valg. Hvad skulle han dog med kortoplæg? Jeg syntes det lignede malk de kujin, og jeg sagde det, men lige lidt nyttede det. Det endte med at jeg sagde til hans mor at jeg havde sagt det, men uden effekt...

De senere år er jeg begyndt at se anderledes på ham. Fin fyr, meget godtroende, henad, men ikke lige Forrest Gump. Hvorfor kom han i uføre i samfundet? Jeg sammenlignede ham med min ældste søn, min x, mig selv. Største forskel var medicinen. Jeg havde hidtil troet at man måtte være i det mindste rimeligt bevidst forankret i l.att. for at være på mestervejen, men Kuthumi kom jo ud via kolbøttefabrikken som mester, slap sindet beskyttet dér. Andre har gjort det i fængslet. Ham her får v.h.a. medicinens fængsel forankring, beskyttelse og afslutning af gamle programmer, traumer, dårlige forbindelser. Stilhed. Hans egentlige bevidsthed var muligvis aldrig helt nede i ham, havde ham bare hernede som en ledig bolig under istandsættelse = aflæggelse af historier. Han føltes "tom" når jeg talte med ham, yderligere cementeret af medicinen. Tiden er åbenbart nær – adressen er nu fuldstændig. Det kunne blive meget, meget spændende at bevidne hans fortsatte rejse, ud af medicinen, ud i et liv, nyfødt som 50-årig!

Efter en urolig nattesøvn **til 12. juli** har jeg fået utvetydige startsignaler med mit foredrag indefra – på engelsk. Intet problem, det ligger jo klart – interessant, min x syntes vi skulle sende nogle af mine viser over til cc. Samme idé havde jeg for et års tid siden. Jeg tror jeg vil gøre virkelighed af den. Når foredraget alligevel skal øves vil det følge af sig selv. Jeg overvejer også at sende dem "Dragedage" lige efter kap. 3, og det betyder at den skal oversættes og have melodi først, lidt at gå i gang med. Fønix er på staffeliet for de sidste penselstrøg når olien er tør nok – der skal reflekterende maling på til lysstråler ud fra den, det sidste "smæld", det egentlige, for ellers virker den nemlig tam. Billeder af balance kan ikke være andet uden det smæld, repræsenterende en dyb, stærk, men fin underliggende tone, en usynlig vilje der stråler ud af alt som erstatning for synligt drama som jeg har opdaget at jeg ikke mere kan male uanset hvor mange kontraster. Man maler altid sig selv. Sjovt at sammenligne med de ældre billeder.

For længe siden fandt jeg den reflekterende, klare maling som jeg brugte ovenpå det færdige resultat. Det er den eneste effekt jeg nogensinde har brugt i mine billeder og den blev en selvfølge i

de spirituelle temaer. Men igen ser jeg at ”den har brugt mig”. Drømmerens mærke. Min brug af den er skredet fra overfladereflekser og skinnende slør til deciderede stråler fra stjerne- og hjertecentre. Den gik hen og blev udtryk for først kosmisk, så krystal- og kerne-energien i mine billeder. Tænk at det kan lade sig gøre at male noget, ingen kan se med det blotte øje. Malingen ses næsten kun i den reflekterende virkning. Lige hvad jeg skal bruge. Og så rystede jeg lige to digte ud af ærmet, det til slutningen af forrige kapitel og det der skal følge dette: meget passende Fønix, for når jeg når dertil er billedet nok også malet færdigt, stråler og det hele.

Jeg har altid ”drømt” når jeg læste, mine søskende ligeså, er det mon specielt? En af mine første kærester gjorde ikke og blev panisk når jeg ”forsvandt” – han var ærke-mundan. Clairvoyance /kanalisering på messer var sådan set intet stort spring. Min ældste søn kan lignede, men linket svipser nemt. Han har haft masser af ideer, men ikke kunnet føre dem ud i skrift eller penselstrøg som jeg, kanalisere dem ud. Han kunne engang, men mobbe-traumer og sensitivitet overfor 3D, for tiden i øvrigt afbrød det da han var i tyverne, undtagen i rollespil. Min datter var endnu mere ekstrem: når hun ”drømte” mest eller var allermost program sprang elastikken – epileptisk grand mal. Havde hun været som klienten længere oppe ville hun nok have fået en tilværelse under opsyn, men hun skulle ikke så langt. Hun havde en helt speciel mission. Da hun anede samfundets voksenforpligtelser forude som 15-årig, blev hun skrækslagen – hun skulle det ikke, men hvordan skulle vi vide det? Mig var det jo heller ikke let for.

Elastikken svipsede fordi hun var min ”sidste historie” fra vor fælles sjæl. Kunsten var midlertidigt deponeret i hende. Det NU jeg gik i psykoterapi og tog kunsten op, fik hun anfald. Jo længere, jo værre. Jeg dræbte Eva, afsluttede en historie. Muligvis gjorde hendes beskaffenhed også at jeg aldrig helt følte for hende som mødre på *isoleret opgave* melder om. 2 *historier* kan identificere sig, men jeg var et *hovedaspekt*. Vi var 100% på linje spirituelt men max. 50% jordisk... jeg har den onde lyneme aldrig manipuleret sådan. I '98 påstod en indisk sandsiger at hun var en stor hjælp. Jeg svarede at det manglede jeg at opleve... men det var hun: lutter programmer som jeg sled med at slette og først enig deri *lige før* sin død. De var jo alt hun var! Sønnerne og jeg er hovedaspekter. Jeg føler anderledes for den ene fordi han er ved at gøre en historie færdig også, i sig selv, ikke som en datter (jeg var fortidig, mere nede i 3D), mens den anden næsten var færdig med sin sidste og slap den 10 år yngre. Eller ældsten havde forberedelser yngsten ikke havde.

Det jeg føler hos ham med historierne er en velkendt kærligheds-ingredients i 3D, ”hjælpeløs i hans garn” - hvilke? Evas var lignede, men feminine, fangede mig ikke, hans derimod har maskuline fortegn. ”Red offeret.” Jeg har altid haft noget at afslutte i nære samt seksuelle forhold som jo er den ultimative integration i 3D. Min søn har det ret elendig i sin dødsproces, men dér hvor jeg mærker *ham* bag historien er i det faktum at han kun vil have hjælp som han beder om. Kan/vil selv, tak. Lige som jeg. Så jeg holder mig meget væk, afstår fra ”at redde” og elsker hans reelle personlighed bag. *Den* kærlighed er ægte, en klar følelse, hvorimod jeg tydeligt mærker hypnosens ego som klistret, vammel sirup. Det er skønt at hjælpe, ikke? Så er det ikke mig, men *ham* der er et skvat! *Det* vil sønneke ikke bydes – heldigvis. Siden det fremstår så tydeligt for mig nu må det vel være de sidste kramper. Godt for os alle. Man dør af de hypnoser.

Det er **14. juli**, og oversættelsen af ”Dragedage”, sagde mig at det vist ikke egnede sig. Og jeg mangler stadig drev til at gå i gang med spilleriet. Især da når det tonser ind med erkendelser som de ovenstående, de er vigtigere. Så kom en søn anstigende med angsten malet i alle miner – hans hjerte slog kolbøtter, som de gerne gør i stærke spirituelle processer. Hjertet og åndedrættet er den mest direkte afbildning af Åndens polaritet i stoffet, det er naturligvis dér reaktioner på ryk i energierne først mærkes – resp. flytning af samlepunktet. Han var snart OK igen – hvorpå jeg om aftenen havde reaktioner af samme grund, men ikke art. Højtryk i maven og Herpes-udbrud. De gamle låg smides på porten. Nattenyt fulgte op med at der var inddraget yderligere territorium i

1.att. (se de 3 afsnit lige før 14. juli) og at lysten til at udøve ville følge. Glæder mig til det! At spille uden drev er en fis i en hornlygte. Det har jeg fået nok af.

Jeg har lige set juli-Adamus **nu, 15. juli**. Som nævnt før føler jeg mig nu helt overens med hvad der meldes, men det lundede at høre også dérfra at nu kommer magien, vi rykker over i at være Merlins, tidsrejsende (-løse) magikere, ud af alt det gamle humane ledi til ren energi. En gennembruds-shoud, ren DJ noget af det. Naturligvis. Den var også interessant i f.m. min nu helede sidste historie – vandret ud i universet som et potentiale der kan vælges, men som med den fri vilje den har også har valgt at komme ned hos sin x-bror for at hjælpe ham fra '16 af. Det har ikke gjort det lettere lige foreløbig, men da hun er en helet historie vil hun ende med at medføre succes. Gådefuld snak? DJ oplyser at historiefortællerne blandt de indianske troldmænd bl.a. fortæller om Calixto Muni, en Yacqui indianer fra Mexico som lærte sig op i krigs-strategi ved pirateri i Caribien for at drage hjem og rejse sit forpinte folk imod de spanske undertrykkere.

Han blev forrådt og fik en grufuld død, men det er ikke hvad de fortæller. De fortæller en historie hvor han er sejrrig. Som troldmænd med ren forbindelse til Ånden er de i stand til at hele hans historie, vælge fine potentialer i stedet for destruktive, præcis som jeg arbejdede på at få Eva til og lykkedes med til sidst, for hende som for mig. Det har taget mig til nu at forstå DJs historie helt. Noget andet faldt også på plads. Jeg havde en konflikt med min søn i kap. 5 i Kry. Han er skarp i tekniske detaljer, og vi er lige stædige. Emnet i dag var samme tema, nemlig hvordan det kan være ”ondt, forkert, fortabelse” at gå s vej, når både s og h er guddommelige. Ingen manifestation uden begge, vel? Det er en umulighed. Supersjælen indeholder det hele, ønsker at vokse, opleve og erfare, og det gøres ved at sublimere det i den der er ubevidst, s. Det ytrer sig som begær og kan kun bevidstgøres ved inkarnation i stoffet, som er s.

Stærke vækster og dyr fortrænger svage, rovdyr – og snegle – sørger for balance. Dyr er aldrig ”onde”, går i skole uden valg før ascension til human status hvor de *har*. Der skal udvikles bevidsthed, *ubalanceret s-adfærd (alt til mig!)* på vej dertil er ”ondt”, for mennesker kan altid vælge bedre for helheden (og alt om dig spejler dig). Andet er ansvarsløst uanset hvor svært, kasten vrag på en store chance man har fået og kvælen sin indre stemme, og det har konsekvenser (ikke ”straf”). Afvejning er en selvfølge; men selv traumatiseret har man et valg, om så man har korrumperet sig helt ud i håbløsheden, tilbage til dyrisk status. Her er fængsel måske eneste reelle løsning. I værste fald skader man sig selv, i bedste bliver man klogere. Du kan grine ad det her, det er jo enkelt, ikke? Nej, ikke hvis man leder et samfund i 3D. Omdrejningsaksen er valgets potentiale – nuet. Det er i nuet forandring kan ske, øves det, så kommer den store friheds examen.

Meget passende reviderede jeg mit web-forsidebillede ”Hjertesprog” om clairvoyance/kanalisering forleden. Det blev malet med dyb kærlighed i '09, og dog var noget ved panden galt eller manglede. Her hvor tærskelen passeres til Merlin 10 år efter ser jeg at også *det* var synsk. Det er lige før det sku' hedde AlMaha, trods lukkede øjne. ”Fønix” har åbne, og den kom *efter*. Måske bliver det næste billede ”Merlin”. Et godt bud, også m.h.t. aktivitet i tiden. **16. juli** er der stadig 0 drev på ”vise-fortælleren”. Nå. Da der ikke kommer lys, bud gennem noget hul alligevel kan jeg lige så godt slappe af, hygge, være smidig. Nattenyt foreslår lidt malerklatteri mens fortælleren er i Åndens ild og linket renses helt og antyder at hvis jeg kom ud nu ville jeg være hudløs. Der er ingen energi på det, heller ikke til at holde fanen højt med x. Det frarådes ikke ligefrem, men ”hvad skulle du dog dér?” Korrekt, det er hvad jeg føler, og hvordan kan det dog bakke op?

Nattenyt til **17. juli** fortsætter linjen over i at en høj-spirituel proces er nær som bebudet af SB 2.-3. juli – hvor sidste klister fra rat transmutteres (**rat?** Kap. 9 i Kry, rational control modsat **silk**, silent knowledge) før Merlin. Oprindeligt var vi silk, klare, ægte, Åndsforbundne; men i dag, tilvænnede den sølle erstatning, føles det som at være en kold skiderik skønt bare nøgtern, distanceret. Jeg husker mange flashes ind i silk – 1. gang da jeg var 4... fra 63 har jeg været meget i silk. Det er ikke *helt* rart, for jeg har stadig rat-rester til transmutation, men jeg vil ikke rats hjælpeløshed. Silk

er kølig, sikker viden med universets uendelige mørke hav bag. Hvad tiltrækker ved afskårenhed, utryghed, melodrama – udover vane? En af DJs forgængere kaldte det at have en dolk som vi stikker os selv med og så sidder i fællesskab og fordyber os i sårene fra mens vi stille og roligt forbløder. Rammende. Min ene søn havde engang en lignende drøm.

Vi ønskede at vide direkte, selv, at kunne planlægge længere frem uafhængigt, skabe et kunstigt lille selv og tabte nuets store Ånd i samme ombæring. Men kundskabens æble *var* en landvinding. Ånden gennemtrænger nu ad krystalvejene det vi har stridt os til og jeg anbefales iskold, arktisk silk mens det foregår – a la ”vågen søvn”, gå Ånden imøde. Ergo ingen faner til x. Han har ikke brug for dem. Jeg føler ægte kærlighed til x. Han hjalp mig færdig med ratsex. Sex er blevet belastet med så meget ratlim. Naturligvis, for det er 3Ds mest *integrerende* foretagende, og dette er uønsket, det skal bare *fortsætte* 3D. Jeg vil tro at når Merlin er opnået kan man have sex uden klæben fordi man er fri af samtlige ratspil, ikke længere trækkes ned af dem. Som i starten af et forhold hvor alt føles så frit og nyt, ubundet, bare bedre endnu. Hvis man så vil, har lyst til spillet. Det står hen i det uvisse for mig lige nu. Klogere end at sige det er slut.

Så – hvad for ”sidste ratklister”? Fener til x. Følelsen af ”bør gøre” hvis ledsage-spændinger skal ud af højre overarm før jeg kan udøve noget af alt det forberedte korrekt, og rest-Herpes fra det som smides ud langs nervesystemets baner alt som frekvensen stiger – positionen flyttes. ”Hvornår, hvordan, hvor længe?” Forår '20? Kattedkvinden mener til '19 er slut. Jeg øjnede en mulighed her i efteråret men jeg tvivler, og jeg vil være fuldt restitueret. Jeg giiiiider simpelthen ikke det gamle pis længere og går Ånden imøde – og det gav sandelig pote, jeg sidder her **19. juli** og har lidt efterreaktioner fra natten, hovedpine lige under issen, krone centeret... med direkte linje tilbage til Ssp's beretning om mit livs seksuelle kolbøtter. Jeg har altid vidst der var mere i sex end det jeg fik. En (instinktiv) veninde fik masser af skedeorgasmer, de kom bare, men ikke hos mig, og erstatningerne udmattede mig. Som hos mænd. Fortsætte? Vorherrebevares!

Jeg vil gætte på at andre end jeg har prøvet at få orgasme i drømme. Komplet ulogisk. De sker u-mekanisk! Hvordan vil sagkundskaben forklare det? I årevis har jeg nærmet mig Ånden mere og mere, de sidste dage nærfulgt rådet ”gå den kølige nøgternhed imøde”, det som DJ kalder positionen ”no pity”. Hvad skal nogen med ”pity” hvis de har Ånden? Nattenyt placerede mig i et nøgternt kirkerum lige ved døren til sakristiet, det allerhelligste. Ved du at alle kirker faktisk er gengivelser af kvindens kønsorganer? Katedraler især (næppe klokketårnet!)... der er de ydre, indgangen, derpå skeden og så livmoderen oppe ved alteret. Bag det entrer vi den, går ind bag manifestationen i det allerhelligste. Man kan banke fysisk på den dør, opnå midlertidig energioverførsel ved f.x. at udøve de 5 Tibetanere, Tai Chi, Qi Gong, Tantrisk sex også, men døren lukkes igen. Hellere åbne den med vedvarende væren i den kølige nøgternhed.

Jeg vågnede op **20.** med den mest orgastiske følelse i mit bækken nogensinde efter at have drømt om en lysfyldt x, musik sivende ud af alle porer. Energioverførsel af rang. Den energi burde alle have hele tiden, levende, myldrende, regenererende. Jeg lå og nød den, forsøgte så en udløsning – og blev ikke udmattet, kunne have fortsat hvis jeg gad, og her 12 timer senere er der stadig liv i bækkenet. Med min x som er meget spirituel nåede jeg dybere ind til den sande, hellige seksualitet end med andre, men ikke hele vejen, noget resterer. Erstatningsorgasmerne fik jeg en hihi, knaldende hovedpine af (knald i låget!?), som om en blokering lige under issen blev sprængt, en dør sparket ud der havde været lukket længe... Jeg følte mig meget som dreng til jeg kom i pubertet, x som pige. Stærk id med det giver problemer i det ydre. Vi levede med det, der var jo ikke andet at gøre. **Endlösung** er at udvikle den indre m/k, som så gradvis giver tilgang til den ydre. Glem alt om kønsskifte, Åndssvageste trend i vor tid. Gå Ånden imøde!

19.07.0606

FØNIX

Der er ting som ingen kan gøre med mindre de er pirat
Hvordan sku nogen i en kasse ku gøre noget SÅ strafbart
men ikke som brud på love, behørigt prentede ned
bare fordi de ved noget de ikke ved af at de ved

Jeg vidste jeg malede Ånden på vej op fra 5. geled
abstrakt og naturalistisk i al sin genkendelighed
En dag fik jeg fat i en maling, klar som det klareste glas
Dens lette slør skinned som lysspor fra kilder som ikke ha's

Flader fik liv med reflekser, stjerner blev lys udefra
Alt udenom er vort indre – kaldet på svar indefra
Det lys som ingen kan male fordi det kan ingen se
Det maled jeg mere og mere uden jeg fattede det

Jeg maled dets fjerne kalden, dets uimodståelige færd
imellem og rundtom, så gennem de løgne der fratog det værd
til det i Fønix-bålet frit stråled ud på sin vej
I hele manifestationen er det allermost som mig

6. DER LOVER

Efter nattenyt **20. juli** ramtes jeg pludselig af den tanke at alt, billeder, viser, måske bare var nået til punktum, henad som hos x. Intet stort tab set med arktisk silk, andre står altid klar, men jeg blev forbløffet over mig selv: mistede kortvarigt pusten, jordforbindelsen – mindedes den gamle historie om Abraham der af Gud beordres til at ofre sin eneste søn, Ishak, så tit brugt til at illustrere en grusom GT-Gud... det ”glemmes” at Gud også hindrede Abraham i at ofre Ishak. Det var viljen til at overgive sit lille selv til det store historien handlede om – og det føles som at skulle begå selvmord. Jeg gik så en lang tur og eksperimenterede med tanken – ja, jeg er klar. Skal jeg aldrig mere male eller spille dør jeg ikke af det, den højere forbindelse vil være alt værd, hvordan det så end vil være. Men det frister at klamre sig til lille rat som vi har skabt helt alene (Ånden så til fra bagsædet!) og forlod silk for. Vi ville gå selv. Krukken her har gået nok til vands alene, jeg overgiver rat og tror ikke på dets mord. Det er bare angst for det uvisse, ratspor.

Sådanne reaktioner kommer ofte efter gennembrud, og der er heftige kosmiske påvirkninger lige nu også som trigger netop den slags. Jeg er glad for at have så meget balance, ellers havde den været meget værre. Nu var den ligesom lidt fjern. Det rykker, samlepunktet. Heldigvis. Så jeg var spændt på natnyt til **21. juli**. Bekræftelse og besked om en uventet postleverance (spirituelt symbol) der skulle betales lidt mere end en slik for. Øh? X kom her 21. for at overtage xx' bil. Han havde vist mødt en anden kvinde, og jeg følte vage protester...?! Sex havde altid været en fri fugl mellem os. Han besøgte venner alene uden krav fra mig om at vide nærmere – selvfølgelig – jeg var vokset fra pigtråd om, og forholdet var min ultimative praktikplads hvor jeg ret let gav dette bevidst udtryk. Troskabsregelen havde til da været selvfølgelig, ergo intet jeg tænkte over, heller ikke *særlig* med x. Men – den blev heller aldrig trigget.

Hvorfor kræver rat troskab? Styr på slaverne. Det er umuligt at etablere et magt-samfund hvis slaverne hopper rundt i frie forbindelser som udvikler deres personlighed. Par kan fint holde sammen fordi de har indset at have en unik forbindelse, men ”det er frihed, Ånd, bevidst, uha... vi giver rat kontinuitet: de skal have det ad H til med sig selv hvis de kikker over hegnet”... intet er så effektivt som falske indre stemmer til at døve den ægte frihedssøgende som så bliver en forkættet ”frister, Fanden” som af og til lykkes, men ”beskidt”, forvrænget så plottet virker generelt, tynger energien ned og generelt hindrer for mange sande forbindelser. I *oplæring* fra dyr til menneske i et kompliceret samfund kan den slags disciplin forsvares, men ikke efter, og globalt står vi overfor et opgør med den. Jeg mener x og jeg faktisk var hinanden tro fordi vort forhold var dybde-unikt. Det var det hårde arbejde med at diskontinuere gamle programrester oveni der trak livet ud af os og det. Og det skulle det. Men hvem fatter det imens?

Jeg hørte udmærket alle rat-protesterne i mig, overhørte dem bare. Men det er ikke frihed, kun på vej dertil. Og nu vage ekkoer. Men da jeg sad overfor ham var der ingen, kun befriet kærlighed. Jeg sagde til ham at jeg vidste at vi kunne elske med hinanden igen og gå hver til sit i samme ånd hvis vi ville, jeg behøvede ikke bo med ham, og dog havde vi hinanden på en ganske anden og langt bedre måde som ville vedvare. Gid han fik det ligesådan med den anden kvinde trods tegn på opræk til gammelt – nej, ikke bare pæn opførsel. Det var ægte. Dén postillon d'amour var et prisværdigt slutsignal på meget af de 5 års arbejde med ham og et helt livs arbejdsproces med parforhold for os begge. Måske dén alle slutter med? ”Meget”, for der er nok mere... den uventede betaling... men ikke at vi aldrig mere skal noget. Jeg tror der er langt mere – nu. Og jeg tror ikke der er mange andre at have denne ubetingede kvalitet med til det.

Apropos slaveri: der er ikke alene mange modstande imod begrebet Gud, men også *ordet*. Oprindelig undrede det mig, det betød jo bare ”den ultimativt gode vilje”, upersonificeret, og det syntes jeg holdt ret godt vand og var OK. Det gik så op for mig at temmelig mange mennesker personificerer det. Grundlag: lavfrekvens. Overordnet er alt levende der har været og er på Jorden

personifikationer. Sagen er *hvilken*, velkendt basis for globale slagsmål, magt-fordømmelse af begrebet. Tilbedelse er godt og fint på niveauet, bare koncentration om et del-begreb, kærlighed, integrativt. Jeg har prøvet det, det hjalp mig, ud med al smæderi. Selv en "ond, forkert" gud kan være et step. Bare tænk på Matrix! Altså matricen... dømmet udtrykker dybest set det ønske om uafhængighed der forårsager inkarnation. Er vi ikke alle "slaver" af Ånden? At se andre "slavegøre sig"... øv, eller reel misundelse? Resultat: en masse forkølet sludder på det nemme lille ord.

Nattens nyheder huskede jeg kun lidt af, kun at der var tryk på dem, at de var ret enige med dagen – samt et glimt hvor jeg sad med guitaren og øvede. Hvorfor ikke – det kan da være at der nu er GO igen – trykket fortsatte dag, nat, er der *i dag, 23. Det må være Merlin*, sammensmeltning mellem 1. og 2.att. Fryd – og utryghed. Det er uvant, jeg har været holdt tilbage så længe, føler at jeg let kunne forløbe mig, og det har før givet klø. Jeg søger at beherske mig, men det er som jeg er lige ved at eksplodere, livsenergien suser igennem mig indefra og ud og river alle modstande med, det er som drømmen den 20. hvor musikkens energi væltede ud af alle x' porer (som universerne af MV's). Og siden især den 21. har det været som jeg opfordres til kontakt trods at han har indledt noget med en anden hvilket fik mig til at holde mig lidt tilbage... han var reelt som i drømmen da, "lysende", mere end i al den tid jeg har kendt ham. Dejligt at se.

Måske begynder det "mere" jeg altid har anet omsider efter al den nedrivning og død vi har gennemgået?..... sindsoprivende morgen og drønende hedt. Jeg endte med at sms'e fra stranden at jeg havde stærkt brug for en snak. Han svarede fra en anden strand og jeg lagde alle kort på bordet. "Jeg har elsket dig siden 2004", sagde han. "Jeg har det præcis ligesådan, og jeg har aldrig set dig lyse som du gjorde sidst." Pyh, det forløste at få talt med ham. Alle veje er åbne. Det er ligesom i sin tid hvor jeg blev sendt ind til ham af et lys i mig som jeg ikke evnede at modsige (Ssp). Men nu er lyset *I* os begge, han er ikke udmattet, på hælene mere, og jeg tager alligevel ned til ham i f.m. det weekend-projekt, for han kunne godt bruge de billeder jeg har hjemme. I den ånd kunne deltagelse være helt OK. Tunge lige i mund – det går da hen og bliver spændende lige pludselig! Jeg fik spillet om aftenen, og det gik så let, så let.

Det er som om vi mødtes lige før det bratte sving og bare skulle følge hinanden ud i den totale død, tages op, vaskes, sættes ned igen på den anden side og gentage det før svinget i omvendt orden, et spejlbillede, bare på et ganske anderledes højt plan. En sjov detalje er at vi mødtes på *min* stand på Bornholm i '04 hvor han var med en kunstnereninde og jeg sad med clairvoyance og malerier. Nu skal *han* sidde med clairvoyance, omgivet af mine malerier på *sin* stand med mig et sted i baggrunden! Jeg må da vist opdatere priskortene og web-forsiden... Hans forhold til den anden kvinde nu giver i øvrigt også god mening – mange m kvaliteter helt ude i f, fortalte han. Jamen klart, sagde jeg, dit livsprojekt har jo været at få din stærke f side samkørt med m. Vi forlader lige nu en tid hvor vi kvinder måtte overdrive vor m energi og mændene deres f. Sunde forhold var stort set ikke mulige. Det forklarer også meget med Torrig (Ssp) – det indre skulle ud i alle kroge for senere fuldt erfaret at gå i spand med det *kommende* ydre.

I dag, **24. juli**, har jeg igen hovedpine, skærende, krævende afslapper efter de heftige dage. Jamen jeg vil hellere behandle en strandoplevelse. Den der skær? Jeg lægger mig altid oppe i klitterne nær en stor hyld. God udsigt og ugeneret. Kort efter ankomst lægger en rimeligt pæn, hvidhåret herre sig lige 3m th.! Jeg blev ærgerlig men gad ikke sige noget. Han smugkikkede, og jeg er da osse ret pæn, men ikke kun til overflader, slet ikke når de "uskyldigt" smider bukserne lige under min næse. Jeg snakkede i mobil med x, gav fyren en smuk, platonisk hår-redningsoplevelse og spekulerede over beskeden jeg tiltrak her. Den var vist i familie med det med x. Som ung var jeg åben på kødmarkedet, efter xx var jeg ikke. Jeg har aldrig været en "konfliktor" og før terapi vidste jeg kun det ene at det nedbrød. Alt med xx var næsten spil-løst, og jeg havde erkendt at han var sjældnen. Vi skiltes kun fordi vi ikke havde samme kurs mere.

Som beskrevet i Ssp måtte der en spirituel rambuk til at åbne mig for x. OK, for jeg *skulle* ikke have flere dramaspil som sådan. Torrig var rødgravning. Overdrevne m sidens afdød ved x' udbrændthed for mig, f for ham ved mig – de døende drama-ekkoer dødsstødte hans. Det føltes som vi aflivede hinanden. Fortvivlende. Kun en dyb, spirituel kærlighed kan klare sådan noget. Hihi, jeg kan ikke engang smertefrit få højre (m) arm om på ryggen (fortid)! Efter skulle alle slaggeskyer væk, er det nu, lyset vælder ud – tiltrækker møl. ? Nej tak. Den proces skal ikke fornys, men forlades. X blev vel ikke helt færdig i nærfeltet, var ”konfliktor” dér, hjælp til at se ekkoerne i mig, m/f var *mere* i balance i mit nærrum. Jeg lærte at bo alene af det. Ikke to er ens uanset hvor balancerede, det *vil* give hælhug og tåklip og mine ekkoer påvirkes endnu af andres ubalancer – som ikke svækkes af vedligehold. Jeg skal løftes helt fri, og hos xx er der fred til *det*, og ikke *helt* fri udfoldelse. Jeg er på plejehjem!

Jeg sagde til x at jeg kunne være en god modvægt i hans ny udfordring, for jeg vidste han havde ret. Og hvis han fortsatte kursen, kunne vi jo oprette et firma hvor han slog kvinders parforholdshypnoser i stykker og derefter sendte dem omkring mig... latterhyl... sådan, imellem at vi også havde sex igen, nu der så at sige atter var hul igennem... latterhyl II... hov, det handlede påtrængerens forresten også om, for her var (omsider!) en indbydelse fra en sundere overflade - skønt han gnubbede sig lovlig tæt op ad mig var han ret naturlig. Jeg har ikke sex-drama-spillet meget... men lærte mig lidt i en energiforladt og forkrampet tid, ”det skulle man jo”. Understregende lingerie osv... m-overdrev der nu slippes, spærrede for sandt flow. Rat. Yderligere flow står for at slippes fri så jeg kan komme ud, sikkert hjulpen af ham. Det lader til endelig at liste sig videre derhenad, og dér burde han hurtigt blive kompetent igen – hvis han ikke allerede er nok.

Nattenyt bakkede atter op, viljestærk svømmen-i-land fra træden-vande med ”storyteller-sønnen” i mystikkens mørke hav – dødens, faktisk, jeg genkendte noget fra DJ's dødsberetning – og direkte besked om at nu var tiden kommet til at jordforbinde *noget* af det frisatte. Så jeg er glad, selvom det kun var *noget*. Understreget næste nat ved at vi altså kun lige er ved at flytte ind i den ny konstruktion hvor alle forbindelser ikke helt virker endnu (el) og nu klædes *varmt* på, masser af ny, rene fibre som ikke længere behøver skjules bag ”læderjakker” af frygt for kulden derude. Ja, jeg viste også bare strandløven en smuk manke, ingen tænder. Vi lærte spillene for at kunne spille *lidt* ude før aflægs. – Åh, jeg bader i at jeg atter føler kærlighed til x uden krav om fysisk nærvær. Hovedpinen fra i går er et ekko og det er lige strandhedt. Hm, kun x forstår det, hverken xx eller sønner (mere). Hudløse, sarte, ”slid for andre” sagde ene søn. Njae, slid jeg gider og heling...

skønt jeg igen blev lidt rød trods godt grundlag. **26. juli** igen hovedpine. Der drager simpelthen så meget igennem, det er godt at holde hver 2. dag passiv. **27. juli** fortsætter gårsdagens brandstorm indeni omkring x over i at han kommer forbi i dag med sin Country-og-Western-guitar mens min egen er hos ham for el-indbygning. CW er specielt godt til visse viser og skal øves igen, for jeg har forsøgsvis sat deadline på indspilning af nogle viser for at hjælpe min indsats. Der var to som Fjordhøj ønskede at få på deres web. Det udelukker jo ikke optagelsen af flere... der kører så meget om hvorfor x skal have seksuelle kontakter, jeg ikke. Det synes samme proces, men i f og m form. Han skal (endnu) støtte sin store indre kvinde ved fysisk kobling med ydre (heler dem!), jeg min store indre mand ved kun at koble ham på mig eller x højst. Rejsen går nu mod kosmiske f pol. Alt viser mig det, min situation, strandløven, kortoplæg...

Nattenyt viste hvirvlende energiskyer og -former, sagde rent ud ”Orfisk Æg” og gav et billede. Jeg slog OÆ op på nettet – man kan få pip af at søge at skille alle de sammenfiltrede troer fra oldtiden og nå frem til en enkel basis; men med Sitchin, Vedanta (Kry) og min intuition under armen er jeg godt klædt på. Der er gang i skabelsen af den ny tid omme i baggrunden. OÆ er vort univers' ur-æg, vist i hvidgylden, uigennemsigtig form med en vandblå transparent bølgeform uden ender tæt opad sig. M og f energi i basal form, hver indeholdende den anden og dog polære, som yin/yang-tegnet. Genfødelse i vort univers, i mig. Resultat: seksuelle temaer. ”I'm melting!” Godt at være

på "xx' plejehjem" - no worries, AlMaha was here! Balance skal læres helt ud, sart situation – se 3D's "søde" hypnoser passere mens x står lige dér. Jeg kalder ham xy fra nu af.

Jeg glæder mig til at opleve os stærke omsider efter Merlin-processen. Hvad vil kunne måle sig dermed? Det er bare mit sind + forlængelsen, kroppen, der hiver efter vejret som her til morgen med et sjældent tilløb til angstanfald som let blev Åndet væk. I Ssp fortalte jeg om ubehagelige følelser ved halsgrunden, som hvis et bånd var ved at trækkes over der når xy ikke var der. Der har været tilløb igen, men nu ved jeg det *var* bånd, programmerne ville have kontinuitet. Da de fik det, holdt det op. GLIMrende, ikke? Jo, dengang, for de var stærke, fysisk forbindelse var nødvendig for befrielse. Tag ikke fejl, man kan dø af disse spil, men ovenover er det kun klistermaddiker, løgne der ødelægger enhver integrativ proces for at fortsætte det lavkomiske spil i stedet. Må jeg være fri, tak. Og det aner jeg vi er snart, klar til alt muligt også af det gamle, men frie, uden det trækker ned mere. Værd at glæde sig til.

Så nu har jeg CW stående, **28. juli**. Det var dejligt at ses, men en sær væren i to verdener. En let spillefilm af gamle energier kom og gik med vinden, spøgelser i den klare luft som overlagde xy i den ny. Det kølnede mig lidt. Mit? Hans? Vi har kun spæd start på ny 1.att. Jeg var glad for at tage hjem på xx' plejehjem bagefter, være mig selv. Opfattelsen flimrer mellem gammel og ny position. Jeg lagde lidt kort på det hele. Alt er gunstigt, men TTT. Nattenyt er eskalerende utydelig, jeg lever overens – ingen stærke kontraster at highlighte men uvurderlig for kik på de svageste tilvejledning. Som naturligtvis var at studiet hed neutral væren. Laden den gamle håbløsheds-os i f.m. manifestation af de evner man havde med fortage sig, finde sig i at behøve rester af den gamle tids forankringer, han forholdet, jeg xx-platoniens fred med min indre mand forankret i en ydre kvinde i vækst – ved bare at *være*.

At være mig, vil det ikke sige male, spille? Jeg fik lyst til at male Fønix færdig – wow – prøvede xys CW og det var som at høre ham spille igennem mig, skøn klangfylde, slet ikke den stivhed, ferskhed som min ny CW naturligtvis havde og som havde modarbejdet mig. Nørj, jeg fik lyst til at spille – tog hele foredraget med i samme ombæring og skrev en update til Fjordhøj så de ved lidt om hvor jeg står. Jeg var lige ved at arbejde videre med Ff bagefter, men – det var vist tid at holde fri trods flow og ingen træthed. Jeg lukkede tidligt ned og summede lidt på hvorfor jeg begyndte at skrive viser, koble billeder og musik på og så lave handlingsforløb jeg ønskede at optræde med. Det var ikke ambitioner, jeg ville bare gerne dele. Levende Tarot. Ambitioner om at tjene noget på det kom til fordi hvordan skulle jeg ellers overleve som mig i verden? Overlevelsen er ikke noget tema foreløbig, så ambitionerne er skrottet... snork...

og jeg drømmer at jeg nok har holdt ofte fri fordi jeg ikke kan tåle jobbet men nu skal blive hjemme i en længere periode og at en boss er ved at komme efter mig over det. Jamen for HELVEDE da... øvrig besked til **29. juli**? Jo, lige p.t. tillægges mere 2.att. til 1. som skal bruge fri energi til klimax på et 200 år gammelt familieprojekt: Merlin magikeren som punktum. Hm, oldemor Valborg (sidst i Ssp) var karrierekvinde, særsyn. Følgende mødrene linje taklede det bedre, jeg bedst. Projektet var balance mellem m og f, en tydelig kurs i vore liv – og nu kræves en tom 1.att... hvor længe? Hihi, afslørende bemærkning! Jamen jeg følte mig jo stærk i går? Dog var der 2 verdener forleden med xy, samt det sædvanlige besvær med at bevare sig selv i andres nærvær han så tit meldte om og som jeg også kender *godt*. Slemt i 3D, og ikke engang os imellem er der balance nok endnu. Hjemme i fred alene er styrke, som altså ikke må ødes på 1.att. Endnu.

STØN. Forsigtigt spil. Fersk gåtur i drønhede. Fotos af ny billeder og glosuppe. Lyspunkt – x rang, same same, vi blev enige om at føle os frem med indspilningerne, ikke lægge faste planer. Og nu har han omsider fået en drøm om at han skal noget henad det jeg gør med musik og tekster – det har jeg altid vidst, det var træls at han ikke kunne da vi var sammen. Vi forsøgte, forgæves, det ebbede bare ud. Han drømte om Tim fra Dizzy mizz Lizzy... og jeg gren ved mig selv, for Lizzy er samme som Lissen... partnere sår frø som først senere spirer, og det ny kommer altid til kvinder

først. Det er jeg glad for at jeg ved, ellers kunne jeg have kvalt ham da han fortalte drømmen – jeg sagde det forleden selv til ham, men det skal komme indefra til den ydre mand, så jeg blev bare glad. Og nu har han min CW. Helt ny energi at spille *til*, og han synes den er formidabel. Han var selv med da jeg valgte den ny i butikken, enig i mit valg... fint – jeg beholder hans hvor han har gjort alt forarbejdet! pyh, OK der ikke sker en masse udadtil lige nu, mage til saunahede...

Bytteri synes tydelig del af partneriet her, som i Crowley's Tarot-trumfkort "Kunst/Mådehold" XIV hvor energierne har byttet plads, konstant højeste integration. Jeg har lige bladret lidt i både Osho's og Crowley's. Hele trumf-rækken afbilder vor udvikling, også -følgen, men det opleves klart at vi ikke går helt lineært igennem, processerne følger den men i store og små kredsløb i hinanden der giver hhv. "kvantespring og tilbageblik", sidste tit vist af den lille Arkana. Genialt redskab. Jeg har ofte brugt det før men bruger mere drømme alene nu. De er mig selv jeg arbejder med, smidiggør, kortene bearbejder mig ikke så grundigt men hinter og varslers. Som livet, og det er bedre at lære at tyde *det*. Jeg mindes et varsel da xy og jeg flyttede til Torrig. Vi kom med en fyldt gratis-trailer, xy søgte at bakke ind i indkørselen, kom for langt ud i rabatten og traileren gled i grøften. Hjulene på den stakkels gamle bil skøjtede i gruset og gravede sig ned.

Xy blev ved – typisk mænd, søger først hjælp i yderste nød – jeg indså behovet først og løb ned til en landmand på en gummiged på vej op ad stikvejen. Meget modvillig og tvær halede han os op, og kun lilliige. Vi var vist for trætte til at tolke det varsel, vi gjorde det i al fald ikke. I aftes kom episoden op (kølvand fra strandløven?). Tolkning: vi havde programmer (møbler) som trak os ned i fortiden (baglæns, grøft) og hindrede alt (bilen) i at blive på vort ret unikke spor, der skulle en tung jordisk powerproces til (tvær landmand i gummiged) som kun modvilligt ville bringe os op igen (magtsyge er ubevidst Guds højre hånd) så vi kunne fortsætte med – det læs som et liv på Jorden som mester kræver. Den nærmeste større landmand var smadderflink, men vi skulle "tilfældigvis" hjælpes af den mest upopulære på hele egnen. Hans side af sagen? Ja, gad vide hvad var undervejs i f.m. *gratis* at *hjælpe* en ny tid op af grøften ved at *bakke* den monstrøse gummiged?!

Jeg blev den der først flyttede fra Torrig, indså at huset + skulle synke i jorden for *mig*. Ikke helt hvorfor, men... og alt stod klar til mig hos xx. Kun få ting skulle frasorteres modsat med xy som blev næsten præcis 17 mdr. længere. Han havde en del trods års udbrændthed. Det undrede mig altid. Hvorfor ditchede han ikke det – og *overvægten? Han kom fra landet – man *smed ikke bare ud, års vane fra nærmest ½-årige flytninger, *uoverkommeligt at sortere i, *lettere (!) bare at slæbe med, *bevarede jordforbindelsen. *=synonymer. Meget blev til sidst overtaget af nogle der hjalp ham derfra. Jeg havde tilbudt mig, men "dette kræver mandfolk" (tak!). Alle planer smuldrede. Han skulle væk og anede ikke hvordan, syg, alene, bilen, ryggen brød ned... "tilfældig" kontakt med nabolag med fortidshørm... typisk xy, spirituel indgriben: lige til øllet, dinosaurer overtog det gamle, helt nyt liv, 3mdrs. sygdom og omstillinger...

han sagde fra starten: "Jeg er ikke klar til noget, til dig." Jeg: "Måske skal jeg hjælpe dig til at blive det." "Det vil jeg nødig byde dig." "Jeg bærer med glæde noget af dit derhenad..." Han hjalp mig til forståelse og accept af hvad der foregik lige NU overordnet og til yderligere kropsaccept. Jeg viste ham partnerfred og det kommende i svøb. Livet er et mysterium, skal opleves, forstås kun i tilbageblik, og det *skal* forstås, hele vejen ud, f.x. ved at skrive, digte, synge, også han... hvordan ellers slippe overvægten? Befri kærligheden for gåseri? **31. juli** løb en struds (gigagås) tværs over fra højre og døde i natnyt... så jeg fortsætter med at reminiscere – DJ kaldte det rekapitulere for at frisætte energi. Øvrige nat var tågesyn af yderligere livsenergi ind fra 2.att. til helende løften-op af gamle, udtrådte spor. Som de, bilens dæk gravede i grusvejen i Torrig... guddommelige processer er aldrig en dans på roser, tværtimod.

14.07.0512

MERLIN TRUBADUREN

Jeg sang i templerne dengang der var en levende Gud
og sidenhen på vejene da Gud var tjekket ud
Jeg sang mysterier, eventyr man genfandt Ånden i
og skønt den støt svandt mere bort - den stod mig stadig bi

Jeg blev avis og lærer, kræmmer, kunstner og rebel
en gammel udslidt Merlin fra en tid der sagde farvel
Jeg var den sidste der var først før alting gik på hæld
dog endnu var jeg først hos de der kendte til sig selv

Men også jeg sku give slip og glemme hvem jeg var
Avisens rolle blev taget væk og læreren taget for nar
kræmmeren for tigger, kunstneren for useriøs
mens materialismen sænkede sig massiv og hjerteløs

Rebel forblev jeg længst, for nogen en pest, for andre håb
indtil jeg så at også det sku dø før'n ny tids dåb
Hver tid har sine engle, djævle, temaer, værdi
og alle skal de ofres helt før nyt kan slippes fri

Jeg slap - og i den samme time fødtes jeg på ny
Jeg mærker Ånden kalde mig til dåd og morgengry
Gud er atter tjekket ind og spreder liv og lyst
Kom rig og fattig, gammel, ung fra N og S og V og Ø -
hør Merlins evigt unge kvad om livets gyldne kyst

7. AT BÆRE

Her **1. august** summer jeg lidt over nattenyt. Det er så vigtigt at se/høre nyheder, jeg er helt enig! De belyste g.d. hvor jeg blev så nøgtern at jeg røg ned i 3D-tvivil. Kun kort, men spild. Nok en eftervirkning af den dumme struds' død. At gå med store, blå øjne lige i afgrunden er ikke samme som fuldt bevidst at gå den vej der er korrekt selvom den ikke ser sådan ud. Jeg må vist uddybe den struds. Jeg nævnte den første gang i kap. 11 i Kry hvor den var en "sædgås" (sexslave). En struds ligner en forvokset dinogås, ikke? Et hovedprogram i kh har gået ud på at gøre kvinderne til dumme gæs. I min barndom nedgjorde mormor mig så massivt at det blev livsvigtigt at bedøve mig selv, fordummes. Det blev automatik. Jeg har tit tænkt over hvorfor jeg trods alt klarede skær hvor andre med lignende modus stødte på, men traumatiseringen var ikke helt effektiv, Ånden skinnede igennem. I øvrigt også med min moster, den såkaldt skøre kule.

Xy udsender meget dobbelte signaler. Matricen tror han er en bums og han *er* en ypperstepræst. Alligevel tænkte jeg i går at al den overvægt – potentialer der ikke er transformerede, manifesterede i tekster, musik eller noveller måske bare viste in spe, skruk med skønne drømme og ikke andet – Torrig-lussinger. Minder, hold kæft hvor de kan genere. Jeg var så syg indeni af at vente og vente på at det blev tid uden at der kom andet end bare død og død. Jeg forstår fint den gamle historie fra GT om Job. Han mistede modet på møddingen og jeg tror man *skal* miste det – eller rettere det ego deri som kun kan udskilles sådan. DJ's "place of no pity." Man bliver ligeglad og gør kold hvad der skal gøres, en nøgleposition på vej retur til silk, fint, men barsk. Jeg er på rekreation endnu, for tvivil på xy m.m. er løgn, nedbryder – en *stor* and, siger nattenyt. Det *kan* kun gå fremad nu (hvad ellers?!). Merlin kan ikke engang hoppe fra hvis jeg ville. Valget er truffet. OK.

Nu skal vi ikke glemme at 1. august er en s højtidsdag. S har lavet riter aftenen før og forberedelser forinden. Strudsen kom på tværs i samme forbindelse, men benspænd virker jo kun som yderligere vand på min mølle nu hvor s og h er lige energier. En glimrende illustration af princippet. Modet er tilbage, yderligere rensat... jeg nåede lige at skrive det, så fik jeg en bombe ind fra xy. Det 1-dags projekt hvor jeg vil bakke op er en 3-dages messe som de jeg måtte opgive i '09 af stress: en sommer med diarré... og måske kom hans ny kæreste, hund og alt, og hvad med transport, for jeg må have min søvn, så kan jeg ikke sove hos xy vil jeg hjem, ikke i telt, tak, og så så jeg programmet og – system overload! Trods at jeg skal være passiv før min løbske krikke helt ud i hampen før jeg *så* at det *vist* var mindre end dengang jeg måtte have styr på alt for meget helt alene (kontrol!) Øh, jordforbindelse?!! Ja SB, der *er* brug for arktisk silk! ;-D ;-D ;-D

Det lykkedes at få næsten alle trolde ned i kasserne igen før jeg måtte give efter for en gang tyndskid og fejrede det med jordbær og fløde + blåbær til racertarmen for at lægge en dæmper på... nej, for Fanden, fordi jeg trængte til at være god ved mig selv, men blåbær er nu godt... jeg fik xx' bil alle dage, pyh, gik så en tur og fik de sidste trolde kasseret – dummegåsetanker om parforhold, s', ikke mine, jeg elsker men er fri af det ejeri – og sang gamle danske sange og nogle af mine á capella i vilden sky, ligeglad med de der gik forbi. Jeg konstaterede at jeg stadig kan synge, rart at opleve at det kun er når jeg har guitaren på maven det kan drille, især mit eget. Jeg vil hellere end gerne synge noget af xys eller andres til afveksling, det er mere afslappende. *De* har trådt sporene. Han er ved at indstille sig på at blive aktiv igen med det hele... alt er vel, jeg glæder mig til at snuse til messen, måske har det relevans igen, blot på mere afslappet vis.

Masser af døre springer pludselig op, med de sorte ritualer som katalysator. Så vil det da være dumt at nægte at gå gennem dem. I morges bad jeg om hjælp til et Merlin-digt til sidste kapitel, noget med at nu gik døre op igen – på gåturen kom jeg i tanker om et fra '14 om Merlins genkomst, det var jo lige det rette, spå-digt både fra '14 og i morges. Jeg fik endda spillet også – og der kom ny inspiration til melodien på en ellers gammel vise... alt i alt en udbytterig 1. august! Kunne jeg nu bare sove for alle de choks eftervirkninger – ritualernes – klokken er 02:45, solar plexus kører

endnu lidt og hjertet er overaktivt, fødderne brænder. IKKE noget jeg har været forvænt med nogensinde. Til vinter ville det være fremragende. Facit: øget energi. Søvn kom først henad 4, men natteavisen meldte alt det fine undervejs som vi har fået så mange skrammer af ikke at kunne få til at lykkes så vi til sidst opgav.

Jeg skrev 4 afsnit oppe at xy er ypperstepræst (Tarot ved fødselsdato). Jeg er kreativ start i dén grad i den men mindes lige at i '06 eller '07 kom SB til mig i en drøm jeg *nu* forstår. Han meddelte ”ypperstepræstinde”. Jeg fik darshan og blev vist lissom en kridhvid middags-serviet foldet som bispehue på øverste hylde i en hvid udstillingskarrusel. Hvorfor nu lige tage det op? Siger nagualkvinde (Kry) ikke alt? Fordi det kommer op i dag! Som helt ung havde jeg en stærk følelse, underbygget *af*, ikke *fra* tidens kristendogmer, at sexuel forening var hellig med fokus især på kvindens underliv (katedralerne, se sidst kap.5). Hvorfor? Det vidste jeg ikke dengang: fordi vi skulle tilbage til Ånden (f). Jeg vred mig under sex' profanering i vor tid, men blev nødt til at blive lidt hårdet for at leve i den. Det har jeg lidt under lige siden, for der *var* noget mere rigtigt for mænd i at koble sig på flere ydre indre for at få fat i deres indre indre end *omvendt*...

jeg var den fødte præstinde, naturligt sexuel fra helt lille; men vi var i Kali hvor f kun kunne have det tåleligt som pikkelse mænd. Altså tak, traumebedøvelse. Al sex andet end med en *nøje* udvalgt føltes, *var* dog overgreb, så jeg har ikke haft mange partnere. De tilgiftede var selvfølgelig spirituelle. Xx meget, men ikke udenhjems. Skønt vi skiltes på den konto håbede jeg det kom, var klar trods kursforskel, men nej, ergo 06 i 13 år. Xy var til gengæld hyperypåhholdop. Man skal nå til ikke at have fzzz sex (0 indre kontakt), være *overens* med partneren. Ellers – behersk dyret: automatik hos mig. Alle når dertil, Jorden er spirituel udvikling. Som hovedaspekt bliver man universel, jo mere, jo flere kan man elske – forbigående – fysisk. Frekvensen stiger og skal passe, også og især hos ypster. De havde oprindelig ceremoniel sex til højtider, foreningen af Guds m og f aspekt på Jorden.

Højfrekvent energiforening transmutterer, katalyserer, nyskaber. Det kan jeg skrive under på. Vi løftede og bar hinanden med det nu løsnede, lavfrekvente stof gennem den mørke nat, udlignede. Til sidst var det gjort, og slaggeskyerne slørede os for hinanden og trak os begge ned, de må transmutteres alene. Balancerede ypsters forening kan reelt løfte samfund p.g.a. deres vidtrækkende frekvens. Måske *det* skal ske? Whatever for os Merlins. Jeg er spændt på om xy har z med på messen og hvordan hun er. Alle har kvaliteter at give videre som er højere udviklede end partnerens, frø at så; men jo mere ubalance i deres søjlediagram, jo lavere frekvens. Man kan sygne hinanden på den konto. Med hendes meget m kvalitet i overfladen – han har haft for lidt som forberedt til ny tid (udbrændt) – ku' hun være ham en bro til den. Det kan jeg ikke mere – afskåret fra, færdig med, skal ergo ikke.

Jeg er det for enden af broen. Kærligheden er der, men endnu ikke hele vejen. **3. august** og jeg føler klart at energien endnu ikke helt rækker heller hos mig. Almaha har overtaget al styring nu. Vejen er nu leg med, udvikling af musik, men på ny vis, i modfase. M har stået på gudesøjlen, for vi har haft en kosmisk tid for m. Den begyndte at ”udbrænde” før svinget – men her efter står f på søjlen på vej tilbage til kosmisk sommer. Torrig barberede m-overdrev af, afbalancerede. Så kunne jeg ikke længer støtte xy, totalt afklædt, nøgen. Z kan, og nu kommer der en proces til xy og mig alt imens tiden kommer – med at søsætte os helt som vi er forberedt til. Vi er klar, men kun klar med hver vort og vil nå hinanden i arbejdet med det. Ser det ud til. Postleverancen *kostede* lidt mere.. egoet føler sig lille, sat ud af spillet, har grådlust ”uden grund”...

Jeg må se ”Fisher King” igen og måske læse Brachvogels ”Parcival”. Kattekvinden er en gave. Hun kom som klient og søgte mere, men veninder var aldrig helt mig. Var hun påtrængende, eller hvad tiltrak jeg her? Jeg valgte at lukke hende ind. Vi har nu ofte daglig kontakt, totalt afskærne på f vis, ypstinder der støtter hinanden på vej mod f tid. Hendes lige afdøde bror var forresten også aspekt af hendes egen sjæl, som Eva, så jeg lige forleden. Det slår mig lige – AV – at jeg har

overset mit mest blatante varsel, *mit z*. Nok set at jeg er på plejehjem hos xx, men overset at xx valgte støtten-overgangen fra det gamle samfund til, og mig fra *fordi man ellers ikke kan bestride det 100% - binding fysisk til det ny ville trække kontra*. Også xx er nær udbrændt og ofrede venstre øje på sagen. Men vi to *skulle* ikke mere forbindes intimt, kun støtte hinanden kærligt på broen, og nu forbindes verdenerne. Vore AlMahaer har sørget for alt.

Så, **4. august**, er den struds vist lempet over i evigheden. Der er ikke flere alarmer der gøer på *det* energiniveau, cyklen kører videre, lettet – krævende sit som frekvensen stiger, og det gør den. Også i nat var der et stærkt influx af energi. Det gjorde det svært at sove, men MER, tak! Der har *altid* været for lidt, hhv. inkompatibel energi til mig til at kunne fungere 100%. Åh, hvor jeg længes... fra 14 år blev det mig nødvendigt at finde en kæreste. Jo, mindreværd, ja, bolværk men langt mere end det, det var som kunne jeg ikke virke uden. På den tid slipper jo også kredsløbet med forældrene. 30 år med partnere og så brat 13 uden... nåh, nej, det var ikke *helt* uden, der var en nødtråd til xx helt til lige før xy. (Xx ved alt om nød fra et helt liv med styresystemer til *kraftværker!* Læs metaforen!) Jeg har altid undret mig over de der fungerede alene. Det gør de heller ikke, de har kredsløb med det de går *op i*, tit af nød. Kunstnere går gerne *op i* (;-D) ”muser/groupies”. 0 foragt! Uden kunne kunstneren ikke høste laurbær!

I Vedaerne skaber Supersjæl først en topolet MV, af MV opstår universerne af alle porer, hvert får en **Brahma**, med en F som virker mere bagom. Med F skaber B de øverste guder/-inder som så skaber osv... alle trin behøver både m og f for større skabelse, og forbindelse op er alt, ellers virker whatever ritual – sex – ikke. Hvorfor har så mange i dag (tit intellektuelle) svært ved at få børn...? Og indad/opadsøgere træder stedse mere frem. Hidtil kunne de realisere sig, drage fri bort fra det umulige, gudløse plan men ikke nyskabe. Nu vil vi kunne, m/u modpart, med til større skala. Jeg husker at have kunnet *alt* med et stærkt kærestekredsløb, i *mindre* omfang uden og *nada* under konflikter. Xx giftede sig med jobbet og fungerer på faldereb. Begge sønner er yogier af tidstvang. Ældsten var helt med på det jeg lige skrev om. Hvorfor kunne xy ikke fungere da jeg kom? ”Gamle konflikter, ikke tid”. Vi hjalp hinanden, og jeg blev sendt så langt forud i den (endnu) afskærne guddommelighed at jeg ikke duer til bro!

S-ritualet natten til 1. august giver dønninger. Desperate s'er har søgt at effektivisere og forlænge virkningen ved at lave det i 3 tempi fordi det fortog sig for hurtigt. **Nattenyt 6. august** viste det i gang, men til trods for at jeg sov skidt, vågnede i let sved og hjertegalop med en ret direkte drøm fattede jeg først at det var det den handlede om da min ene søn sagde at han var blevet angrebet i nat – tak, sønneke – jeg behandlede den kun som metafor. Ærgerligt hvorfor? Jeg burde da vide bedre? AlMaha: ”Slap af og lad passere, s skal ikke have unødigt opmærksomhed.” Som sædvanlig reagerede jeg altså ubevidst korrekt. I drømmen do, drak ikke ”tomat”suppen (blod!), gik i det kritiske øjeblik, fjernede/tørrede/rydtede, gled af... pr. automatik. Det er sådan en kvinde skal være. Det er bare gamle 1.att. m der bliver ærgerlig. Vær dog glad! Lige DJ's stil – reaktion uden forklarings forsinkelse. Integration! Hurra! 1.att. kan altid forstå bagefter.

Så ringede xy og foreslog at komme indom for at hente en udlånt guitar hjem, og solar plexus begyndte at hvirvle støv rundt. Vi fik en god, ærlig snak og foretog dit og dat, og exit støv. Der har været så mange støvslør, men de forsvandt i dag og hold kæft, hvor er xy dejlig, og vi kunne ikke dy os med at puste lidt til energien... men min langsomme kvindekrop fattede sig først nok til at ”vågne” lige som han var ved at gå, og jeg fandt det klogest at vente... henad i '13. Tillært kontrol, aldrig min ægte natur, og han var næppe ude ad døren før de mest afsindige neuralgiske smerter begyndte at tone frem i højre overkæbe, så under-, kind, tinding... Bihulebetændelse? Tandpine? En alternativ smertestiller jeg har haft liggende urørt i årevis hjalp næsten ikke (næppe udløb). Jeg opgav at sove, stod op og søgte en forklaring med pendul, i kort, i sind... Jeg kan ikke have forbehold med xy, så fornægter jeg min dybeste sandhed, og *energiflow med ham er en kraftig sag*.

En lussing *indefra* der ville noget, av for HELVEDE... jeg skulle hellere have elsket med ham midt på køkkenbordet, men det var ikke politisk smart. Ypster må være bevidste – hvis de starter noget må lille persona enten gå med eller komme af vejen – det gør nas at gå imod Merlin. Der findes intet stærkere kraftværk end mennesket... jeg sendte xy en mail kl. 1 om natten om hele molevitten og sidder nu og håber at smerten fortager sig snart så jeg kan sove. ”Jeg har forstået! Jeg har forstået! Jeg gør det aldrig igen! Hold op!” 7. **august** ved middagstid kom der stadig efterknib. 4 timers søvn, bombet. Jeg har virkelig lært noget. I '13 vækkedes jeg midt om natten af lyset der dengang kom *om* mig og sendte mig ind til ham. Nu er det helt integreret, dét indre inferno skal nok effektivt minde mig om at leve klogt i nuets kvalitet så jeg ikke oplever det igen! I øvrigt et eklatant, skønt bevis på at AlMaha og jeg er ét...

Adamus for august var vældig fin. ”At lære Merlin.” Yes, nu skal det være. Og de nærmeste projekter synes netop at frembyde muligheden. *Z kommer* med på messen, altså er modus klog beherskelse. Jeg kan evt. fjerne mig, hvis behov. Der kommer muligheder senere, ophold hos xy hvor der skal optages viser og jeg overnatter så der ikke bliver stress med ankomst og afgang. Det glæder vi os begge ret meget til. Dagen op til lussingen var en oplevelse af de sidste slaggeslørs, tvivlens bortvejelse. Jeg tvivler ikke mere på at xy og jeg vil følges. Formen vil vise sig. Jeg oplyste xx overordnet om min erkendelse, og han sagde: ”Jeg har altid vidst at I ville finde sammen igen.” Typisk xx. Han ved ofte. Højeste form af Vandbæreren. ”Jeg kunne forestille mig I kunne lave en form for center.” Det var der engang en spåmand der sagde jeg havde kapacitet til, men jeg har aldrig haft lyst til det. For meget. Også lige nu. Men hvem ved?

Da xy var her, sagde han: ”Måske kan man godt bo sammen i fremtiden, alt flyder lige nu og ingen af os ved hvad det bliver til.” Jeg havde nær tabt kæben, sandelig nye toner. Det sagde *jeg* i '13 og opgav efter Torrig skønt det dog fungerede... hæderligt... indtil da. Noget der dengang var nyt for ham. Men noget faldt på plads for mig 1.-2. august med ypsten. En... værdighed... kom. Der er ting jeg aldrig mere vil risikere. Jeg sagde: ”Jeg ved at jeg ikke kan, aldrig har kunnet tåle konflikter. Den fysiske krop gør at man hurtigt bliver en klods om benet på hinanden. Den bedste måde at undgå det på er ved at kunne lukke sin egen dør.” Fordelen ved en fysisk krop er at man kan gå og tage sin isolerede energi og væren med sig. Det kan man ikke på den anden side sløret, alt er blotlagt. Man har så heller ingen jordiske temaer til at skabe konflikter. Men måske andet man af og til godt ville holde for sig selv? Hmmm...

Her 9. **august** er der stadig minder i højre kæbeled fra den indre lussing. Jeg lavede vist noget der tangerer det sønneke gjorde, da han ”ubetænksomt” startede et s-magiker-flow (Kry), men dér røg noget kontrol, muligvis før tid. Ikke så *ilde*, for nu at blive i terminologien. Morgenens natarbejde synes at afspejle både det og Adamus, der talte om at nedskrive vore historier – der er forbindelse til nogle hidtil ukendte sider, der på direkte vej til kh's centrum på en fælles rute, men ikke kollektivt etableret for nuværende, lige sætter mig af ved min barndoms skole hvor jeg opdager at jeg er fuldstændig in charge – ikke at jeg driver den, jeg lader bare til at forfatte noget materiale som den skal bruge fremover, og den blander sig ikke. Jeg er i øvrigt aldeles ligeglad med hvad den mener... min skole var Marie Kruses hvor jeg gik lige til 2. real, 9. klassetrin, mit 16. år. Jeg havde et lidt blandet forhold til den. Det var en slaveanstalt, ikke i trit menneskeligt, men fagmæssigt, hvilket min mor lagde vægt på foruden skolevejens længde.

Var den nu så meget ude af trit, eller var den fremsynet? Næsten alle lærere var kvinder, ret selvstændige, skolen var oprettet af en kvinde, ”**Maria**”. Rektor og hans nr. 2, lektor, var egentlig ikke af særligt format i f.t. kvinderne, dinosaurer fra en tid vi snart skulle forlade... i arbejdet med drømmen fik jeg pludselig et overblik over hele min personlige historie som samlet varsel om hvad der var, er min valgte opgave. Sidst i Kry skrev jeg hvordan hele den jordiske underliggende historie blev revideret for mig da jeg kom på krystalenergien – Sitchin, Hancock, Cremona. Dernæst skulle min personlige do til revision, og det synes næsten fuldført med denne indsigt. Nu ”skal jeg

skrive historie". Den forberedes i alle fald til at udkomme og vil, om ikke andet energetisk. Fornylelsen kommer nu, kunne ikke komme før. Her kommer mit livsvarsels over-metafor:

Familie-dna skiltes fra – søskende, fars. *Hjemmeliv* som *skoleliv* domineredes af 3 ret selvstændige *kvinder/mødre* – far, morfar skiltes fra, *m skulle nyskabes*. Skolen lå i bunden af en bette blind sidevej til Frederiksberg **Allé lige før samlingen** med **Vesterbrogade** (*bopæl nær Sorte Hest!*) på vej imod hele *landets kh centrum, regeringsstaden*. På vej udefra var *FA ulineær, Vbr lineær side*, og *vil jeg ikke tilføre nyt ulineært?* Xxx hjalp til at komme "på" tro igen efter at jeg havde afsvoret *mormors GT tro*, men kunne ikke støtte videre – xx stod klar og hjalp med *fred til børn, psykoterapi og færd ud i verden med mine evner*. Derpå *stop for gamle verden, skilsmisse fra alt*. Sidste *programmer skulle dø – naturen*, et savn lige til Torrig hvor sidste forblændelse døde samt *al ejeri og m-overdrev* med udbrændte xy. Hele vejen var det *basale kønsspektrum en opgave*, med xy blev det sidste gamle slettet, men kun for-fornyet. Siden har det heddet rekreativ forberedelse.

Vi er nogle stykker der var forberedt til højere energi og har haft svært ved den lavere. Jeg tænker tit på at xy nærmest har måttet leve som en klat smør på en gloende stegepande, i opvæksten, familien, i forhold, hvor han har boet, med en flyttefrekvens på gennemsnitlig hvert ½ år, ingen forankringer kunnet have i samfundet fordi han intet havde med til den gamle tid trods geniale evner, som en Tesla, blot mere bevidsthedsmæssigt... som et passende punktum beskyldt for det værste mænd kan beskyldes for i vor kultur og tid af sin egen datter så han måtte opgive en uddannelse han *ikke* skulle tage for bare at klare sig og få fred... han var lissom lidt langt ude da vi fandt sammen... og så bare også skulle dø sammen. *Det* var da ikke til at begribe for mig, men hans indsigt bl.a. fra cc hjalp mig og min ham. Og jeg tænker på mine sønner, der dog har haft en mor og far der gradvis blev klar over at der foregik noget exceptionelt...

I går snakkede jeg med kattekvinden om at have mænd som – i lavfrekvens passende til hendes traumer fra en næsten uelsket opvækst – har været nødt til at være fulde for at kunne elske med hende. Der var intet ondt blod i hende og hun var sød og køn, men deres frekvens kunne ikke nå op til hendes englevinger, og *spiritus* var eneste bro der virkede. Hvordan hun for at komme deres lavere frekvens i møde var nødt til at fornedre sig... det er da klart at hun har været nødt til at have alle de dyreankre, deres frekvens var dog højere, og selvom de så ikke lige var seksuelle partnere kunne de dog elske hende passende igen. Vi genkender hinandens mange fysiske kvaler med underlivet, der jo protesterede imod at blive holdt nede. Jeg er såvist sluppet heldigt. Mine ægtemænd var i det mindste spirituelle og seksuelt frie. Hæmningerne sad mere hos mig. Men de er slut nu... som dette kapitel.

14.03.0503

EN AF FORMAT

**Han rager op over skoven
har sit helt eget format
mild og mør og forvoven
et jern til én i spagat**

**Har rejst gennem kløfter og dale
besteget, endda flyttet bjerge
men aldrig hør man ham prale
han er bare blandt de ærgerrige**

**Alt med ham kører i olie
hvert fremstød gir resultat
han står til det helt utrolige
det ender med sildesalat**

**Hvilken ild, hvilken rejsning
i stålblå hjelm kiler han på
til udelt fryd og begejstring
lige til han må gå**

**Han bringer himlen til jorden
ved, liv er lyst, ikke last
naturen en tilhænger svoren
og vejrbidt og prøvet gast**

8. OG TIDEN ER INDE

Den 10. augusts nattenyt mente at hele messe-set-uppet afbilder en vigtig ypst-examen, afgørende for xys og mit musiske samarbejde. Der er ny m af FORMAT undervejs. M.h.t. z - ”la'r *du* være at være ”hyæne”, la'r det *dig* være!” Jeg begynder at forstå hvorfor jeg følte for at læse Parcival og se Fisher King, begge historier om m renfærdighed og ægthed. Bogens Parcival (1800-tallet) havde nok korset sig over filmen, men selv i hans historie er det mere etik end moral det handler om. I alle fald melder **11. august** at en kraftig udrensning i f.m. udskiftning af m-energi er i gang som nærmest løsner tapetet på baderummet, og ja, det gør den. Der kommer lidt af tarmslimhinden ud af og til, og jeg tør ikke helt stole på en prut. For nogen tid siden bad jeg om hjælp til at tabe nogle kilo, og det sker i samme ombæring – endelig indskydelser der kortsluttede overspising og gav lyst til bare at spise salat og frugt. Let og elegant, det har kørt i nogle uger nu og kiloene er raslet af. De behøves ikke mere – selvfølgelig! Fordi...

nu kommer jo det rigtige – med rigelig vind i sejlene og nok behov for lidt rekreation... det er vist godt at xy og jeg har 100km imellem os. Sidst vi sås kom jo ordene ”å la ægteskab” måske i fremtiden ud meget forsigtigt (!) - I går fik jeg en extra indskydelse i f.m. foredraget. Den sidste vise skal da selvfølgelig være Merlin Trubaduren! Så den arbejdede jeg lidt med på guitaren. Den skal lige finde sin form, men den er et langt bedre punktum fremfor det jeg havde sat – noget af en gentagelse hvorimod Merlin binder sløjfen. I dag har jeg øvet lidt videre og første-oversat den til engelsk. Den kommer lige så stille. Som også andre forberedelser på m format. Jeg prøvede xx' ny VW i morges. Han har brugt nogle dage på at få unødigt digitalt sludder til at holde kæft så man kan køre i fred og videregav erfaringerne. Tak. Så meget overskud har jeg ikke at jeg orker at forholde mig til den slags når jeg kører *på* vejen. Hvilket skidt det meget sørger for at man gør, så det er jo fint nok... men hold bøtte! Vi tager selv ansvaret, tak!

I samme forbindelse – sønneke fik en meget direkte drøm 10. august om en katolsk præst (squda metafor for paven!) der ene stod for adgang til div. konti, bekymrende for visse s-præster. Det er slående, så larmende tavst der er i medierne om hvad der foregår, man hører kun at nu er den kardinal og nu den væltet. Låg på processen er jo klogt i alle tilfælde, hihi, s taktik mod s! Men braget *kommer*. Primo: ophæv den ukristelige tvangs-cølibat. Ikke engang Paulus ville påtvinge det. Tankevækkende at sønneke får de beskeder. Nok er han interesseret, men han stiller ikke ind på det. Han kan faktisk ikke tåle at beskæftige sig særlig med det i tiden. Han bliver dårlig, sv.t. min mave. Det siger hvilken svovlpøl der renses op og hvor sarte både m og f er. Understreget i nat, så **12. august** sidder jeg med indtryk fra en nat med stærke, synende små impulser, men sikke da reaktioner i 1.att., nervøs søvn og whoosh, krash, buldrende tønder i en uafvendelig proces. At nøgternt bevidne gamle hologrammers fald...

Torrig kikker lige forbi igen. Jeg *købte* den død der skulle gennemgås for xy og mig der, og helt rigtigt, men tænk at noget der forudføles så guddommeligt kan være så rædselsfuldt. Jeg intuit'ede at nyt var undervejs, vidste han skulle til at træde i karakter, bygge op, søgte at overlade ham tæten og bare bakke op, men som altid var jeg for tidligt ude, for dyb. Jeg kunne ikke se at det jeg købte med det hus var den nødvendige død forinden. Hvor nådigt. Ellers havde jeg, vi ikke gjort det. Denne meget oprindelige, naturlige plet var både eneste anker og dødsprocessen, og da den var fuldført førtes mit fartøj væk til en tid i dok, ikke engang kærlighedsankeret kunne fastholde det. Jeg var så krystalklar (no pity) m.h.t. at jeg skulle væk at der ikke var plads til sentimentale følelser, for selv guddommelig jordisk kærlighed er – jordisk. Den guddommelige del er tilbage, evig. Hvad med den jordiske?

Jeg tog et fornuftigt overblik i dag. I '13 var vi begge fri. Xx havde ikke brug for mig, sønnerne var i matricen og jeg sad og døde i min lejlighed. Xy flyttede fra sin x. Alt føjede sig. Da jeg søgte et sted nær ham i Skælskør var det eneste rum jeg kunne finde – i hans pensionat! Og så fremdeles.

Men nu... lige som jeg fik signaler om ham igen havde han mødt z som han nu har en opgave med foruden firma, musik, evt. forældre der falder væk... og bolig, for dér vil han ikke blive – som også jeg... men xx får/har brug for et anker. Han er ved at ende sit arbejdsliv, var anker for mig på vej ned i døden. Sønnerne, især den ene, har meget brug for mig p.t. på deres sære vej... hverken xy eller jeg er fri til andet end sporadiske besøg. Ego muler lidt, men det er da ganske fint i dette stormvejr. Personlig sfære, firma og musik er nok mere i lod hos mig, men...

højre overarm generer og også øre og kæbe lidt. Det gamle spøger på vej ud, ja, men oveni kommer ombygning til større m format til det ny. Xy og jeg kan kun fungere overens med vor højere Ånd. Den vil være god ved os – til tiden. Havde det her været for bare 10 år siden havde jeg skreget at jeg havde Fandeme ventet nok. Nu: "Det venter vist lidt endnu." Tålmod kommer af erfaring. Det siges at Fisk kan være utrolig stivnakkede. Ja, m-utilpasset til verden giver ikke tålmod. Det har taget mig til nu at lære roligt at se på hvad den fortæller mig i stedet for at galopere ½ m over med vidt opspilede øjne og håbe på en sikker plet... der er stadig lidt af det... nå, men der er jo ikke noget xy/mig der er røget i lokummet endnu, min realitetssans er bare øget. Ypsten, vel. Xy så, forelskede sig i mig i '04 da vi mødtes. Jeg var blevet spået ham men så ham først 9 år efter. Skal vi nu vente igen...! Bwadr, men er der et valg? Næ.

Det er som at brænde i iskold angst for at jeg venter på en AND trods alt. And har jeg erfaring for... men AlMaha, om så Merlin selv, ved jo ikke heller *hvordan*, kun AT alt vil formes. Vejen skabes mens jeg går, sådan dannes nye spor, kun matricen har den dér falske tryghed. Der er kun ét at gøre – at leve med usikkerheden. Nej, hvor spændende. Nå, nul mere morbiditet – midt i det hele fandt jeg digtet til sidste kapitel... med al den snak om sex, m og format er det da det helt rette... ;-D Nattenyt meldte at al basal grundrens er fuldført helt ind til benet og vedligehold af dette overgivet til krops-teamets fuldautomatik. Andres og egne valgte mønstre til den gamle tid er fini. **13. august** begynder nyt, højfrekvent væv at indbygges, instinkter/modi til ny tid vælges fra velassorteret lager, overvåget af AlMaha (nå, derfor jeg fik købt nyt undertøj omsider!), og også dette overgives automatikken som det fuldføres. Glimrende - jeg glæder mig til kun 1 daglig skidning!

Den **14. august** sidder jeg lidt træt af at være boostet træt. Jeg gik i seng med hønsene og vågnede desværre med dem; men passende – del af nattenyt... "høns" = kujon, og jeg åd resten af det i mig i nat – som d. 13.: ryddet, og jeg får 12 ny, rene æg ind, bragt af tovholderen: "Vil du stadig fostre det? Eller æde det i oprækket og omsætte til bedre energi?" Åhja! Xy mailede en kanalisering som var lige i øjet. Jeg gider dem ikke generelt, jeg har drømmene... den meldte at de sidste måneder af '19 bliver stormfulde fra gamle m's desperation i brænden-ud. Pludselig sad jeg og tænkte "og?" Jeg får sjældent særlig lange tidsrammer angivet i nattenyt, sættes tydeligt til at leve i nuet, og "ser" jeg frem husker jeg det aldrig længe. Det er på tide at aflægge spåkonen og -kortene. De fortæller mig kun at tingene fører til en gunstig ende indenfor min livslængde (det ved jeg!), men ikke lige hvordan. En støtte af og til, indrømmet.

Det får mig tilbage til "Nej, hvor spændende." Jeg vil da hellere have forventningens glæde end vished om mere drama! AHA! Når ubalancerne med deres kedelige karmiske loops er slut slutter også drama-spændingen. Med mindre man fastholder negative forventninger kan der så kun komme livsbekræftende kredsløb. At man ikke på forhånd kender dem er det incitament der erstatter den gamle spænding. Liv i 10. potens – det tror jeg godt jeg kan leve med! Jeg fór i mailen til xy. For fra fredag skal han sidde med clairvoyance, og folk derude er ved at være godt møre af den ubarmhjertige befrielse de sidder i og som han og jeg har siddet i fra fødselen af. Vi har noget at fortælle om nu, til frodig grobund. Og så lige undskyld til hønsene. Jeg ved om en hane der fór lige i nogle katte der jog hans høner væk fra vandtruget. Det gør de ikke mere!

Den **15. august**, og åh, så fik jeg lige en neuralgi-tur mere i går aftes som den midti forrige kapitel af at begrænse flow med xy. Med det kraftige influx der nu udvider de vane-indsnævrede ("hvilespænding!") energiveje kan jeg ikke tåle mindst extra spænding. I går var jeg nødt til *lidt*

lavere frekvens, socialt samvær med især ene søn. Det går ikke – lige p.t. håber jeg. Han har længe ikke kunnet være for meget sammen med mig, i øvrigt. Trættes. Vi er godt nok nogle sarte planter. Nå, det var da ikke så galt at det ikke var godt for noget. Jeg fik Åndet det væk – afslappet kanalerne ved at sende overenergien fra spændingen op til transformation eller bedre brug i recirkulation. Jeg kunne ikke bare slappe af, var frossen fast i at begrænse flowet. Jeg havde opgivet det og var på vej ud at gå for at få energien ned i benene, da jeg følte som et blip et par steder i kind og tinding og det lettede. Gåturen gav måske det sidste.

DJ nævner et sted at højfrekvent energi gør træet og lavfrekvent gør... tilsyneladende kvikkere, men snarere stresset. Det var nøjagtig det der skete begge gange med den neuralgi. Xy og jeg kunne være op og ned ad hinanden uden energiproblemer da vi boede sammen. Det undrede ham i starten. Men han havde det bedst uden for meget kommunikation, for det er lavere frekvens. Jotak! Da vi boede sammen gjorde det mig ikke noget, for intet hindrede os i at forløse spændingen i f.x. sex. Hvilket siger meget om hvad sex gør ved os. Det vil knibe lidt på messen... men jeg kan vel tulle en del rundt så evt. begrænsning ikke føles så intens som sidst eller i går med sønneke – hvor jeg i forvejen følte mig særlig fjern, anstrengte mig for at være social. Det gjorde det ikke bedre. Måske var der også milde gaver fra den sorte fraktion de to neuralgi-dage, s netværker, jeg kan godt "se" det når jeg kikker ind, men hvad, man skuldrer det når det sker..

Hov! Så lige at alle messedage starter kl. 11... snak med xy – det havde *han* ikke set! Det gav mig lige lidt lånebil-ups, men nøgleordene er "anderledes afslappet" end de messer jeg var på i sin tid – god forandring? Totalt kaos? Dengang var det rart at der var styr på div. når jeg skulle give los... lige nu ved jeg stort set kun at vejret synes at blive hæsligt og vi sidder udendørs i 1-2 sideløse pavilloner på 3x3m. Frossenpinden sørger for positive forventninger – og dynebukser og -jakke. Alle gamle temaer provokeres da på én gang, lidt af en examen. Xy smsede så at han og z kører forbi senere i dag og kan have mit staffeli med – god ide, jadak... og så så jeg z forud, det var fint. Et rart, ærligt ansigt og mere end 2 marzipanbrød og Se&Hor. Selvfølgelig. Xy bad mig tage cw med til lydprøve fordi han ønsker at "blære mig" – med "AlMa"! Den er nu også god. OK, starten gået, jeg vil have en god søvn modsat i nat, vågnede 03:30 og slut, øv. Kl. er 21 – GODNAT!

Den 16. august, alle tiders nattenyt, brugbare, klare beskeder. 1) **Facebook** er kunstig, men der er også OK tiltag der og det er derfra den ny jordforbindelse skal hentes retur. Fb er faktisk s, og s ER det materialistiske univers, det skal bare bruges hensigtsmæssigt og balanceret. Jordforbindelsen har ganske rigtigt trukket sig derind. Det snakkede jeg med kattekvinden om i går morges. Javel, hørt. 2) Energierne vil nu tjene mig, venter forventningsfulde på det. Tak! Det er vist næste digt, og det ER skrevet. 3) Jeg har al ekspertise til at lappe den jordiske omsorgs – min – jordforbindelse, og i de næste år aner jeg så kraftig spirituel udvikling til mig/xy – også i kort – at xx og z vil være ideelle støtter. Z kunne se ud til det. Hun havde lidt xx over sig, og xy og jeg har samme sarte energi og brug for deres. Xy har et stort manifestationsarbejde foran sig. Mit syner mindre, men skal også arbejdes med, styrkes. Alt er som det skal være.

Nattenyt til 15. havde en linje bagud til 23.-24.03.18 (slut Ssp) – en af de større spådrømme. I den fødte jeg en stor tabby Maine Coon-kat. Jeg forstår nu at den var sindbillede på mit nye, større ledningsnet til kroppen ("silk"), men der er uvaner jeg skal af med (de tamme, hvide "rats", som den pirkede til) – at indsnævre det for at tilpasse det verdens, hvilket giver den dér "neuralgi", hæmning af energiforsyningen der giver bagslag. Jeg kunne tydeligt mærke at kanalerne var for snævre for flowet. Det skal snart blive lært – med *den* konsekvens. Og nu må jeg vist op at gøre mig klar til messen. - - - Sikket kaos. Det er **søndag den 18. august** og jeg har opgivet at sove fordi der er sket så meget at jeg ikke kan. Det skal vist skrives ud af kroppen. Den morgen jeg skulle afsted kom der en masse inspirationer jeg vil flette ind hen ad vejen.

Det er en herlig bil xx har købt, den udvidede autopilot er ren befrielse – forsmag på Adamus' "easy life"... nå, men af de 2 steder gården bød xy var den bedste udsat for vejr og vind o.s.v. i

indkørselen op til den firlængede gård langs husmuren. Xy og z havde ikke sovet for godt i det slidte telt og begyndte først at samle pavilloner da jeg kom kl. 12. Lidt senere gik de lige på indkøb, og imens blæste det så meget op at pavillonerne næsten blev rhombedrager $\frac{1}{2}m$ over grunden i deres tøjr, og jeg opgav alt om billeder på staffelier – forfløjne, og ublide landinger. Jeg fik dem anbragt inde i en gang. Skulle de mindre hænges op? Hm, de stod sikkert op ad muren, lette at flytte, så dér blev de. Standene blev indrettede hyggeligt, vinden aftog, vi begyndte at få lidt mod, xy blev mere jordforbundet... en enkelt til clairvoyance... han glemte betalingen! Typisk. Jeg forlod dem godt møre kl. 18 og kørte de mange km hjem. Jeg gad ikke musikken eller andet, og trods den gode stemning havde jeg meget at tænke over i bilen.

Den eneste ene er en sejlivet myte, så den er nok sand. Alt har sin modpart i vort duale univers. Balance. Jeg har læst at sjælsenhederne deles i to på vej i inkarnation og altid vil søge hinanden. Hitler skal have fundet sin dobbeltgænger, usædvanligt, gad vide hvordan... Men dobleren er samkøn og kan muligvis være integreret i Naguals. Enesteren er modsatkøn. Det virker sandsynligt at vi også har en modsatkønnet balance-enhed man kan møde, en tvillingsjæl, også at bevidste enheder kan have nærtstående nuancer og vælge at støtte hinanden i liv efter liv, jeg har genkendt flere; men xy er ikke min tvilling, han er ny for mig. "De ny parforhold." Jeg har aldrig mødt så godt et match... er man altid på hælene viser man jo nemt tænder, som på Torrig. I dag sagde jeg til xy at jeg følte der ikke blev nogen anden for mig. Han svarede at det havde så mange x'er sagt at det ikke gik så dybt mere. Nuets mand, træet. Man bliver vel også lidt desensitiveret af mange kærester – slid, skuffelse... men...

jeg tænkte oprørt at en partner skulle ville mig. Hjemme vidste jeg at selvom jeg ikke vidste, vidste jeg, selv kort siger altid det samme – og næppe fra ønsketanker. Jeg sov sent og drømte noget mystisk jeg ikke helt havde begrebet da jeg kørte lørdag. De havde sovet elendigt, urolig, uvan hund o.a., og var kørt hjem til ham for at få et forfriskende bad da jeg nærmede mig. Xy foreslog at jeg troppede op på – hihi, Skolevej... Vi diskuterede messen. Jeg syntes han var blevet behandlet skidt, at vejr tager man mere højde for i DK, at mine (vore) ting var for fine til det her, placeringen var slede ud med gammelt – og/eller at det ny ikke var inde endnu, men nær? Næppe et sted med de energier. Det øsede ned og xy var en dis af træthed. Han medgav at han følte hash-tåget 60'er-70'ere over stedet, og jeg mente at bedøvelse til falsk bevidst afslappethed var ubevidst. '65 døde da han blev født i '65... der var egentlig Memory Lane over det hele.

Vi fandt at vi nærmest bare kunne gå og efterlade pavillonerne, det billige skidt. Ingen af os gad musikken, heller – ML. Så klarede vejret op og xy fik et opsving. Det gjorde jeg ikke. På vej dertil kørte vi forbi alt fra Torrig-tiden, ML, og jeg følte nærmest hjertet briste, men holdt masken. Da vi kom opdagede vi at en eller anden havde lagt en ORdentlig lort i z's afdeling, hvor herligt – tydeligt signal – hunden åd den, øv – jeg havde NÅK, traat m.v., pakkede sammen – og imens trak det op til støvregn. Z ville også væk aften. Vi krammede af, jeg kørte, og så pladrede det ned igen. Nøj, jeg var glad for at komme hjem. Jeg havde rigeligt at bearbejde. Den mystiske drøm stod nu lysende klar: "Tag benene på nakken." Tjek. Smsede xy det. Og så troede jeg at jeg kunne sove, men nej. AHAer gjorde mig vågen. Kl. 23 gik jeg tur i mørket, skønt, men hjalp ikke, klokken 04:33 **den 18. august** sidder jeg nu og skriver for at få fred.

Hvordan kan man elske flere partnere uden videre samtidig? Altså, hver for sig? Jamen hør, det havde jeg gjort for år tilbage, dog *afholdende*. Det var endda metaforisk med i den mystiske drøm. Den ene konkurrerede slet ikke med den anden i mig. Det gør mine børn jo heller ikke. Alle konflikter kom af kh-kliester... og så var *det* på plads. Z er min forbundsfælle som xys (jeg slipper for alt, forældrebesøg...) åh, hvor megen kvælen er der ikke over den *gængse* forelskelse og kærlighed? Hvor meget belæsses parterne ikke med hele ansvaret for at den anden ikke mere føler mindreværdet kh har belemret os med – "se, hør, føl kun mig"... stakkels kærlighed, eneste trøst i matricen uden kontakt med dybet, så hvad elskes? Vandspejlet. Jeg har prøvet begge. Hovedsagen

er vel at man bliver klogere! *Men tænk hvis både dyb og spejl NU bliver ægte?* Spirituelt rensede evner brugt for Ånden af Ånden? Længere henne...

Jeg behøver xx som det ser ud nu. Indtil... der er intet galt med ideen om en vielse til eneste ene, men tiden gjorde det en slavelænke til en eller anden. Z arbejder som vikar i *plejehjemssektoren!* Og har jeg ikke hele tiden kaldt xx mit plejehjem? Vi kommer alle ned med små og store opgaver. Kattekvinden transformerer æterlegemets mest fysiske aspekt til højere form som sendes ud i div. hjem og støtter, heler. Jeg arbejder med at transformere kommunikation til højere form der kan bære øget frekvens ind i verden og hele. Vi har et helt livs oplæring via div. behandlerteknikker, hun som sygeplejerske og dyreholder, jeg som naturlæge og skabende kunstner. Behandler er ofte kun vejen hen til det egentlige mål, og z er p.t. healer. Xx har transformeret teknik til at styre meget stærk energi – gør det nu med mig og sønner. Ene går ad en dybere, men lignende rute, anden søn følger mere min. Samme skal xy og har healet i årevis – via sex og parforhold.

Men først skal alle minder kortsluttes, tiden er kommet til de allermest arbejds- og evnepersonlige før det virkelige jordforbindelsesarbejde med det ægte ny starter. Vi er vist færdige med vor behandl-andre-tid. Vi har da lige gjort op med den! Han også med sin ”sofa-lalletid”. Jeg med min Torrig-ridder-rest, vel. En ting vi desuden kunne konstatere var at vi alle havde fundet kreative løsninger i en ret udfordrende situation og i en god og letflydende indbyrdes tone, kort sagt – vi havde erhvervet nok jordforbindelse. Examen! Vi var reelt allerede færdige første dag. Så naturligvis var det hele en gevinst, men spirituelt arbejde er aldrig fest og fornøjelse. Det er totalt misforstået. Fredag før messen havde jeg anet noget af formålet og tog et relevant viseprint med fra maj '17, Torrig til xy – følgedigtet til kapitlet.

Efter kun 4 timers nattesøvn 17-18. august kom der dog yderligere efterspil 18.'s aften. Måske især af at bearbejde det hele og skrive det ned hele dagen? Neuralgi, værre end nogensinde. For jeg havde været 2 dage op ad xy og måttet være kontrolleret, fordi z var der. Lissom ikke *helt* ægte... Jeg prøvede alt for at tage smerten, Ånding gjorde kun at jeg lige kunne holde det ud, jeg tog to kombi-naturpræparater for at tage den og også homøopati... gik en tur da det lettede for at tage det sidste, men nær hjemmet tog det til igen, nu er det **19. august kl. 00:00**, men smerten tager al træthed. AV for HELVEDE. Og tarmen renser ud som på en flodhest. Det her er alvor, tydelige reaktioner fra noget der for længe har stået på. Jeg begynder at finde mening i at tarmen begyndte på rensriet da jeg så programmet for messen – liggende ved Torrig. Jeg smsede – 00:30 – xy og anmodede om en snak snarest i dag... og smerten aftog. Men kom igen.

For nylig trak jeg et Osho-kort der sagde frossen gråd, ”Is-olation”. Jeg har ikke ”brugt” gråd længe; men der *har* været megen ML med xy. Måske derfor snegle har invaderet ad vinduet... efter resterne fra Ssp? Skidtet spurter vel igennem nu fordi jeg er så ren efter at have været på skrump... eller... ved daggry anede jeg at jeg søgte at presse en længsel igennem før tid som på Torrig (snarere som altid!) – overarmen! – jeg endte med at græde som pisket. Det lindrede straks, som når man presser *med* en ve. Tarmen aflastes nok nu. De kraftige s-angreb i øjeblikket – ny bølge i går aftes – tvinger også alt usandt ud. Og lørdagsdrømmen sagde *slip det hele*, tag benene på nakken. Ca. kl. 6 stilnede infernoet af. **Der er eneste ener**, men måske ikke klare til hinanden, og jeg kan ikke klare at se xy med z. Vi kan ses sporadisk til lydarbejde og... men er ellers på rekreation. Bagom. Umanifesterede... ”Forventningens glæde.” Rend mig!

For kærligheden skal bare forblive, evt. uden tilførsel, må ikke myrdes for at slippe for længselen, isoleret i mit mørke rum som SB viste mig 2.-3. juli, stor lykke koster, og jeg har aldrig været god til at forvente noget godt. Den største jordiske examen for en kvinde i vor tærskeltid.

17.05.0566

NU SKAL VI LEGE

Hvad skal jeg lave ja, hvad skal jeg lave
Hvad Fa'en skal jeg lave i dag?
Som gløden i asken
Som tyven med tasken
Er alt gjort som krævede smag for fag
Hvor er spændingen i en gammel sag

Hvad kan jeg gøre ja, hvad kan jeg gøre
Hvad Fa'en kan jeg gøre ved det?
Hvis alt er gjort færdigt
Er noget liv så værdigt
Jeg mener - når dualitet er ble't
Sat sammen indeni til eet

Mon det vil sige ja, mon det vil sige
At alt som jeg skaber bli'r helt?
Alt drages jo til mig
Som var jeg en genvej
Er't slut med at drage i felt som helt
Bli'r alt fra nu af reelt

Så turd' jeg glædes ja, så turd' jeg glædes
For Fa'en, glædens tid er her NU!
Jeg er midt i det hele
Der'r masser at dele
Hvor alting førhen kun var gru, itu
Kan der virkelig leves nu - ja NU skal vi lege, du!

9. FOR KYSTEN

Nøgleord **20. august**: karakterstyrke. I alle ægte eventyr går gruelig meget ondt igennem før... Klokkeblomst, Tornerose, Snehvide må takle de onde indre magter i isolation, de navnløse prinser en masse ydre. Parcival, Ringenes Herre, Fisher King... kattekvinden og jeg sidder i tårnene og håret *længes*... Der er 3 niveauer, det vellykkede almindelige ½-½ parforhold, det indre med Ånden (mesteren) og så $1 + 1 = 2, 3, 4...$ DJ melder at de ny Nagual-mænd må se -kvinden fjernet fra verden af den forrige + team som spore for deres frihedsarbejde. Men nu kan man blive og fyre den af som to mestre, og moderne udgaver af eventyret har Kali-tid med. Jeg har måttet spille ret meget prins, xy omvendt, sidst og mest på Torrig. Sjove indikatorer: jeg sad i '13 i **Ishøj**, vi kom til **Sandbjergvej**, dødshuset var i **Torrig = tørvevig**, oprindelig mose = alt synker i jorden, vejen stikvej til **Spurvevej** = fortid, xy bor nu på **Skolevej** til den ny tid, kattekvinden sidder ved **Rallebæk!**... fastholdt dertil af banken via x' gæld! De har lige talt sammen – han har flyttet sig... lidt.

Kan de ende sammen når han er færdig med sine drager? Det er jo sådan vi løfter verden, sublimerer stoffet. Visse af os har været oversiddere fra tidligere kredsløb, klar til at forlade Jorden, men valgte at blive 1-2 cykler mere for at hjælpe med at løfte resten. Vi kan ikke befri os af det før tid, han har virkelig forsøgt og måttet opgive. Er han sådan en eller nyløftet? Som i det klassiske eventyr behængtes begge med traumer, men arbejdet tager altid længere for mænd, og så sidder hun derinde og gløder mens han sjosker rundt i sølet uden plads til andet. Når tingene skal til at ske føres de sammen – en tid, som xy og jeg, dødsåres, skilles igen, og så, efter den ultimative døds-isolation bliver de omsider ført sammen – i alt fald med en der er klar og ligner. Ikke alle når det i samme liv, og ikke alle har den eneste enes proces. Nagual'er har, ikke teamet. Yeshua, men ikke disciplene. Mange mestre er gået over alene.

Der er næsten intet derude der har relevans for Klokkeblomst-Lissen, jeg skal tilføre verden noget helt ur-nyt og har totalt mistet lyst til andres musik, billeder, ny film, tv – uhyre lidt af det har urdybde og så meget i mig vil ud så højt "gamle venner" kan få indpas. På Spurvevej blev de resterende uddaterede verdens-redskaber ladet agter, vejen ryddet. Jeg var ikke klar over der var de rester fra Torrig-døden. Da jeg rejste var jeg nødt til bare at overleve, følelsesløs – som mor da hun rejste fra far. (Jeg tror de får den proces i et næste liv. De var enester under optræning) Jeg bad om lov til at rense noget af xys ud for ham, og det kom jeg til. Også omvendt, men jeg *bad* om det. Jeg kom døden nær af det, der var ikke råd til fortvivlelse, kun høflighed. Tiden lægte sårene. Men så i år kom xy på banen igen. Han er den eneste ene, og neuralgien var frossen gråd fra Torrig.

De gamle eventyr fik mig også til at se at z slet ikke er hvor jeg er, klar med eget. Xy så os begge helt korrekt. Jeg var klar allerede i '13, havde blot hængepartier som xy satte på plads, og kun han kunne åbne mit flow. *Det* lader til at være et generelt faktum. På hans indirekte foranledning prøvede jeg en gammel option af der aldrig var blevet fulgt op. Til sammenligning. Eksperiment. Det blev ikke en katastrofe, men jeg vidste i det sekund jeg så ham i døren at det ikke var nogen option mere. Nul flow. Men nu var han taget helt herud... han mærkede det vist også... forholdsvis hurtigt... nå, vi er stadig venner. Måske kan jeg tåle at se xy + z, når jeg bare får grædt. Men hvorfor? Det holder højest et par år. Det er et arbejde: examensdragen som prinsen skal takle med kærlighed i st.f. vold og uden at sælge ud af sig selv, en karakterstyrker. Hun vil blive meget klogere på de dybere lag og så vil de skilles – de har ikke samme nuance.

Og han vil blive færdig med damedrageri. Det er stærkt undervejs. Sex vil omsider blive helbredt for ham efter alt det desensitiverende "mis"-brug, han vil vide at det er noget han kun vil og kan dele med den eneste – som han altid har villet, men ikke kunnet fordi han skulle løfte det seksuelle spektrums stof. Det ebbede faktisk ud før mig. Tankespind? Jeg føler mig ret sikker på det til morgen, **den 21. august**, hvor nattenyt meldte endnu noget udrensning tilbage, en snotpølse, d.v.s. gråd, men det vil være ren slik. Så jeg har lige grædt lidt mere, og ja, det var godt. Måske bliver

der overskud til også at spille lidt i dag. Jeg havde lyst i går, men var for træt. Det fik jeg **22. august**, på lidt interessant vis. Panik i uvisheden om xy og alt løb af med mig i går. Igen søgte jeg at se alt forud i kort, og det kan jo ikke lade sig gøre, for Fanden! Læg dem væk!

Det er fuldfed rat og skete kun p.g.a. øget energi-influx der skubbede til gammel kontrol – jeg havde ikke hørt fra enesteren siden lørdag og vi skal noget den 24. Jeg nåede hysteriet før jeg fik stoppet energispildet og gik i arktisk silk som anbefalet 17. juli. Skyerne forsvandt, stormen og bølgerne lagde sig. Hvad kortene meget tydeligt angav var at det foruden skriveriet var musikken, karakterstyrken og sans for nuet der var vigtigt, så jeg tog en fast hage på og gik ind og spillede, og det gik forrygende. Da jeg kom tilbage til mobilen var der lige den sms fra xy som jeg havde brug for... fedt spejlbillede af klart vejr i mig. Og nattenyt meldte naturligvis at frekvensen var specielt løftet, flowet øget – endnu mere efter at nogle pakker med sorte vilde ris var kommet og sat på hylden til senere brug fra ovenpå sengetæppet... visse metaforer kræver længere tid.

Til morgen **23. august** havde jeg en ordentlig tudetur da den gik op for mig. De delikate, dyre *sorte* vilde ris (hvide indeni) er fra en anden græsart som kun kan vokse vildt, ikke slave. Traditionelt er den blevet indsamlet af sump-araberne i Irak, det gamle Sumer med Edens have, beskrevet af Sitchin. "Risene" findes/samles også af indianere i Canada... indført af hvem og hvornår?!?! Traditionelt overøses brudepar med ris: Ånd, overflod. Men sørgeris??? Flere pakker stod pludselig på mit sengetæppe – lige kommet med det øgede flow indefra og stillet der, og overfloden skulle sættes på lager til senere jordforbindelse. For mig slår disse risenes black horses de andre rent af marken. Da pakkerne var sat væk var der lidt spild i tæppet som kunne rystes af... sammen med nogle få kunstige, hule byggeperler... tja, hvad ved jeg om noget? Tom spekulation. Jeg kan harpe løs om xys uorden i sit liv, men se på mit! Alt er dog midlertid.

Det exceptionelle parforhold kommer, høstarbejdet er gjort, men overflod kan ikke forceres og der er tendens til selvsving over at jeg ikke kan sætte det i værk – slip. Lidt (sørge)ris *kunne* jordforbindes da jeg reder sengen... xy kommer jo til sommerfest i VVG – dinosauri, men godkendt i nattenyt. Og jeg har lige skrevet "Den eneste Ene" efter kapitlet: "ventet i 12.000 år på"... jeg mødte xy i Atlantis-tid. Historien står – uden xy – i DsD. Risene har været samlet mindst *siden syndfloden* hvor *Atlantis sank* for 11.600 år siden... jeg græd lige ½ ton mere snot. Nattenyt viser uhindret forbindelse helt ned i æterlegemet, den øgede energi siver ud i det fysiske og styrker, stabiliserer. Tak. Men først trætter den, nøj... hov, AHA fra Torrig. Familien har stor indflydelse, binder til verden selv uden kontakt. Den dag min arm ikke ville mere døde min ret m karriere-mor, 11.09!17. Jeg rejste 15. og sov ikke på Torrig mer. Den gamle slags f og omsorg var slut.

Lørdag, 24. august. Hvordan jeg har det? Det er krystalklart at xy/jeg ikke har nogetsomhelst sat i verden. Kort resumé: "klar med alt – på hylden". Min t/arm brokker sig fortsat. Tilbageblik viser kun at jeg kom (synes **jeg**) lettere fri af det gamle end xy, han bragte mig overblik, arbejdet var gjort - men vor situation er sådan set samme. Ingen energikredsløb med verden, afhængig af xx/systemet for overlevelse. Vi har altid kun lige hængt på med neglene. Tabere? Ikke skabt til det system der var. Jeg mindes min rædsel til sidst på Torrig hvor jeg havde brugt al livets tillærte power op og stedet bare truede mig på livet, selv xy i al min rædsel. 0 ankre, kun xy, og han var lige så powerless. Mon ikke jeg da havde det præcis som min epileptiske datter med verden? Men hvis jeg gik, hvor så hen... tak til xx. Under hans vinge, ude af stand til ellers at eksistere. Måske *er* z xys xx, hjælp, om ikke fred som jeg til at finde hvad han helst vil.

Det *kan* da kun være kreativitet i min boldgade. Jeg har aldrig forstået ham så godt, og det er ikke så sjovt. Det lader til at vejen er ved at ryddes, men vi er jo fortsat 1-2 år som PS. Da xy blev alene på Torrig kunne han ikke engang være dér, for alt gik i skimmel lige pludselig. Han levede nærmest på vejene i bilen til den brød ned, fortalte han senere. Dengang kunne jeg kun rumme mig selv. Den smule han fortalte sank ikke ind. Frisatte jeg ham mere, eller?! Jeg var tegn på en fremtid, men frihed er en skrap mutter i vore dage. Der er ingen steder at være for de fri. Vi skal skabe dem

af ingenting på måder vi ikke ved – vilde ris er meget ris til røv! Jeg forstår godt at xy ikke blev clairvoyant rådgiver – til det! Hvem kan man byde det? Men det *er* vejen, og uden hjælp er man da helt fortabt – nu er z på vej, fortalte han i går! 1-2 timer pr. md. er ikke nok på *denne* vej. Mesterlære er sagen, kvinder skal fri, parforhold er stedet og han er rådgiver, villig eller ej!

Den 26. august, og xy drog af i går efter to dejlige dage med masser af snak og kærlighed. Festen var OK, og trods selskabet var der rimelig mulighed for at snakke vort. Da vi bagefter stod og skulle afgøre hvad vi nu ville fik jeg tydeligt følelsen af mangel på jordforbindelse hos ham. Vilde planer om at køre langt mod nord eller syd for at se solnedgang i vest... mit hjerte råbte Skolevej! Sex! Men øhhhh (bange for at være kedelig!)... det kunne vi da godt, han havde tandbørster, jeg resten, men jeg var nu lidt bombet, kunne kun tænke på anlæggets bakke eller Ishøj strand mod øst. Vi satte os ind i bilen og blev enige om bare at køre mod Ishøj og se når vi kom nærmere dertil hvad vi så var til. Vi kørte lidt forkert, men alt i alt fik det ham vist nærmest ned på jorden igen. Jeg spurgte hvad han havde brug for? Jeg var klar til det meste, men var han nødvendigvis? Han havde hentet sig et særdeles aktivt lændehold kort forinden.

Vi endte med at køre til Ishøj og opdage at vi var totalt færdige. Først da vidste jeg at jeg højst havde lyst til anlæggets overkommelige bakke og mest til at ligge lidt sammen hvor han skulle sove – hvad han også mest var til. Måske kan mine forslag blive hans pegepind fremover som hans før var mine. Jeg mener, hvis jeg er forude, hans mål, så vil de jo trække ham hjem. Vi, *jeg* havde masser at få styr på. Vi lå vel en times tid og bare strøg hinanden, så smuttede jeg dejligt harmoniseret ind til mig selv for at sove. Ha! De stærke energier p.t. gav en meget urolig søvn, men virkelig godt nattenyt: fusion mellem det bedste, nyvaskede, helede gamle m og kommende ny sker – fortsat. AlMaha brød direkte ind og sagde at integration xy og mig vil løse sig, men også at jeg havde gæld til xy, og 6:30 blev jeg vækket af xy-billede om at gå ind til ham som i '13. Men jeg var træt og ville ikke risikere at invadere. Måske senere.

Jeg morgenrensed og fik det lidt bedre, og snart kom xy ud og jeg fortalte ham det. Jeg kunne godt være kommet, han havde heller ikke sovet meget. Altså... nå, vi havde tid. Han ville efter morgenbrød skønt vi havde i fryseren, OK – jeg ville tænke over nattenyt. Med sin forankring i Ånden har han altid haft brug for at tulle rundt i Jordens marked for jordforbindelse. Vist mere end nogensinde. Tja, jeg har ankeret hos xx! Senere spurgte jeg til hans mening om den gæld. Jeg havde følt dyb skyld ved at efterlade ham på Torrig, var det det? Nej, jeg havde været ovenud fair. Jeg sagde at jeg fandt det sært, ingen af os sagde: ”Vi finder noget andet og sælger til nedrivning...” Vi kunne ikke da, sagde han. Nej. Mit gældsbegreb endte med idéer om forud aftale, tålmod – rum ham. Sønneke kom ned til en dyb spirituel snak som xy nød, så kvalificeret spiritualitet nåede han ikke meget af i tiden. Merlin på vejene! Godt han fik xx's bil. Det var åbenbart det han skulle bruge den til. Ulineær logik.

Vi tog til stranden, den fjerneste ende med nøgenbaderne og fortsatte imellem dyppene hvor vi slap aftenen før. Der kom en masse erkendelser til ham den nat, som sædvanlig ikke til at fastholde, endsige nå at skrive, der var altid noget der hindrede *det*. Måske engang. Tja, sagde jeg, jeg skriver måske for os begge – og indsigterne kom også hele tiden mens vi lå der. F.x. slog det mig pludselig hvor forbløffende identiske liv vi havde haft. Nuanceforskellige p.g.a. køn, f.x. antal forhold, kvinder, der jo lukker noget *ind* i deres hellige rum, må passe mere på – mænd lukker noget *ud* (generelt). Men processerne fulgte meget samme spor. Som mand var han bare lavet til at hægte sig på ydre kvinder for at rense og opgradere sin indre som udvikledes til dels automatisk derved. Joe, jae, men med sin store indre kvinde ønskede han også at arbejde i det indre. Livet selv var på de betingelser ved at have udviklet sig til meditation nu.

Jamen var det ikke lige det det handlede om? Nat- og dagdrøm blev eet, som hos mig – ingen grænse? Lige her og nu foregik der eksempelvis en rekapitulation af mit liv. DJ syntes at give idéen i går og jeg havde GO, men uden at jeg havde nået nogle tiltag var det bare i gang – ML. Et

led i at løfte vor frekvens så vi reagerede automatisk højfrekvent uden at tænke. Jeg så at jeg havde ryddet uddateret m ud fra fødsel og op lige til hele arbejdet med at befri mig helt og vælge det m jeg ønskede at stå tilbage med, fortalte om min ypst-drøm med SB, om de vilde ris, om den eneste ene. Han var enig, det var bare lidt svært at være eneste for 4 kvinder samtidig! Han håbede de 3 andre ville finde en anden snart, men havde indset at det var et arbejde han var kommet for at gøre, være til han blev sat fri til hvad han selv ville. Der manglede simpelthen mænd af passende bevidsthed i denne tid. I det mindste skulle han ikke betjene alle 4 med sex...! Hidr, hidr.

Og matricen vil bare have hans mikrofoner! Merlin okser rundt for at indlede den ny tid. Han ser et klimaks nærme sig, hans befrielse til at være med sin eneste som han altid har længtes imod. Sagde at jeg er den der har rummet ham bedst, den han kan være mest sig selv med, den hvis musik han bedst kan identificere sig med, den... som han ikke turde sætte ord på... når opgaven har sluppet ham, examensopgaven mener vi begge. Der foregik en fantastisk harmonisering på stranden. Jeg har i det hele taget haft så megen AHA de sidste år over ting jeg ikke så reel værdi i allerede som barn men måtte indlære... Den bombede følelse forsvandt, men fulgtes af en utrolig træthed som rigtig slog da vi sad hjemme igen. Jeg sagde at jeg nu ville give nogle numre den sidste skalle før optagelse nede hos ham, og så foreslog han at komme forbi tirsdag efter klaveret (hvis ryggen var bedre) og nedskrive akkorderne til Alma, som han meget gerne vil bakke op.

Han mente holdet var kommet af det øgede influx samtidig med situation z som han netop ikke ønskede mere af, det forum de mødtes i var et der tilbød at lære samvær uden klister. Men som med mig: når noget søger en så målrettet er det altid styret højere oppe fra (Jeg foreslog ham at tude som jeg mod neuralgien eller tæve noget!) – en skrap transformation i hans horoskop kommer også op hvert år lige når sommeren er bedst, øv... Han mente ikke z ville holde ved længe. Jeg finder det påfaldende at z kom lige samtidig med at jeg kom på banen igen. Heling? ”Forkert” imod ”forkert” i ham er fin homøopati og næppe *aktivt* særlig længe, man kan jo håbe. Jeg nyder ikke at se min eneste i armene på z (for hvem han også er eneste!), sagde jeg, men jeg kan hvis nødvendigt. Hvorfor skulle det blive nødvendigt igen, sagde han. Nej, men hvis.

Mon ikke min examen? Er der noget mere ultimativt i vores kultur (vi er ikke i Thailand!) end at rumme at ens eneste må være med det hele hos en anden kvinde for at opleve at være ubetinget elsket alligevel, at kunne have total tillid til hende... fordi hun har total tillid til ham, hans vurderingsevne? Hvordan ellers blive eet? Og dog 2, 3, 4... i energi, ikke børn. Der er ting der ikke kan gøres pr. distance. At opleve ultimative situationer med en partner forud for et potentielt parforhold gør det en hel del lettere at have tillid hvis man har grimme tidligere erfaringer. Vi gennemlevede ALT på Torrig, og jeg havde ingen skjulte dagsordener, var ovenud fair og skal fortsætte med bare at elske ham, hm, dér er min gæld, vor forud aftale, han behøver det til heling til bunds af sin mistro. Og han skulle være uden mig og mærke det. Han har aldrig været alene så længe efter et forhold, og uden at ønske et nyt.

Mer AHA! Jeg bad om at bære noget for ham til heling. På Torrig kunne vi ikke komme fra hinanden, påvirkede konstant hinanden med frekvensløft. Det har den konsekvens at lavfrekvente programmer bliver løsnede, falder af. Man tager let fejl af processen og tror den anden manipulerer fordi man får syner af egne løsnede programmer og protest fra kontrollen. På et tidspunkt er der løsnet så meget at det står som en tåge om en, man kan ikke se hinanden og føler sig døende. Dér fik jeg signal indefra om at skrubbe af, sic: ingen til at løfte, støtte. Øjeblikkelig viste de mugne programmer sig overalt som jeg ellers havde ædt, transformeret, og resterne udskiltes fordi hans frekvens var løftet. Han var syg i 3mdr. med diverse. Jeg skulle bare have ro, men manglede at takle fortvivlelsen over at opgive ham, alt. Neuralgien som lige er blevet klaret? – delvis v.h.a. z.

Jeg græd igen til morgen, af lettelse. En proces der startede i et Atlantis-rige for knap 12.000 år siden er ved at være fuldført. Xy så mig dér for første gang som yngre præst, jeg bemærkede ikke ham i mit drama: min kongelige ægtemage som jeg genså kortvarigt i '98-'99 – DsD – endte med at

ofre mig dér for magten, det største forræderi man kan begå imod en partner, men led i en ny tid der startede, og jeg ville ikke slippe det gamle – rigtige – bare ikke til den tid vi gik ind i. Ofringen involverede sex, var et **S RITUS**. Xx var rejst fra hoffet, kunne ikke hjælpe mig. Nu heles alle sårene fra da til nu. Jeg har rester af mistillid som jordes ved konstant at se at xy ingen agenda har skønt han dog er med z – Atlantis-magen løj om utallige ”uhellige” sidespring. Jeg kan ikke se os sammen før, men skønt ikke fra samme familie eller galaxe stemte vi fint overens, og vi er få på dette niveau, så det blev os. Hans galaxe er større, ældre.

Xx og xy er faktisk meget over samme læst undtagen højspirituelt og musisk, xy kører i xx' gamle bil, alle støtter vi hinanden i denne guddommelige proces hvor Parry (Fisher King) kaldes frem igen af sin traumesøvn med kærlig, uselvvisk pleje samt overbringelsen af den hellige gral fra den gamle matrix til den ny tid. **Natten til 27. august** kom der foruden en masse energi igen til mit bækken (!) en lys træstav til mig ud fra Åndens lyshav, autoritetssymbol – som jeg skulle ”spille på”. En fallos?!... tiden er inde til mere musikprojekt. Alt er klar, venter mig, vil blive bakket op, og deraf følger at bakker xy mig op, vil han blive det. Altså har jeg øvet mig og prøvet Zoomen igen, men var sært moody, fjern, så uden succes, og xy meldte også afbud – lænden. I betragtning af baggrundsstemningen var det fint. Jeg er på grådens rand hele tiden. Hvad sker der?

ML. Morgen **28. august** og lige fjern. Jeg føler at verden bare tynger for meget med alt hvad jeg har oplevet, nok set, hørt, følt! Ikke mer, tak, jeg græder her på tærskelen til et nyt liv med *flere* muligheder, ligegyldigt hvor skønne – som ikke er her! Nattenyt syntes at sige kik på gamle parforhold, så jeg kørte hele mit livs kærestefilm. 16 stk. Forleden meldte jeg xy at der var 8, men det var kun de der involverede voksen sex. Jeg har lige set de gamle fotoalbums igennem også. Xx rørte mig, og børnene, og det overordnede indtryk af mig synes at være at jeg er blevet smukkere med alderen, ikke omvendt. Jeg har ryddet alle parforholdstraumer, det sej- og tændertrækkende slid helt ned i spidsen af halebenet fra det lader jeg nu bag og opæder det udslagsgivende fra Atlantis. Jeg troede det gjort i '99-'02 (DsD), og dog denne flod af tårer. Er et liv i støb hvor fællesskabet gør alt let? Hvis, ja tak. Hvis ikke, farvel og tak!

Jeg gik en tur i anlægget og lod tankerne løbe med tårerne... en kvindes proces er om at kunne lade sit hjerte trampe på uden at kny, en mands om at trampe på sit og hendes uden at kny, ikke af hårdhed men kærlighed, for et større formål, altså slet ikke tramp, og alle Jord-programmer trækker kontra. Skal man hæves op over den må de ofres, og det kortslutter de traumer der skabte dem. Xy var forelsket i mig på Atlantis – uskik da, uhellig tilbøjelighed på vej ned i mørket. Drabet på mig var lige så udslagsgivende for hans senere inkarnationer, han gennemlever lige nu Parry's slutproces på ”plejehjemmet”, nu kærlighedens kalk kommer på plads hos ham igen... hvor Kali forlades. Dette er en Yeshua-proces, og jeg *er* inderligt bæret over at elske en som véd at gå med. Vi har aftalt det forud, jeg afdrager gæld - i lårtykke stråler så musikken kan komme i hug.

19.08.0608

DEN ENESTE ENE

**Den eneste ene findes, åhja, eventyret er sandheden selv
men den har flere etager at udspilles på under himlenes hvælv
På laveste gør den enester hele i parløbs fordragelighed
På næste har vi den indeni og oplever fuldkommenhed**

**Og så er der den hvor vi har haft de to og dog har en længsel med
mod vær'n mer end halv eller hel så man fælles kan blive 3-4 i stedet
Jeg ved det fordi jeg har prøvet de to og har syner af nr. 3
i livets lærred af energi der tager form efter viljernes præg**

**Skønt dagen er uvis hvor billedet står skarpt er den eneste ene mig vis
ham har jeg ventet i 12.000 år på, vil ikke gå op i en spids
fordi han som jeg har restgæld at afdrage, endnu er dér, ikke her
Tårernes brand rydder skrankerne væk i mit rum for mer karakter**

10. ER KLAR

Jeg lagde mange kort igen i går på den gæld. Nogle har længe gentaget sig under xys forhindringer, om at han vælger overflade og undgår den dybere transformation, ”den stærke mand”... jeg spurgte om jeg skulle kontakte ham og fik ja. Hvad? Er det ikke snart hans tur? Jeg gik en tur, oprørsk – ”jeg har rummet nok, viser han ikke snart nogle takter kan han rende mig!” Rusken i tøjret. Jeg føler ikke noget reelt valg. **30. august kl. 04:30** vågnede jeg med en grim dom, nemlig at han bare vælger mine englevinger fra, å la kattekvinden. Jeg skal jo ikke reddes, som z. Adr, jeg blev vågen. Men nej, sidste kapitel er korrekt, dømmet blot utålmodighed efter et langt inkarnationsforløb, renselse gennem materien. Rester. Min gæld til ham består i tålmodigt at afdrage det sidste og forstå at han også skal fuldende sit arbejde for at være klar. Z kan også give ham en vis følelse af at være den stærke i en sart situation. Det samme har jeg haft brug for, men det gjorde også at jeg gik, jeg blev træt af uligt spil.

Jeg var den første sex-partner for næsten alle partnere. Ikke at det var bevidst, men der var vel noget tryk i at have kontrollen dér, være ”den stærke”. Fat om nosserne! Parforhold er Jordens mest udfordrende sag... xy var noget exceptionelt fra starten af, og vi var begge hver på vor vis udbrændte, klar til at komme i maskinen... I går tvivlede jeg meget på om jeg egentlig havde styrke til noget nu overhovedet. ”Slip, det vil komme med flowet modsat i fortiden hvor alt skabtes med sejt slid”, jo, jo, jeg tror det når jeg ser det. Der er i det mindste ingen manifesteret gæld, som mellem kattekvinden og hendes x (jeg skal love for hun løfter stof! Afdrager helt alene). Gæld er kun karmisk hængeparti. Jeg er glad for xx' plejehjem. Jeg kan godt gemme mig lidt dér endnu imellem evt. smut ud i fremtiden hos xy? Hvad piber jeg over? Sår fra '98-'03 (DsD) grundet i s-ofrings-ekko ned gennem tiderne. Endda meningen. At genoprette tillid...

Sej kamp gennem dagen med det. Kort... xy har vist nogle ret realistiske overvejelser om sit domus m.h.p. lydstudie, der lignede et bombet lokum da jeg så det Spurvevejs-lørdag. Hvis det ligger ovenpå lændeholdet kan jeg godt forstå han ikke giver livstegn. Det ville jo føles ret omsonst. Ringede til Fjordhøj, update, fredelig snak. Ingen hast med optagelser eller show. Øve på guitaren. Koncentration med det gav bedre humør. Optage på zoomen. Sms til xy derom. Så har jeg da kontaktet ham med *andet* af relevans. Nattenyt til **31. august** forklarede rigtig meget. Det bad jeg godt nok også om! Ja, det er tid at manifestere, ja, det er den rette beslutning, ja, hvis jeg går i gang vil alt hovedsageligt være på plads om 2½ år, ja, prima sporhunde og handlekraft... men først dyb helingsproces af den indre moder der ser mine bøger som ideelt læsestof på vejen. DsD indbefattet, nok – dér står grundtraumet, byldemor for alle senere inkarnationer.

Slip xy og z, ja, fartøjet er klart, men bliver derpå fjernet af Ånden, do med xy, og mobilen til at kontakte ham med har jeg glemt at medbringe i skoletasken. Skal jeg helst lade xy være - kort siger begge dele..? Han sagde engang at han måtte være 100% hvor han var, ellers blev han trukket over. Åhja, det blev jeg også i '13 da jeg var forelsket i ham. Det var som at skulle dø og er nok værre for mænd, der sidder længere ude i materien. Omvendt har kvinder meget brug for forsikring da vi er længere inde. Dybere er det nu slemt nok. De 100% er klogt, men jeg tror xy er i ilden med det. Han vil sikkert prise mig for ikke at bære ved til bålet – i hans ryg. En værdig øvelse i tillid til hvad han har sagt også, så hvorfor de kort om kontakt? Guitari gav ny inspiration, fint – da det lykkedes at tage mig sammen. Ros og opmuntring i nattenyt til **1. september**. Og mere gråd. En velafprøvet metode til at kunne administrere resten af dagen...

for nok er kh lagt meget bag, men... dette her går *dybt*. Jeg valgte nøgternt at maile at jeg havde indspillet meget til redigering, var han klar til det på sit bombede lokum? Hvis, var udveksling af sd-kort fra Zoom nok en god idé, hvis ikke han foretrak at jeg mailede lydfileerne, det har jeg bare ikke prøvet før... jeg vidste jo ikke hvordan hans ryg teede sig. Jeg ville i hvert fald ikke sende kortet med Postnord, de er ikke hvad de var... lidt om hvor fint jeg til min undren havde det med at

indsynge og lytte til mig selv og så en bemærkning om at jeg i øvrigt stod ved alt, men selv opbakning kan være en byrde og jeg ville ikke bebyrde ham, hvis han helst ikke ville have kontakt. Hvis han en dag kom ville jeg være der. Nærmest et farvel. Men OK. **2. september**, nattenyt understregede jordiske, ikke spiritu spekulationsopgaver lige nu. Ja, jo, hvis jeg kan for fantasier om svigt og sorg, øh... det er da nok netop dem... Mave/tarm ræser også stadig.

Det var vist sidste mulighed for strand i år, så jeg cyklede derned med ultrasvage ben af mavevrøvl og fantasier. Jeg havde det næsten for mig selv men for skyet og blæsende, og hele stemningen var afvisende. Jeg cyklede hjem. Xx havde bemærket samme. Sønneke ymtede at det meget var kamp mellem sandhed og løgn vi oplevede p.t. Jo tak! Helt ind til marven! **3. september**, jeg lod diffus nattenyt fare, svævede bevidst i grænselandet og lod erkendelser sive over i stedet for. De spejlede en udtalelse fra dagen af sønneke om at vi ligesom går retur, ned i fortiden igen, ikke ud i noget nyt i fremtiden. Han så det i filmatiseringer, computerspil, politik... og ja, vi går retur i det kosmiske kredsløb, fra ubevidst vinter til bevidst sommer, men modsat alle tidligere tider på et højere niveau end nogensinde, Jorden er nu hellig planet. Det ses i teknologien og i bevidstheds-Teslaer.

Xy har altid foretrukket den ældre, analoge teknologi til lyd. Han fandt den bedre end den digitale til det. Han og jeg skulle slet ikke alt det i det bratte sving, vi skulle blot forbi det og tilbage til noget mere levende – det før svinget, men på et højere niveau. Jeg forsøger bare at realisere det. Nu har jeg så givet ham noget ammunition. Del af min gæld... og så fik jeg lige besked fra katekvinden om en kort utube video med Laura Walker fra oraclereport som hun bad mig høre. Tak for den. Jeg har lyst til at sparke mig selv. Hvorfor tænker jeg sjældent først på det mere overordnede? Xy som jeg hindres (tydeligt i kortene) af spirituelle omstændigheder som giver fysiske udslag – det gør det jo også hos mig – maven. Det har jeg *igen* undervurderet. Den 6. og 15. august skrev jeg om s' tiltag. Det er Fandeme (fin term) korrekt. De kyler alt hvad de har efter os nu, de har intet valg, **this is it! Dragen flyver** (kap. 2)

Amazonas brænder. Voldsomste orkan nogensinde over USA's sydøstkyst. Og politisk udrensning. Mine personlige sorger blegner noget i sammenligning med de store, vi deltager i. S-magiske tiltag. Det er squda derfor at jeg har været så omtåget af materielle spekulationer og sorg. Lige det de har ønsket. Jeg *ved* det, og dog smutter den viden hele tiden. Jeg kan simpelthen ikke blive ovenover hele tiden med alle de påvirkninger, trods SBs anbefaling 17. juli. Nå, jeg overvandt det og er som sædvanlig både glad for først at få forklaring efter at jeg har reageret korrekt (endelig) og irriteret over at jeg ikke så det før eller undervejs, og nu er jeg da ovenpå igen. Jeg overvejer at prøve at gøre et kik på DR.dk til vane daglig eller fornemme udad. Det hjælper at se/mærke det overordnede når man er nedsænket i mikrokosmiske spekulationer... s skal ikke bestemme over mig, og deres tiltag ender altid med at være boosts. Videre med musikken!

Det er **4. september**, og hvordan har jeg det? Jeg tror at xy vil finde at z er den rette for ham og vil helbrede ham og hurra for det. Jeg har været dybt forvirret her til morgen. Var en lussing virkelig min højere bevidstheds mening? Var den i '98-'03 ikke nok? Hvorfor det halløj lige som jeg åbnede mig igen? Gæld... tja, ubetinget kærlighed er en værdig examen. Vil det udrense min karmiske byldemor? Jeg blev jo ofret s-magisk, det kræver vel noget at hæve den forbandelse helt. Jeg er simpelthen nødt til at slippe det hele, som forledens nattenyt sagde. Min tarm har sluppet kontrollortnok siden før Spurvej. Jeg har lagt masser af kort – i *nøgtern* ånd udmærket hjælp. Man kan så let blindes af emotioner for eller imod når man lægger kort på sig selv. Hvad der synes sikkert er et eller andet parforhold længere henne, nok de 2½ år jeg fik at vide i nattenyt 31. august. Hm... det skal være på andre præmisser. Sjovt nok har jeg det udmærket.

Jeg vil gå videre med musikken og optage alle mine viser. Det synes et værdigt projekt og kan vise sig praktisk. Filerne kan sandsynligvis bruges som de er, kvaliteten er rimelig og at sende lydfilet er jo noget jeg kan lære. Fjordhøj har hæderlige still-billeder af mig allerede, behøver ikke en video, optaget af xy. Han *kan* godt udelades, og dog er det jo som han skulle være med i det her...

jeg elsker ham, men overordnet vurderet er han altså endnu ikke hvor jeg er. Ikke klar til nogetsomhelst, næsten som da jeg fandt sammen med ham stadig trods min indsats. Og *tilfældigvis* lige som vi kunne være genstartet indledte han z. Måske er det nådigt. Hold kæft, jeg er træt. Jeg sov for lidt i nat, og sidst var der nogle så levende, intime drømme med xy at jeg aldrig har oplevet lignende, det kunne være foregået i 1.att. Jeg gav ham imidlertid ikke adgang i drømmen – som jeg ikke orkede tyde til morgen.

Bundlinjen: jeg ved intet sikkert trods clairvoyance, drømme, intuition, kort. Vi har vel kontakt i tiden der kommer, han har min cw-guitar, jeg hans og et el-klaver han gerne vil have, men hvor? Kortene viser at hele hans situation, struktur, boligsituation kommer op i de næste år hvor z nok huserer. Om bag i køen. Som Lucas' kæreste i Fisher King efter *hans* byldemors forløsning. Fint. Han vejer for meget, jaget endnu, mangler jordforbindelse, har ingenting manifesteret, alt er i exploded view, jeg havde nær sagt at han ikke ved hvem han selv er, for så havde han ikke valgt z, men hun er fin for ham i kortene – lige nu. Måske altid. Jeg har i alle fald nok i at få mit eget på benene, det ser jo også sært ud her. Jeg er som sat på lager, men skal åbenbart ikke flytte – eller tabe mig mere iflg. nattenyt. Jeg skal bare gennemgå ”gælden”, den karmiske byldematerie v.h.a. den genopvakte kærlighed der fløj bort. Sorte ris *var* ris i sørgeflor. Suk.

NÅDA! **5. september** og en helt anden situation efter melankolien! Alle kortene har haft ret, men mine sinds-slaggede øjne så det værste scenarie – følgevirkninger af den varslede heling 31. august af den indre Moder. Min beslutning om at slippe ham helt var korrekt, men kun fordi det var en katalysator i processen for at få noget urgammelt ud... det er altså spooky at gennemleve de her energier. Hvor skal jeg begynde? Den telefon jeg ikke havde i skoletasken havde at gøre med ikke at have kontrol, og det var selvfølgelig opgaven, for så havde jeg ikke kunnet opleve hele rædselssceneriet. Det er kun de sidste par generationer vi har haft telefoner. Hvad gjorde man før? I dag er det blevet en regel hele tiden at tage ansvar for hinandens usikkerhed med den og derved i stedet faktisk underbygge den. Khs velsignelser... jeg lagde kort i går aftes på xy til trods for min tidligere beslutning om at slippe ham, og det startede noget.

Den tanke slog mig at han var rigtig syg. Alle kort meldte om immobilitet og frustration derover. Jeg blev helt kold. Så ville jeg blæse på 0 kontakt... hvad fornemmede kattedkvinden mon? Hun svarede ikke. Nå, jeg ville så sms'e ham men kom *tilfældigvis* til at ringe op (de Smart'er) og nåede ikke at slukke før den lige havde ringet én gang. Mens jeg var ved at sms'e, ringede han tilbage. Han var midt i noget men ville ringe tilbage senere, hvis OK? Jo, selvfølgelig. Alene hans tonefald opmuntrede. Slutsum: nej, han var ikke indlagt, men han stod i færd med at hjælpe en x i Spanien over 'fonen i f.m. hendes *udlejers* hospitalsindlæggelse (hun er dårlig til engelsk). Kortene havde dog korrekt vist ham totalt nedlagt af lændehold lige siden vi sås, ikke ovre endnu, han behandlede stadig sig selv med stræk i et stativ (diskusprolaps-behandling). Jeg sagde at jeg havde ønsket at ringe men ikke villet belaste ham, men da jeg så fik tanken at han måske var værre syg lige oveni en uhyre livagtig drøm havde jeg blæst på de spekulationer...

Han havde ikke haft stunder til at besvare min mail endnu og ville bestemt gerne have kontakt, var bevidst begyndt at være mere tilgængelig fordi han kunne mærke de gamle traumer og bånd slippe, også han havde sære udskillelser, og han havde været hjemme siden i går fordi han nu skulle bruge noget tid på at sætte sin bolig i funktionel stand til – det hele... det ville nok tage i al fald den næste uges tid. Han syntes ikke jeg skulle optage mere på Zoomen før han havde vurderet kvaliteten i sit lydstudie for evt. ændringer i opsætning – kunne jeg ikke sende et par repræsentative filer over dropbox? Så det vil jeg prøve i dag. Han glædede sig til at se mig, arbejde sammen med mig med musikken samt hvad vi nu ellers kunne finde på... åben, ærlig og som sidst, blot langt mere befriet. Jeg behøver altså ikke mere at være så forsigtig med at kontakte ham. Så skal jeg bare af med den vane at behandle ham som et råddent æg.

Kort før slutsummen så jeg alligevel på den drøm jeg ikke havde orket tyde, men var for omtåget til at gennemskue den før til morgen. Den sagde at energilegemet nu, rensat for sidste, ældste byldepus er løftet i frekvens og at min bevidsthed, Maria, Moderen, derfor er yderligere befriet. Et løft fra hals til pande/kroneniveau spejles fysisk/æterisk så også den seksuelle energi er glædeligt øget, som i min drøm, dog - fysikken med sine minder skal have tid til at tilpasse sig den ny situation, fuld sammensmeltning sker endnu ikke. I drømmen var det højere plan indrettet som en kæmpe-sovesal, hospitalsstue – hvile anbefales. For et år siden var det kun på størrelse med et direktørkontor. Den stue er xy også på, i min seng endda sidst i drømmen. Jeg er givetvis i nær forbindelse med xy mentalt, læste hans tanker om sygehus – som fik alt på plads – ved at få mig til *tilfældigvis* at ringe i st.f. sms'e. Hvor meget tror vi efterhånden mere på tilfældet?

Jeg minder lige mig selv om at både kort og nattenyt 31. august sagde at hele processen lignede 2½ år: det er klogt at jeg bor her og xy dér. Også han bruger ca. 6 timer/dag på spirituelt arbejde og bemærkede glad at vi hele tiden syntes at nå samme konklusioner hvilket han ikke havde prøvet med andre partnere. Lige børn... alt er lyst og venligt igen, problemerne er ikke slut, men at alt konvergerer på dette trappetrin er en usigelig lettelse. Heling. Så nu vil jeg experimentere med dropbox og de par lydfile han skal have og i øvrigt nyde dagen, *TRAT!* Men glad. - Dropbox kostede mig timer at sætte mig nogenlunde ind i. Det er noget sært, ujordforbundet noget... sms: ”efter mystisk omgang med dropbox har jeg muligvis sendt dig et par filer...” som han vil kikke på. Dejlig dag med guitar, gåtur og fred indeni. Bortset fra... bøvseri, luft og løs mave-følelse. Undrer mig lidt... netop i dag?

Nu handler det vist foreløbig om heling – og om at få et domus ship-shape og få øvet visse viser som vi godt vil arbejde med op så de sidder. Og så kan vi forhåbentlig ses og få foretaget en sammensmeltning i mere end en forstand... **6. september**, mareridt i nat, vågnede kl. 3 med hedetur og hjertegalop, ovenpå i går? Til jeg lige huskede det overordnede scenarie. De får mig dæleme ikke igen! DET var et tydeligt angreb og min transformatoriske status var helt klar. Der er masser af den slags endnu indtil alt er hentet over i den ny tid. De inderste kindtænder i højre side værker om morgenen (men kun), et tegn på at der er gang i de dybeste rødder, og næppe tændernes, sært hvis de fejlede noget. Åhja, jeg kan have fantasier, får måske frikvarter af og til sammen med xy men kan ikke regne med ret meget. Men hvad – så fik Dragedage melodi på til morgen, for den er jo alligevel meget relevant! Efter en bunke erkendelser om Torrig og nu.

Torrig: den besynderlige følelse af truende mørke der groede ind over os det sidste år. Jeg så det kun som noget personligt, men nej, vi var under angreb. Der var præcis samme følelse på stranden forleden. Xy og jeg er 2 stærke transformatorer, sammen en trussel for s selvom vi ikke var klar da. Jeg fik march-ordre fra mit eget team for at beskytte mig, rent energimæssigt var jeg for udsat. Vi har tit drømt at vi var hemmelige agenter, og det er vi. Vi skal først til overfladen lidt senere, lige nu er en anden batch i gang mens vi uddannes i det skjulte. Så ja, der er arbejde at gøre sammen, men ikke for ofte, ikke for synligt. Xx og z er både skjold/anker og opgaver. Nattenyt: min m side er på arbejde i det gamle bagland med noget integration, og det kræver en tryk, fredelig havn. - Lydfilerne var gode, men kunne være bedre, xy rådede over telefonen. Jeg skal have lavet et stillads at stå og synge i, en slags halvtag med dyne over. Xx hjælper.

Men noget xy sagde sårede. Nok sagde han at elske mig, men også at han ikke vidste om han overhovedet kunne elske jordisk mere. Hvis med et højere formål formodentlig, men... det *kunne* være tid, for da han hørte AlMa-visen første gang fik han virkelig følelsen af formål, at vi ikke bare var en meget intens oplevelse. Det blev ved at nage mig. Hvem elsker uden formål – på det plan de nu er på? Men ja, højere plan, højere formål, og er man ikke med den rette – til rette tid – kan man ikke. Intensitet sladrer dog, og vor var ikke lavfrekvent. Jeg forelskede mig ubetinget i ham da jeg først gav mig, men han kunne ikke efter sin x, i stykker da jeg kom ind i billedet, er stadig. Og jeg græd, det var altid en skygge mellem os. Jeg er helere nu, én, elsker ham med hele AlMaha, *ved*

han er den eneste, at sige andet er løgn mod ham selv og mig, og løgn disintegrerer – sårer. Jeg elsker en mand i exploded view fra mødet med en torpedo ved Dunkerque i sidste liv. I dette liv traumer – kulminerende i tiden sammen med hans x.

Mon ikke en del af gælden til ham er standhaftighed mens han bliver samlet, jordforbundet igen til at elske fuldt og helt? Jeg kan ikke andet. Knust hjerte var en del af sorgen fra '13-'17. Jeg søgte at lægge ham bag mig af netop den grund, men skønt hensigtsmæssigt i rekonvalescens var det umuligt efter. Da tiden var inde og jeg så ham igen slog meteret fuldt ud, og da jeg søgte at kontrollere det – situationen, z – kom neuralgien. Jeg har ikke haft så ondt siden jeg fødte mine børn, men det lærte mig da at græde igen. Marias mest anvendte redskab i denne tid, vist. Jeg overvejede at maile ham om det og lagde så i en anden forbindelse nogle kort på ham. En speciel kort-kombination på nuets plads sagde noget om ”værdifuld skriftlig underretning”. Det kunne da kun være den mail. Så jeg brugte resten af dagen på den og sendte den kl. 20 aften + en sms om at der var en substantiel mail om kærlighed når han orkede.

Spejlet spejler, så jeg tænkte *videre* over mig selv. Jeg fik hjertet knust i '98 af ”Atlant'en”, udslaget til at xx/jeg skiltes. Lignende skete for mange omkring 2000, og jeg skyede alle mænd undtagen xx i 13 år. Hjerterne blev knust for at sættes rigtigt sammen senere, hvorpå jordforbindelsen fungerede skidt endnu længere ind. Xy åbnede mig igen – til samme smerte: klods om benet på xx, der støt trak sig sent i ægteskabet (godt nok, han var kun delvis rette), på knuseren som trak sig prompte (gudskelov) og så ham, der *var* trukket, suk. Uden jordforbindelse kan ingen elske fuldt. Jeg selv har ikke kunnet fysisk siden jeg var 4, hvor matricen gjorde min seksualitet ”beskidt” – jeg døde den med psykosomatiske spændinger jeg har brugt år på at løse og som xy forløste mange rester af, men ikke alle, vi var ikke klar. Det kan gøres snart fordi jeg heler nu *indeni*. Xy var på samme spor, om ikke lige mit personlige, alt er godt og vi er instrumentale for hinanden – formål – men åh, disse hjertesår... en mail mere fløj ud, det her hørte med.

Og lige nu hvor dette lukkes op kan vi kun ses sporadisk. Jeg er ligeglad med at det er klogt, at *han* måske *netop* har brug for – whatever. Jeg har *mig* at tage mig af, nå! ... Men klogt nok, for jeg græder en del. Nattenyt **7. september** afspejlede opædning af karma, ud med emo-småspild i basis, at gammelt forlades – og mailen var god. Og advarede om at jeg kunne gå hen at blive aggressiv som reaktion på at de gamle låg brændes af. Åhja. Se 1. linje. Lad ingen komme på tværs når jeg smider matrice ud... Natten til **8. september** og igen gråd kl. 3 og meget tydelig drøm. Småting at rydde, en rest snotpølse, alt fysisk er der, skal kun bakses lidt til rette, selv en dobbeltseng – som xy har hjulpet med at stille ind! Men den er sort, han er gået ind i dybet og jeg kan ikke nå ham ved at følge efter. Meditation (tålmod), så finder vi hinanden. Lidt oprørsk igen... hvis en partner ikke kan se at jeg er det ydre billede på hans hellige gral...!

Nå, jeg ved uendelig lidt om hvad Maria overordnet laver. Men jeg ved, man ikke skal følge efter når mænd går ind i dragens hule hvis man ikke vil brændes, og jeg er blevet brændt nok i tiderne vi har haft hvor al f blev undervurderet og nedtrampet. Hellere ”Til tiden!” som i toget... t/armen må bære det. Jeg smed kort på dem. Alt set er korrekt men kan siges enklere: Jeg fastholder/skider af skræk for at miste xy alt inkl. Og kort og nattenyt har samme lakoniske kommentar: tålmodighed. Hængepil og Skildpadde... rend mig. **9. september** og jeg har lige spist lidt mere snotpølse. ”Min ven Flicka” dukkede op, hvor Ken efter et livsdrama sidder i en bjergbæk hele natten og fastholder sin elskede, døende hest (jordforbindelse), bringer den tilbage og sig selv til randen... hans lunkne følelser under sin rekonvalescens... Torrig og efter. Sms fra xy til morgen. Tak for mails, nok ½ igennem med samme tema men må være i ro for at få alt med. Tak.

2 veninder melder om grådbølge, og jeg græder selv videre på ordre – der er mere imellem xy og mig at renvaske, og desuden skal jeg male! Øh, hvad? Jeg skal åbenbart græde mig til ny inspiration... nåhjo, Merlin. Men hvordan maler jeg dog det?

94.06.0146

SKIBET MARIA

I fåreklæ'r kom han og borded' mit skib
Maria, ung og jomfruelig
I undren og ærefrygt bød jeg ham ind
jeg troede ham nærmest guddommelig
Åh, Maria som skummet du danser så let
på havets bølgede vidder
En hensynsløs og egoistisk pirat
erstatted' den snehvide ridder

Maria hun fór over tidernes hav
piraten i vold så længe
mens blodbølgen steg og steg til mytteri
for slavelænken at sprænge
Åh, Maria som skummet du dansed så let
på havets bølgede vidder
men ingen nok så snedig og farlig pirat
tvang evigt den snehvide ridder

Og blodet vil springe og spule ham væk
men Maria skælver og knager
Piraten var trods alt en velkendt kaptajn
må hun drive som strøm og vind mager
Åh, Maria i tågerne sejler du nu
illusionerne slører din tanke
Vil du begræde piratens lod
når din ridder står bag næste banke

Maria jeg skimter nu din silhouet
Jeg står med din ridder bag banken
Du blæser "klart skib"- livets flod slippes løs
strømmer og blankspuler planken
Åh, dér stryger af tågen for fulde sejl
Maria, min dansende skumhest
Jeg sværger ved alt jeg ved at aldrig mer
tror jeg ven eller fjende er stærkest

11. OG BØLGEN

Menneskehedens ”fald” gav sex en liv/død dimension – imens kan vi løfte os op i højere frekvens, op over døden. Tantra/Tao sex søger at udnytte det, forlænge tilstanden, og det er fint og livsunderbyggende. Men tiden vi har haft har vist smittet, sådan at forstå at begrebet udløsning er blevet forbundet med at være nærmest skadelig. Det er rigtigt at udløsning forkorter livet for personer der er lavfrekvente eller syge, de kan ikke tåle disse boosts i den høje energi og hævles væk af den fordi de *kun* har for lave frekvenser – som denne energi brænder væk, integrerer. Den følelse af træthed der kommer efter en udløsning er udtryk for reaktion på et kraftigt influx af højere energi, ikke for at manden har mistet noget livsvæske – materialistisk vrøvl. Da jeg blev programmeret til at fungere mere maskulint seksuelt end feminint mener jeg at kunne tale med om det her. Jeg gik nemlig ”død” af de dér clitoris-orgasmer, en maskulin modus. Efter mit hjerte blev knust med følgende dårligere jordforbindelse gad jeg dem i øvrigt slet ikke.

Da jeg nylig fik de kraftige energi-influxes i mit bækkens foretog jeg nogle og opdagede at jeg ikke blev træt som før men faktisk kunne blive ved (androgyn)... Så mænd med høj frekvens burde ikke have de store problemer med sexuel udløsning (androgyn). DJ fortæller også at visse i hans team havde energi nok – andre skulle afholde sig vedvarende, hvad jeg ikke forstår. Skønt svagere jordforbundet fra start var de da nu højfrekvente? Åbenbart ikke forholdsvis nok. Måske skyldtes det at man ikke da kunne ascendere og så blive her. For os der kan har partnerens frekvens sikkert stor betydning. Da jeg oplevede tantrisk sex med xy havde jeg en klar følelse af at orgasme gjorde ham godt og total tilbageholdelse var forkert – for ham. I hvert fald efter tilbagehold. Så var han løftet nok til ikke at ”dø”. Jeg så det i hans øjne. De blev levende, lysende, der kom flow igennem. Overgivelse. Han blev sig selv, fri af sine traumer, løftet mærkedes tydeligt.

Jeg kan med min baggrund rigtig godt forstå at han blev så tiltrukket af, studerede alt der havde med sex at gøre. Det var hans eneste måde at opretholde sin frekvens på i den lavfrekvens han skulle overleve i. Overlevelse er da lige netop årsagen til at alt i vor tid er så sex-fixeret, om så bare på desperate, extreme måder. Svaret er ikke udad, det er indad, forenkende, men ikke spor kedeligt, terapi, tantra, tao. Man bliver mere og mere bedøvet udad, extremer øger ikke varigt sensualiteten. - I de få mildere pornofilm jeg har set gør de forresten ofte grin med øjnene – manden skeler når han kommer, den slags. Sikker med baggrund i at man i kristen vildfarelse før i tiden bildte drenge ind at onani gjorde blind. Jeg mærkede øjnene meget ved clitoris-orgasme. De blev fyldigere – og søvnige. Tantrisk sex med xy gjorde samme = løftet frekvens, ind i søvn. Somme tider faldt jeg faktisk hen... også af træthed! Vi holdt på længe...

Måske skriver jeg i virkeligheden om *øjnene*, den direkte, fremskudte forpost for vor højere bevidsthed som *er* kærlighed, integration. Via øjnene kan vi nå den. DJ melder at de har mekanisk betydning for kontakt til højere planer. Ikke via jordisk syn, men deres beskaffenhed – på højere planer ”ser” vi med hele kroppen, fornemme-syn. ”Øjnene er sjælens spejl.” Ordsprog er ikke at foragte, der er megen visdom at hente. - Og vi har **10. september**, og den 11. skal jeg præsentere 3 viser som jeg vil fremføre på september-viseaftenen. De sidder ikke helt, men det er først om 14 dage, så det nås. Jeg er bare ikke særlig entusiastisk, og det handlede nattenyt om – bare ekkoer fra gamle tider der spøjte, jeg er i træningslejr (som min ældste søn), projektet er værdifuldt. Så jeg må fylde liv på det. Storgråd kl. 04:30 hjælper sikkert – hvis jeg bare også får søvn, AlMaha! Og det fik jeg så lidt mere af. Og lidt mere gråd... gråmeleret dag.

Det er **13. september**, og jeg har ikke følt for at skrive skønt der vel var nok at skrive om. Jeg er ligesom kølnet, og nattenyt melder at det er midlertidig flugt fra gælden, skyldes højere indflydelse fulgt op af lille mig. Det føles godt og klogt når jeg nu ikke kan leve fuldt og helt i tiden. Jeg har købt en ½ parasol at synge under med dyne over til lydkabine når jeg skal optage. Ideen var fra nattenyt og xx og jeg så på parasoller og fandt den helt rette det usandsynligste sted efter

indskydelse til at gå ind – kvalitet, ovenikøbet på tilbud. Det er hvad der sker når man ikke bare følger planer. Resten af dagen gik med at rigge den til i mit rum. Skohorn, men det gik, og den kan også bruges på terrassen... xy havde overset vægtafgiften, men jeg har jo en konto med hans penge på, så det var hurtigt ordnet. Tja. Kort siger, kontakt meget vil være business foreløbig.

Jeg fik god feed-back på VVG-hulemøde. Intet nyt. Jeg har svært ved at lade skønsangen bag og foredrage i stedet, elsker musikken og vil at den også skal være fin hvilket giver konflikt, for det er svært at koncentrere sig om det hele på én gang. Resultatet bliver at publikum ikke hører teksten, og det er altså det vigtigste ved en vise. Det her er et led i min jordforbindelse. Musikken kom først ned oppefra, så talen, men jeg skal helt ned i talen så musikken blot bakker op. Det har jeg ikke så nemt ved at overvinde mig selv til, skønt jeg godt kan se meningen, så det skal der altså arbejdes med. Og Merlin-maleriet er ved at forme sig i min fantasi. Så alt er selvfølgelig vel. Jeg har givet op, lille Lissen kan alligevel ikke stille noget op imod det store spil, i nat vist som et enormt lys-hønsenet - både bur og beskyttelse for mig mod balladen ude. ”Og nyd livet mest muligt, det er en fødselsdagsfest der forberedes.” OK.

Men – **14. september** – den ufatteligt døde fornemmelse der er over hele linjen er en hæmmer og samtidig tegn på at det ny seriøst starter nu. Alle indikationer på at det gamle forlades er der i mine drømme. Døden mærkes – en helt usædvanlig gnistløshed, ikke-giden-livet, blæsen på hvad der evt. kan være i støb og dog opfordring til the lot snarest. Jeg må se om jeg kan lade mig gøre i dag. - Jo, det kunne jeg, jeg fik gået tur og prøvet både foredrag af viserne til VVG og at synge under parasollen med Zoom-optageren. Det virker! Den skal have en dyne over, men selv et tyndt uldtæppe gjorde det tydeligt for det blotte øre at min stemme ikke mere kastedes tilbage fra betonloft og -væg op til. Jeg må have optaget om. Jeg fik det bedre af at spille-eksperimentere, det løste nogle knuder. Jeg ved nu hvordan jeg skal lade stemmen bare flyde, slagsmålet mellem den og guitaren er slut – de skulle såmænd bare begge skrues ned. Stop præstationspresset. Når jeg foredrog skulle guitaren bare skrues ned.

Måske skal guitarspillet trods alt forenkles, men det er er jeg ikke vild med, selvom øjenkontakt med publikum bliver lettere. Jeg synes om kvalitet i musik. Den må ikke forklejnes. Ellers skulle det hedde en historie-fortællerklub, ikke en vise-forening! Forum afgør graden af foredrag eller sang/musik... og alle mine viser er jo nye og fås ikke ind fra radio, revyforestilling eller en cd i loop, som før i tiden. Jeg fangede Jes fra VVG, han gav mig nogle gode, jordforbundne råd. Nu er der noget at øve mere målrettet, både til de næste viseaftener og m.h.p. mit vise-foredrag til Skælskør og andre tiltag. Og så må jeg også hellere se at komme i hug med udkast til Merlin. Jeg er ikke fuldt flyvefærdig Merlin endnu, men det gør ikke noget. Jeg har lavet masser af billeder der var spådomme. Jeg har hovedidéen og resten vil komme når jeg går i gang. Til aften fik jeg en idé jeg lagde kort på. Hvorfor skete alt det med xy i juli – blev genfødt?

Lige før startede han med z, søgte videre med sit liv skønt ikke virkelig forbi mig, kunne have genoptaget... 11.-13. maj blev jeg stillet et valg. Ville jeg blive eller rejse herfra? Jeg valgte at blive for at opleve at lykkes med det hele. Hvad jeg ikke fuldt var klar over var xys instrumentale rolle. Det gik jo netop *ikke* med ham '13-17 – for det var kun indledningen med udfasning af gammelt, og jeg sled mig død med det og gav op. Men i usædvanlige tider er opgaverne do og svære. Jeg fik valget igen da jeg var klar: ville jeg fuldføre planen? Jeg bekræftede. Altså blev alt genopvækket. Min gæld! Nu skal de sidste modstande fjernes for det, og denne situation er ideel til at styrke min karakter, udholdenhed. Korrekt. Jeg kan dårligt forestille mig noget der bedre ville stålsætte mig end det optimale, spirituelle partnerskab dinglende for næsen. Maleri eller musik alene, karriere? Pfffff... men jeg gider ikke evigt løbe efter gyldne løfter.

Vi har begge hver på vor vis haft det med at vide alt, styre og redde. Praktisk for usikre karakterer. Præcis hvad jeg bebrejdede min xxx – det spejles af partnerne, invasive/attraktive. Års kvaler. Vi skal åbenbart stege i resterne mens vi følger det til dørs, hver på vor vis. Måske lærer han at der *er*

en eneste, at kunne forelske sig igen – i dyb og overflade – ved at jeg får mine potentialer helt frem, klar i overfladen så der er noget konkret at forelske sig i og arbejde med, et incitament til at indrette det lydstudie som han så tit har måttet opgive. Jeg har da opdaget at det lindrer at jeg arbejder med musikken, og så kan jeg lige så godt få noget klar til ham. ”Hvis det ikke trænger sig på, hvorfor så gøre noget ved det” er en mande-ting og blevet meget udpræget efter alle de smæk han har fået. Måske – qua 1. linje – og sidste afsnits sidste – lærer vi bare begge at vi ikke gider Jorden mere og siger farvel og tak!

Kærlighed er mange ting. Jeg har altid set det som et fint træk at jeg aldrig har kunnet være decideret påtrængende eller grov, men der findes ikke godt og dårligt, kun en rette tid til alt. Skal jeg være lidt påtrængende med musikken? Det kan jeg leve med, det er ikke så personligt. Desuden har jeg sået et <3 frø i ham, det mest påtrængende jeg kan være og en værdig, diametral modsætning til den invasive kvinde i sin tid. Kanhænde han har vænnet sig til at kvinder skal være sådan, hans mor, x. Han beskyldte mig tit uretfærdigt for det da vi var sammen, av. Ja, jeg rejste fra alt til Skælskør for at være ham nær, men var aldrig invasiv. Nok var jeg ikke god til at se at han behøvede enetid, det var jo også hans ansvar. Han var for ”pæn” til at sige det uden at snerre, og på Torrig var det svært at få p.g.a. for lidt plads, navnlig til sidst. Men måske vil han kunne med z, hans invasive examensopgave. Hun er forelsket – han hævder at være på opgave... det kan gøre det lettere... og kræve større diplomati.

Jeg havde slet ikke regnet med at Ff skulle tage denne drejning. I stedet for spiritualitet og Merlin er det blevet parforholds-jammer. Jeg håber ved Gud og Fanden – for balancen – at det ikke bliver ved, om nok så meget basisarbejde. Jeg hører ikke en lyd fra xy. Jeg mailede ham i går om at jeg nu forstår gælden som ovf. og om at jeg eksperimenterer under parasollen med musik til ham (jeg har sendt nogle fotos), men aner at han ligger fuldstændig underdrejet i de her energier. Når jeg bliver trukket tilbage i et lys-hønsenetbur for at beskytte mig imod kaos derude og dog har det rimeligt, så ligger han ned, er min erfaring. Der meldes stadig at det er midlertidigt, men hvad er ikke, og hvor længe? Jeg er så træt af det. Hver gang jeg tror at NU... går det bare ned i mørket igen. Jeg giver det til januar, eller måske de 2½ år. Har noget så ikke flyttet sig afgørende, overvejer jeg exit. Mangel på karakterfasthed og optimisme?! GROWL!

Men siden i går og til våg kl. **5 den 17. september** er jeg genblevet klogere. Situationen er ideel til at samle knuste hjerter. T/arm-vrøvlet kommer af besvær med at tro på xy, men da det er sandt reagerer t/armen imod løgneren, er hhv. ved at smide mig ud i wc'et og gør ondt. Der fås kun heling ved at gennemleve, erkende og kortslutte. Jeg fik en AHA i går. Da angsten konstant banker på har jeg søgt trøst i kort. Ikke så smart, for hvis negative forventninger så pustes op ses kun angsten afspejlet, rat. Præcis hvad jeg så ske i går, syret – det tog timer at retablere silke... ros fra natnyt. Vi er ren energi, jeg ved alt om energireaktioner, oppustet mave, Herpes-sår på sekunder. I går gik tarmen grassat af boostet løgn, begyndte simpelthen at bløde. Jeg er oplært med at undertrykke sandhed for overlevelse, nu skal jeg fastholde sandheden og udrydde løgneren – som får al opbakning fra desperate s energier i tiden, let at se! Kort kan hurtigt blive krykker.

I sin tid måtte jeg stoppe med messer fordi det ikke længere var sandt at deltage, men jeg så ikke andre veje. Økonomi er en effektiv slavepisker; tarmen stoppede mig dog og blev så normal over en sommers tid, men jeg så kun reaktionen som udslag af stress. = Løgn... den slutning drog jeg bare ikke da. Det gør jeg så nu. Xy er sand inderst, og jeg gider ikke give mere energi til løgneren. Hvad er mon årsagen til at xy skal have situationen? Selv-voldtægt, Atlantis? Usande parforhold, at nøjes med, give efter, lade sig invadere. Det fik han et hjerteanfald af i sin tid da den invasive x møvede sig ind lige som han troede at han var sluppet af med hende ved en flytning, tabte håret på issen. Du store, hun og z er jo hans mor! Og min mormor + far... tja, lader jeg mig invadere af negative forventninger kan jeg ikke just bebrejde ham hans oplæring til invasive, manipulerende kvinder... same shit, og det har intet at gøre i fremtiden.

Armen indikerer også hjertet. Almaha har stadig nytte af at studere selvopfattelsesbilledet: smerten sidder foran og bagpå overarmen i energibanerne for tyk- og tyndtarm. Tyktarm, makker med lunge, hold fast/giv slip, solar plexus, handlemåde - klage, sorg, gråd, negativitet, og står i forlængelse af tyndtarmen, makker med hjerte/ kredsløb/ hormonsystem - hysteri, angst, talesyge. Hug på hjertet => angst og talesyge, udmundende i negativitet, depression... ”tudser” i halsen hindrer tale, sang... neuralgien sad for enden af banerne... lad for himlens skyld det gamle lort komme ud (og det gør det sandelig... ;-). T/arm, hals har i kortoplæg vist tilbage til forholdet, den endelige heling indledtes tydeligt med xy i '13. Vi var hinandens undertrykte sandhed, nu er den styrket til at fyre undertrykkelsen af. Selvopfattelsesbillede? Vort hologram ses som det gør qua samlepunktets position. Tidligere ”så blæksprutten anderledes ud”, styret dels af Ånden, dels kh, i dag mest af kh. Atlantis-forbandelsen er i forløsning... */0/*

Jeg har skrevet en del om den fra min side, men meget lidt fra hans. Ikke mit bord, men alligevel hvis man vil hele vejen rundt. Det slog mig da jeg kikkede ind på ham både i sin tid og nu at det var mere hvad der skete efter jeg blev ofret, det handlede om. Indtil da var det... kedeligt? Neutralt, uddramatisk. Han var bare en yngre m ypst, der var fascineret af den øverste f ypst. Men efter kom der noget livslede, fald i lysstyrke over ham og det hele der faktisk gjorde alt mere fysisk synligt, tegn på lavere frekvens som verden jo sank ned i da. Samme bemærkede jeg med xx da jeg i sin tid så på ham dér. Det s-magiske offers konsekvens og overskridelsen af den kosmiske tidstærskel lige før katastrofen var mærkbar. Jeg havde kæmpet for at bevare frekvenshøjden, men kosmisk tid var til lavere, min ægtemage fulgte med, jeg ikke. Xy var mellem de forudseende der evakuerede folk før den endelige katastrofe, men uden ildhu, lod blot kravene føre.

Alle xx' og mine liv jeg har set på siden har haft nøgletemaer fra det atlantiske. Skrevet 26. aug reddede han mig ”denne gang”, men han har hjulpet/reddet mig i mange liv, og skønt Atlantis-ægtegegangeren var instrumental i skilsmissem fra xx var det godt, og han svigtede mig fordi *han* var gift – og ikke skulle min vej mere. Blot sige farvel. Inkarnationsprocessen handler om vækst, at skille det fra som ikke mere skal være del af ens energi og tilføre det der skal på et højere niveau. Ofringen blev *i helende form* gentaget – *med xy!* Torrig hvor jeg kæmpede for at redde skuden igennem og ”døde” efter at have gravet alle de mursten op igen – de i Atlantis' tærskeltid på vej ned af os selv ufrivilligt kreerede usande anstødssten. Så lå de frit fremme og osede rester af gamle forbandelser og tiltrak s opmærksomhed så vi blev et yderligere naturligt mål... genkaldte mindet om min ofring på stenalteret. Dødsfølelsen og -angsten i det sidste år på Torrig.

Jeg har haft så svært ved at se hvorfor xy ikke skulle hjælpe mig med noget af det tunge arbejde jeg foretog på Torrig, men det var mit. Han skulle kun støtte ved sit nærvær som min ægtemage dengang havde svigtet, gentog sin Atlantis-karma hvor han var magtesløs før og da jeg blev ofret og derved selv blev – trukket ned, som verden. Nu blev han trukket op igen. Når man er karmisk præget af en ofring, vil man ubevidst bringe sig selv i den situation igen og igen i alle grader. Jeg har gjort det i mange liv, også dette, men endeligt på Torrig. Xy's post-Torrigtid svarede til Atlantis efter ofringen, blot i modfase: syg, blev raskere. Han har haft liv med harem – og i dette aldrig haft held med partnere – ypsten. Jeg var den mest heldige. Vi blev forberedt på et kommende parløb; vi vidste hvad der overordnet skulle ske i kommende årtusinder på den anden side sløret og lod aktørerne møde hinanden på tærskelen.

Kulminationen er sket, vi går ”baglæns”, xy gav z indpas for at komme videre... på vej op hjælper hun ham af med resten af magtesløsheden, gør ham stærk igen. For jeg tror stadig at xy og jeg skal ”sættes sammen” i den højere vækstproces. Her på laveste kosmiske energitrin samles energistenene til fremtidens højere struktur. En dag vil xys potentiale og mit være én Ånd i en højere kombination. Det er sådan Ånder vokser. Kattekvinden er et andet eksempel. Hun er blevet skilt af med en for lavfrekvent m side fra time immemorial, en negativ post, betaler hans gæld, tak for din indsats – samtidig egen investering i en højere frekvent m der skal komme. Hun var ypst på

Atlantis med ansvar for noget med kattedyr bl.a., med dyb forståelse for vore mindre søskendes værdi i helheden, noget der er gået meget tabt. Også hun forbereder tilbygning, partnerskab understreges af alle spirituelle kilder i den tid der kommer. Det kan ikke lade sig gøre at bygge op uden både m og f, og på Kalis tærskel er vi ikke androgynne. Mere. Endnu.

Det er interessant at jeg havde en partner på Atlantis og xy og kattekvinden ikke. Som regent har jeg været rollemodel, lokomotiv for hvad vi var på vej ind i. Vorherrebevares. Måske derfor jeg altid har haft så blandede følelser for idoler. *Og politik!* Men det lader til at jeg igen kan blive det, bare i indkørselen til det forjættede land hvor kun de der vil på vejen sætter deres fod. Det kan jeg godt leve med. **18. september** har godt nyt om t/armen – ombygningen er snart klaret og næste opgave står klar, men handler *ikke* om at være bro mellem verdenerne derude i overfladen via sang – eller sex, kunne det ligne – men om total uforstyrrelighed af selv de dybeste følelser, at beherske mine fakulteter inkl. ny- og afinstalleringer helt og bruge musikken til *det*. Årsag til at xy er trukket helt væk på altopslugende opgaver tilsyneladende, med sig selv og z som lige er brudt sammen i erkendelsen af ikke mere at have power til at tromle frem som hidtil.

Jo, jeg tror at jeg har ret m.h.t. at xy vil finde sin styrke via taklingen af z og mine såede frø og finde mig igen. Og jeg er ved at have indstillet mig på ikke at se ham foreløbig. Jeg mener, ikke spille energi på at håbe/ønske, følge de energier der præsenterer sig og ikke have forudfattede meninger om hvad der skal ske hvornår. Det er, når alt kommer til alt, den højeste spirituelle kunst at takle alt i emotionel balance. Vil parforhold så ikke blive kedelige? Tværtom, de sande følelser renses i bund for gamle kh-kunstige programmer og dramaer og de helede hjerter vil så stå enormt stærke og tiltrække lige. Jeg reviderede lige min vise-oversigt og fandt en glemt "Eneste Ene" fra maj '13 over xy. Sand, fin, gråd – og fik et voldsomt vemods-knivstik i milt-chakra. Ja, dette er 100%, og vil *jeg* andet? **NEJ!!!** Jeg har lige fået genopfrisket hvor destruktive negativeemotioner er for min kosmisk ombygnings-belastede t/arm. Jeg lærte meget af det.

Mon ikke "De fantastiske Fire" er passende her?

95.09.0176

DE FANTASTISKE FIRE

**Tvillingesøstre i fin synergi, to siamesiske par
De ku' synes så fri, har dog fælles energi
for vælger du en får du allermindst to
og de andre vil altid stå klar, åh ja
de andre vil altid stå klar**

**Glæden, hun er en sommerskøn brud, leende, legende, lys
som alle vil ha den udslagne dag
Hun dækker dit ansigt med håbefuldt fryd -
hendes søster med smertenskys, åh ja
hendes søster med smertenskys**

**Sorgen er hun, glædens skyggeportræt, hun følger søsterens spor
Hjerteskærende smuk, mørk og stille, et suk
Hun breder sit efterårstågede sørgeslør
over fortabthedens jord, åh ja
henover fortabthedens jord**

**Søsteren vrede har flammerødt hår, fejende, fager og vild
Bygger op, bryder ned - hun er hidsig og hed
Brusende, uimodståelig brager hun
gennem med forårets ild, åh ja
igennem med forårets ild**

**Vrede er varm, men frygt - hun er kold, en sitrende stjerne i frost
Krystalklinger, sprød, med isblomsters glød
En vinterhvid elver med isnende kappe
fra nordlysets fjerneste post, åh ja
fra nordlysets fjerneste post**

**Søsterkvadrillen evindeligt går, vi danser halvhjertet med
Med de to for behag - de andre? Bedrag
men gav vi blot alle de fire vor tro
da blev hjerterne hele derved, åh ja
da blev hjerterne hele derved**

12. DER KOMMER

Stemmen var bedret 18., og jeg fik legende let optaget nogle viser jeg dropboxer til xy snarest. Jeg agter at fylde en hel del over og så holde inde hvis der ikke kommer en reaktion. Så kan jeg evt. se om et Merlin-maleri kan blive aktuelt. Men ellers har jeg jo VVG, Fjordhøj-foredraget, spirituel udvikling og bogen her. Jeg har nok at lave. Det lader ikke just til at de dybe processer holder pause eller vil gøre det foreløbig. Der er kaos ude, og jeg holder mig for mig selv eller går tur i anlægget. Stemningen i centeret er grå, kold. Tv do. At nogen gider se det – hjerteløse krimier som tilsyneladende skal afspejle en naturlig dagligdag hvor folk tæver, myrder, voldtager, lige så ”realistiske” film (Keira Knightley spiller ikke i nutidsfilm – heltinden voldtages altid!) serier som... nå, ikke alle lige opstyltede, men spil på spil, og det samme er de fleste nyheder og politik. Jeg har det fint med mine gamle dvd'er om aftenen. Gode venner, øver ikke vold på mig, giver glæde. Hvad er realisme? Den position på boblen man foretrækker!

Kattekvinden gjorde på et tidspunkt meget i hvorfra hun var kommet i universet i en fra ”forkert” til ”rigtig”-proces. Der ligger rigtig meget på nettet om stjernefolk, englefolk... Arkturus, Sirius, Venus, Pleiaderne, kanaliseringer... hun havde stor hjælp af det. Jeg snusede til det omkr. 2000 men endte med at takling af livet her nok var en individuel affære, men at identificere mig med en ”race” derudefra afledte min opmærksomhed fra det. Det blev nemt til hrmpff, jeg er som de, bedre end, hævet over... hvem? Samtidig har jeg jo fundet frem til at jeg har været ”oversidder” med højere bevidsthed for at løfte Jorden, er det ikke det samme? Nej, for dér id'r jeg kun med bevidsthedens udviklingsgrad, ikke nogen race. Vi kom her ikke for at mindes den, vi kom for at gå på Jordens universitet og være alle lige. Ikke mere Star Wars, tak. Bag al individualitet er vi samme bevidsthed. Men al hjælp er individuel, og hun er ikke racist.

Morgen **19. september**, efter en forstyrret søvn i 3 dele, men hvilken info! Projekter har velvilje og emotionel balance fremmer – selvfølgelig. Lige nu er balance vigtigere end alt andet i den generelle udfasning af det gamle, og når Åndens flow accepteres og følges som jeg gør nu er det snart gjort. Der *står* en langsigtet partner i kulissen, og noget festivitas i den boldgade er undervejs. I sidste drømmedel meddeltes at AlMaha er ved at forberede noget alle tiders for mig som netop derfor tager tid, og ventetiden er det ideelle forspil... i drømmen siger jeg til xy at jeg aldrig har gidet forspil – sikket blik! Forspil... mine viser, eller?... I min ungdom blev sex aftabueret og der kom råd, men ret mekaniske. Måltrettet pilleri. Ja, jo, for teens uden særlige ansvar. Senere var det vigtigste for mig at partneren engagerede sig i familiepligterne på lige fod – uopfordret. Uden fællesskabets opgaveflow nyttede ingen pillen eller småpuf og g nub over tid.

Jeg husker pinefuldt tydeligt hvordan xxx søgte at starte mig uden det flow. Jeg blev bare irriteret: nå, nu ville han sex igen, og jeg havde bare ikke lyst, skønt jeg ikke var træt. Ingen af os forstod hvorfor, for jeg elskede ham faktisk da. Vi gik til sexolog. Hun var ikke dum, men hvad hun foreslog var alt for overfladisk. Xxx var sød, men ret manipulerende, hæmmede det basale flow – god til at følge sit eget (jeg ikke!). Og hvis *det* kneb for pligter fik han nemt epileptiske anfald eller migræne. Som man ikke kunne blive vred over, det var jo ikke med vilje! Og effektivt, og han var i sin gode, spirituelle, kh-udfasende ret. Der var bare ikke plads til to der fulgte deres gode ret i en kh-familie med to små børn, så jeg blev altid Sorteper. Med xx var der basalt flow, men småt med fysisk energi p.g.a. opgaver, og jeg var stadig ikke god til eget flow. Han var, men...

Det har betydning om partneren er den helt rette. Hvis ikke, halter flowet også, i al fald på sigt. Det korte af det lange er at pil+puf virker – hvis både det basale og personlige flow er der. Det var det hos xy og mig. Altid skønt, men pil+puf hører til overfladen, jordforbindelsen, og *den* var sølle hos os begge da, efter de knuste hjerter, så den var mest *potentiel*. Der var kun energi til overlevelse + lidt. Jeg var blevet sært ufølsom for pil og valgte snart at gå til sagen efter kun lidt puf. Men nu

lader det til at overfladen bliver det den altid har skullet være – trusserne blev genfundet da xy kom, hihi, se slut 29. april – ellers melder jeg AlMaha for svindel. Nu eller aldrig! Og det lader da til at der snart kan komme noget at glæde sig til udover det musiske arbejde som ellers har fyldt meget godt, over al forventning, faktisk. Jeg skal ind at øve nu, farvel så længe!

Jeg fik optaget lidt mere, og efter en nat uden at skulle styrte ud på wc vågner jeg **20. september** efter de mest æstetisk-sexuelle billeder i rosa/gyldne farver. Lykkelig hjerte-integration sker, men...? Nåe, forspil, selvfølgelig. Og natbesked om helende tarm. I f.m. 17.-18. september med den dér samlede forståelse af t/armvrøvlet – *lugtesansen*, ”at følge næsen”, styres logisk nok af *lunge/tyktarms-energien*. Lu/tyk reagerer meget solar plexk, men er også jordforbindelse: at føre ubrugte indtagsrester ud til jordlejrning er naturligvis beslægtet med jord. Hunde er drømme-metaforer for jordforbindelse, ledes af næsen, er ådselædere... og alarmer (solar plexus). Samtidig er næsen direkte forbundet med intuitionen. Også fortykkelserne på bøjeseenerne i hånden er pludselig logiske. De ligger på kredsløb-sex/hormon-energiebanen – som også styrer temperatur-reguleringen... min kuldkærhed. Holisme!

I juni '12 havde jeg i nogen tid været øm i tommelsen, det mærkedes når jeg skruede låg af... hvorfor nu pludselig det? Så døde min datter, og jeg fik en knude på senen, sv.t. lungemeridianen. Da lungerne forbindes med sorg og tommelen med vort personlige selv er det jo logisk nok, men det signalerede også hele den her omgangs start, opløsning af knuder, for under ½ år efter kom xy på banen – som vist i DgK. Kattekvinden: ”Sorg er hjemløs kærlighed.” Og den har brokket sig via de bøjeseener siden Torrig. Jeg har fået mere respekt for kroppen. Den har hele tiden vidst at xy var mere langsigtet end som så. Det har bare været sindet som i høj grad ikke er vor personlige fabrikation der har været kontrært. Det er svært for dets smålige logik at forstå at man elsker en som bare ikke følger de smålige, kollektivt vedtagne baner, og det vil bruge næb og kløer for sin/vor overlevelse. Det sattes det til (sen-Atlantisk tid), så det kan vi ikke bebrejde det.

Åh, livet er blevet fyldt med selvmodsigelser og indfiltrede tråde at rede ud, som i et stort hår efter en orkan, men det lader sig omsider gøre. I disse dage mærker jeg også sangstemmen forløses. Jeg er blevet obs på at jeg har presset den og tilført for meget vibrato, for nu hører jeg det når jeg optager. Xy henledte min opmærksomhed på vibratorytteriet på Torrig. Jeg blev ramt, men han havde ret. Dumme svin. Jeg vidste det og huskede det. Da det ikke længere er et problem for mig at lytte neutralt til mit redskab nu hvor jeg er id med AlMaha i stedet, distanceret, kan jeg fange power-playet og alle ”forsi(k)ringerne” - ”bekræft mig” (Gudfader! Jeg skal ikke be-*kræftes!*) - og kassere dem som de kurrer på tråden de er – synge som den jeg ER. Afvænnning, men hvilken befrielse, jeg føler det tydeligt. Det har jeg sært nok ikke før kunnet. Belægningerne er bare reaktioner fra den gamle tid. Når jeg synger rigtigt by-passes de forholdsvis nemt.

Noget fra 2. juli er lige sevet ind. Mit hjertecenter blev åbnet for højere frekvens! Det så jeg også, men *så* alligevel ikke. Jeg trak lige et par Osho-kort på xy og mig, hvor vi var, hvad vi skulle fokusere på. *Hans* lignede et sammenbrud til gennembrud til vitalitet, hurra, sandsynligt. 2019 = 12, et tal hvor man stopper og vender 180. *Mit...* overflod, at ønske at dele, hjertecenteråbning, proces og det hele var en beskrivelse af mit syn 2. juli. SB (hjertet!) kom selvfølgelig 3. juli og rådgav (...om endnu mere *ind!*). Ja, jeg har oplevet en åbningsproces lige siden, især markant i forhold til xy, hvor mit hjerte m.m. genstartedes efter al døden fra Torrig. Hvorfor jeg trak de kort? Den inderste kindtand i højre overkæbe har murret i 2 dage og jeg ville have belyst om jeg manglede at græde, jeg kunne ikke mærke behovet, men... neuralgien kom af at hjertet løb over d. 2, og *det* gjorde de resterende aflejringer fra istiden i flodsengen mærkbare.

De skulle skylles væk med gråd, og der er vel en rest siden det murrer... jeg er bare ligeglad med det lige nu p.g.a. opdagelsen. Så forstår jeg bedre, influx i bækkenet o.s.v. Jeg fejrede med at spise chips og drikke et par rom og cola – og lavede et første udkast til maleriet Merlin, forresten – før jeg gik ind og spillede for at se om det lettede stemmen eller spillet når jeg nu alligevel havde

indtaget 1-2 genstande. Næ. Jeg har før haft hjælp af øl til at synge... ikke spille!... Jeg har vænnet mig til parasollen og til at lave takes til jeg er tilfreds. For 10 år siden evnede jeg ikke at fatte jeg bare kunne tage om. Gik det ikke glat første gang, var jeg et 0. Jeg anede ikke, musikere lavede mange takes og det næppe blev perfekt, og det havde nok været ét fedt, for jeg var mormors kritik, hadede at høre mig selv, det skulle bare overstås... hvordan skulle *det* få et ben til jorden?! Jeg har squ ændret mig, selv siden Torrig! Det er jo *sjovt* at lave de takes!

Det arbejde jeg gør her kunne betyde at xy og jeg ville kunne arbejde meget bedre sammen i et lydstudie. Det kunne ligefrem blive dejligt nu hvor jeg er befriet af *så* megen selvhøjtidelighed. Hvis han altså får lavet det lydstudie før jeg er kradset af. Og det var lige stikordene for resten af dagen. Da jeg ville sove havde jeg som en megafon i øret der drønede løs om hvad jeg dog skulle med sådan en lunken fyr! Jeg ville da have en der virkelig ville mig o.s.v. Jeg kunne ikke sove for det, satte mig op – og så kom gråden. Jeg havde set den lå klar ved introspekt tidligere, men også gråd skal være moden, og det var den så på denne ukristelige tid. Typisk. I kølvandet så jeg ”Dragonheart”. Efter alle de senere film med animation kan man godt se begyndertrækkene, men skidt med det. Og natnyt brugte den selvfølgelig til en metafor med prinsen der skal rydde ydre modstande væk og prinsessen der skal rydde indre, tro mod sin sande <3. Jaja, jeg forstår her **tidligt 21. september.**

Dødtræt – igen berøvet søvn. Øv for 1.att., ah for 2., det må leves med. Jeg tjekkede nogle alternative tand-diagnose-skemaer for at se hvilken organzone tanden sattes i forbindelse med. Selvfølgelig: indre øre, skulder, hånd, hypofyse, lænd, hjerte/tyndtarm, centralnervesystem. Hvor skrive under? Den murrer ikke mere efter grådens hjerteforløsning. Jeg vil prøve at få lidt mere søvn. - Det fik jeg så og kom hæderligt ud i dagen, men balance i f.m. denne hjertesituation og total tavshed er ikke nem for mig, og der kom oprørskhed og gråd igen. Besynderligt nok lod det sig alligevel gøre at synge noget i kassen. Jeg agter nu at fylde alle foredragets viser på dansk og engelsk over i dropbox før jeg tager kontakt med xy og hører hvad videre frem. Vi har kun haft sporadisk telefonkontakt siden 25.08., men da han ikke har trang til kontakt har han sikkert nok om ørerne. Lige som i '13. Hvis det aldrig bliver anderledes, kan borte godt beholde ham.

Hov, Lissen! **Her 22. til morgen** så og følte (ubehag) jeg de aflejringer fra istiden i bækken igen. Lige nu fører underflowet xy og mig omkring dem, men derfor kan vore flows jo sagtens være mere identificerede end xy og z, blot ikke prioriteret lige nu af Ånden. Eller netop, i befrielse! Xy gør ret. Og det er mig der har tilgang til de første spæde manifestationer af det de personlige skal fodres med, hvilket jeg retteligen arbejder på. Det der er aflejringerne er matricens sødsuppe-forvanskning af de gamle eventyr: prinsessen har kun søde pligt-potentialer fremfor interessante evner, skal bare *reddes* af power-prinsen. I de senere Disney-tegnefilm har det gudskelov ændret sig - ”The Princess and the Frog, Tangled...” Merlin-forhold er specielle. Ikke alene har begge parter noget *urnyt* at løfte hinanden med, Ånden skal støtte under(ånde)flowet, ellers går alt i stå. Tidsånden har ikke hidtil støttet vore urny flows, men det er i babystadiet.

Ja, jeg elsker xy og ja, det er bydende nødvendigt at jeg hele tiden forstår hvad der foregår og ikke snubler over de gamle sten i bækken – hvor prinsen pligttopfyldende power-slæber og sørger for kontinuerlig kontrol-kontakt og Vordingborg-køkken til sin pligttopfyldende mage. Dyrestadium. Ingen matrice-eventyr her. Det fulgte vi til døden på Torrig, alt flow gik i stå, præcis som det skulle før det kunne startes from scratch. Det sker nu, og det skal sandt for dyden ikke have noget af det gamle med. Vi ses når det har relevans, f.x. når de viser er i kassen så godt jeg kan gøre det. Så kan de vurderes, skal nogle tages helt om qua hans viden om lydteknik og skal nogle arbejdes mere profi på i et lydstudie? Så er der en grund til at få *det* organiseret, hvis ikke gjort endnu o.s.v.

Der kommer lige en lidt flad følelse. De gamle indoktrineringer synes ikke om af-romantiseringen for den nøgterne forståelse. Men hvis man ser lidt nærmere på det, så er det romantiseringen den er gal med. Hvad nytter den hypnose, hvis den kun er sorg og ulykke? Den blev introduceret til en tid

hvor alt handlede om overlevelse, så den *er* sorg og ulykke under dække. Man måtte have tro(skab), håb og overlevelses-kærlighed. Det er på tide at udfase alt det for det reelle *liv* der nu er en mulighed, fuldt bevidst, frit af bedøvende hypnose og derfor langt mere energifyldt, sanseligt. Genkomsten af Atlantis inden faldet, men på et højere plan – jadak! - **Klokken er 5 mandag 23. september**, og jeg sidder og kikker på en bunke køkkenrullekugler på gulvet. Grådhøst. Natnyt så Fønix for fulde Elvis, og min vise ”Ikke en Fer” om ascension kørte løs: ”...føler mig sindssyge nær...tåge som tjære fra udbrændte sandheders sod...ikke den jeg er...”

Der er to bossen i mig. Den ene fri og reel, den anden et mix af oprindelige følelser og kh-erstatningen for overlevelse. Jeg forstår at isolerethed fra xy er ideel til at få skilt de følelser ad. Jeg ved udmærket at hvert menneske er en hel enhed der ikke behøver en partner, men kh-programmet kæmper for at beholde fødekilden. Samtidig er der en sandhed som skal befries af den forkludrende hypnose, nemlig at der findes *den* eneste, der er forbundet med en højere sandhed mærket i hjertet, en plan. På Torrig døde al kh-erstatning og jeg skulle blive hel efter al den død. Derpå åbnedes mit hjertecenter. Jeg trak nogle kort i går og mistænker at Osho ikke var helt derhenne hvor jeg er. Ja, hver er nok i sig selv, jeg udviklede mig til det men blev derpå ført til *den* ene, og at han ikke er der er en stadig smerte, jeg ikke kan slippe fra. Jeg kan og vil fungere selvstændigt, men noget – min højre arm – huler op ved skulderen.

Ingen af os er klar. Det kan jeg jo se, og dog mærker jeg så tydeligt at hjertesandheden vil have os sammen. Mærker han det ikke? Ikke nok til at reagere, åbenbart. Og det kan han måske kun komme til ved at jeg lader ham være. Stik imod min natur, impulsiv og ligetil trods al tilpasning. Men jeg vil blæse på at kontakt kan være uklogt lige nu, så tit ringer jeg ikke, så jeg prøver i aften. En lille snak ville gøre underværker. Det gør så ondt i mit hjerte på en meget højfrekvent vis, omfattende hele min person, uden gråd bliver det neuralgi. Der er konstant opræk, og gråd er ikke bare lindring men også vaskemaskine, flere fluer med ét smæk. Gråden er intet problem. Smerten er, et kæmpe hul i hjertet. Godt at jeg ikke har et helt menageri som kattekvinden, intet haler i mig, jeg kan trække mig, tage mig af mig selv. Hjerterne heles lige nu, baglæns gennem gråden fra Atlantis. Videre med tr... Karlsvognen. Ikke mere power, tak.

Et lille overblik over tiden post realiseret, AlMaha, efter Torrig-døden: 11.-13. maj kunne jeg slutte men vælger at blive, 30. juni/1. juli slippes megen kontrol, natspring i kløft og søster indsætter restarv - 2. juli hjertecenteråbning, 3. juli SB om topspiri proces/død gående over DK, 20. juli stærk orgastisk opvågning/lys ud af xy, 21. juli ser vi hinanden lyse, men xy har lige indledt z, Adamus aug. introducerer Merlin, fusionen af magiker + mester-menneske, 1. aug. går tarmen agurk ved nyt om *3-dages* Lollands-messe med xy **og** z, ypsten kommer frem i mig, 6. aug. xy-besøg og neuralgi af låg-på, 10. aug. meldes at messe er vigtig ypst-examen, 16.-18. hæslig messe, exit ML (død), neuralgi, 24. aug. VVG + xy med lændehold men 2 smukke dage, 5. sep. fin tlf.-snak – lændehold i bedring, men føler mig ramt... 6. sep. mailer jeg at tvivl om hvad vi begge ved i hjertet er løgn, sårer – 8. sep. svarer xy at samme <3 tanker kræver ro for at få alt med, 12. sep. hovsaregning – død linje. Hjerteåbning => topspirituel udrensingsproces = integration = kærlighed/død.

Måske får jeg ret da jeg sagde til xy at jeg anede det kunne tage måneder før vi sås. Det mente han ikke, og det var jo løfterigt. Nu har vi en noget anden situation. Merlin/Fønix/sindssyge. Jeg prøvede at ringe 17. og i aften, men måtte indtale korte beskeder. Når han ikke selv er nedlagt tager z garanteret al resten. Gad vide hvor længe han vil det? Og hvorfor er jeg så angst? Vælger han mig fra er han ikke den jeg *ved*, vel? *Tror/tvivler* jeg stadig for meget? Et cut ville gøre ondt, men... plan eller ej, vi har en vis frihed til valg, så går den sandhed i vasken tiltrækker Merlin en anden. Jeg kunne have forladt Jorden 11.-13. maj, og hvad så med xy? Problemet er ikke xys, men min *egen* tro på løgn. Vi er lært op med at tro løgn, tvivle, i st.f. vide sandhed, og jeg skal holde fast ved hvad jeg *ved*. Ånden er mirakelmager. Merlin tiltrækker sandhed... som giver emotionel løgne-røre. Jeg bad PS om hjælp. Så uselvvisk som mulig.

Der er gået et par dage, vi har **25. september** og jeg tror, PS hørte mig, men naturligvis betyder det bare mere tryk på – som at skyde sig selv i foden med al min tvivl og angst – der booster! Det er jo godt nok, så blev der integreret lidt mere og befriet mere energi, flow i bækkenet, ah; men natnyt sagde at der var en hel del mere... Vi er nogle stykker der stønner under vægten af alt det pqrzuv... og så kan de i øvrigt rende mig på den anden side med at det "bare er energier der har lige værdi og kun er en overgang". De værdier jeg gerne så ankomme udebliver. Ikke særlig fornøjeligt. Jeg har ikke lyst til at skrive mere lige nu. **26. september** fortsat godt nyt. Tarmen udskiftes, fornyes blot, jeg er forbedret som kanal for højere frekvent, "engel-sk" sundt brød til verden... fiffig metafor – mit lort er brød til verden...! Men mit kommer jo igennem mig – og er sundt. Bortset fra nogle få skæve endeskiver jeg frasorterer og skal have ædt. "Bliv ved at skrive! Ff, viser, og oversætte – til engel-sk." Jo, jo, jeg kan heller ikke lade være...

Jeg har fået optaget alle viser i foredraget undtagen de sidste 3 nu. I dag vil jeg arbejde med Alma og få den over i dropbox til xy når den er tilfredsstillende. Eller en af dagene. I morgen har jeg VVG med et 3-verse program, et mindre Damokles-sværd over hovedet men på plads. - Jeg fik sør'me både Alma og den anden optaget meget godt... arbejder stadig på at fastholde den sandhed jeg ved om xy/mig og ikke give kontrol-løgn indpas – den smadrer jo min t/arm, men skønt Ånden er redbon er kødet skrøbeligt, og dragen flyver stadig. Fønix har travlt. - **Natnyt 27. september** er helt enig. De skæve skiver fortæres. Vi har indlært at såre os selv med løgne så grundigt at det er sejt rugbrødsarbejde at hale os fri af uvanen. De vil da kun skabe ulykke med al deres angst. Jeg vil ikke have et hjerte i stykker mere, al hjertesorg til trods. De to viser kom i box, relevant mail og sms kom afsted til xy, og nu – VVG-fokus. Jeg tog foundation på for 1. gang i mit liv for at se hvordan det virker på fotos. Føj, men OK. Og så rang xy.

Og spurgte om jeg var til et mini-besøg om en time... jeg blev totalt konfus med hjeret helt ude i auraen og så knust over at jeg simpelthen måtte afslå, men han syntes vi skulle finde ud af noget i nær fremtid så med mere ro over, og jeg foreslog de første dage i næste uge, hvor xx er bortrejst. Det syntes han lød rigtig godt – han var på vej hjem og skulle lige se hvad der lå til ham der, men ellers – løfterigt. Hvorpå jeg måtte skubbe det i baggrunden og tage til syngs. Frit emne – taget bogstaveligt af mig: frihed, passende på alle måder, og det gik fantastisk, ros, skulderklap, alle de garvede syntes at der var sket et løft til et ganske andet niveau siden hulemødet (som også indikeret i natnyt 26.ds.) - det influerer naturligvis på alle planer. Jeg fik vist også et løft af hans opringning! Hjemme igen skulle al gravkalken vaskes af... tænk, at nogle gider den slags daglig! Men det giver da helt klart et godt dukkefjæs på afstand og i tv.

28. september med forløsningstårer. I aftes gik visen om "Moster Anna" der "på tvivlsom vis" blev millionær, i.e. "hun kunne finde ud af det" over scenen. Jeg inspireredes, skrev en gensvarsviser om *min* moster Ingrid til morgen på hendes yndlingsviser, "Samarkand". Det betød at jeg virkelig "så" moster... og brød sammen. Samarkand er historien bag hendes ubevidste livs offer, 100% ulinearitet uden partnerhjælp, og historien om mit bevidste offer for xy, for jeg ved, jeg hellere vil dø end beskære hans frihed, aldrig mere være en klods om benet på *nogen*. Indledt på Atlantis, fuldført på Torrig hvor jeg sled ultimativt for ikke at være det, ikke kunne og måtte slippe og gå, for man *kan* ikke slide sig til *det* i 3D, kun til at slippe 3D. Min sidste tanke på vej væk var at nu gav jeg ham da den frihed han længtes sådan efter. Jeg døde så totalt at jeg kun følte højere kærlighed til xy, kunne vælge at gå over. Beviste fuldt at hans frihed aldrig vil lide sammen med mig.

Han fortalte mig at han havde haft sit livs energistorm, at sensitivitet havde fået en helt ny, højere dimension – og at jeg ikke hørte til yderligere belastning, skønt der *havde* været dage hvor intet extra kunne bæres. Jeg svarede at netop derfor havde jeg ikke ringet... bundlinjen: vi elsker hinanden. Jeg mente at det kun ville være gavnligt for os at ses, han do – jeg håber sådan at vi ses om få dage. Han også. Gråd af lettelse. Givetvis lang vej endnu, men gunstig start.

19.09.0610

MOSTER ENGLE

Jeg har været meget begunstiget med mødre
 Dér hvor andre havde én dér havde jeg tre
 Alle var de ovenud musiske talenter
 To ku' osse tegne – lure skaberen af
 Af min mormor fik jeg disciplinens gave
 af min mor forståelse, overbærenhed
 men af skøre moster fik jeg liv og frihed
 Skønt en burfugl var hun fri til sidste dag

Hun var sukker på de grå havregrødsdage
 med sin flagrende selvhøjtidelighed
 anekdoter, festmad, grin og fjollerier
 Hun var visesanger, alene, uden geled
 For et barn i vor matrices strenge skole
 var hun tiltrængt åndepause, frikvarter
 Sært, når jeg nu kører filmens gamle spole
 for HUN havde det svært i livets snævre fjer

Moster var en af de helt ulineære
 passed' ikke rigtig ind noget sted på Jord
 Sikkert derfor at hun ofte var en megære
 hun var så'n set ikke særlig sød ved mor
 for min mor ku' meget bedre med matricen
 ikke skægt for moster at være vidne te'
 men alt det forstod jeg først da jeg var moden
 bleven et konglomerat af alle tre

Da jeg selv fik børn blev hun til ”moster engle”
 De ku' ikke sige ”Ingrid” lige fra start
 men jeg synes egentlig at termen passer
 for for dem som mig der lyste hun så klart
 Så jeg syntes moster skulle ha' en vise
 Hun var meget ensom midt i fjas og tant
 og jeg håber at hun NU har alt hun savned'
 Hendes yndlingsvise – det var ”Samarkand”

13. ER REN

På nåle her **søndag, 29. september**. Jeg kan Ånde så meget jeg vil, er dog rystende rastløs. Har endnu ingen anelse om hvorvidt/-når xy kommer. Jeg ved at hvis ikke, så takler jeg det, men...! Mine kort gløder. Det er svært at lade dem ligge. I går mindedes jeg hvor forhippet SB var på at jeg åbnede mig for xy, også sexuel. Hvorfor skulle det have ændret sig? Indere trækker sig ellers traditionelt fra sex omkring de 60. Jeg genlæser "Samtaler med Sai Baba" af Hislop og lader CCa's DJ hvile. SB siger ét i det offentlige og noget andet individuelt, og uden i øvrigt at pleje arrogance mener jeg at min situ er speciel og indledtes forlængst, specielt målrettet fra 2012. Jeg *er* realiseret og lige begyndt på Merlin, det exceptionelle liv. Det er ikke mere decideret karma-rydteri, nu er det sporlægning helt fra bunden for den ny tid, noget kun de der er på vej ud kan gøre, og kvinderne kommer det først til, de sidder dybest. Jeg er omkring alt – har noget ændret sig... ingen sten kan lades urørte.

Det er så tydeligt at jeg skal skrive. Det letter helt enormt, kanaliserer flowet, jordforbinder det – lægger spor. Vilje er Ånd, og jeg kan ikke dæmme min op. Den vil det her. Livet skal blive til en bevidst meditation, d.v.s. at Ånden styrer det 100% = enhed med Ånden, oplevet hvert øjeblik, præcis hvad jeg lever, ikke bare enheden med *min* Ånd, men den store. Jeg ser at hele skabelsen oplever samme på hver vort livsniveau, xy/jeg, kattedkvinden, kattene, sønnerne, VVG'erne o.s.v. Stigmatisme. Som naglehuller i håndled eller -flader eller hvor nu Yeshua fik dem. Men, sporlægning. Der er noget absurd i at jeg skal lægge spor, for jeg har slettet spor lige fra teen. Lånte jeg noget, fornyede/rensede jeg det før retur, og det fortsatte jeg med i dybden. Samme med xy. Nægtet alle chancer for at skabe ny gammel karma, flyttet rundt i årevis... vil skabe en langt højere vej at følge ud af junglen.

Ingen lyd fra xy, men kort siger "i morgen", og det holder jeg mig til – og har bedt PS ruske op i xy hvis *han* virkelig vil det her... jeg tror xy er meget sart og skrøbelig, som jeg. Jeg glæder mig bare sådan til at se og snakke med ham m.m., og der føles som en vigtig tærskel der nu skal overskrides. Kort synes at vise at alt det her besvær vil fortage sig indenfor et par år, formodentlig i takt med at han og z fuldender? Det synes sådan. Det gør ikke noget at jeg ikke ser ham konstant, det giver fred til kunsten. Ikke at jeg ikke kunne udøve på Sandbjergvej, det gik udmærket skønt jeg var obs på xy. Kl. er 21, jeg er afsindig træt. De foregående nætter har ikke budt på nok søvn. Jeg dratter om – til besked **30. september** om at en "dark horse"-jordforbindelse kommer, helt udramatisk aflysende al min egen dramatage, fulgt op af en enkel, hvidgylden energi og ligefremhed, og alle "indkøb i matricen" er afholdt. Kommer så hjerte-arbejdet? Meget mere mig, på en måde jeg gider – men ikke derfor mindre krævende.

Her tirsdag 1. oktober har jeg rettet lidt i 30. - "dark horse" kom ikke... der er stadig håb om at han kommer, men jeg bliver sindssyg af psykisk tovtrækkeri, så jeg har lige "ofret" alt med ham til Ånden. Stillet mit bedste billede af SB op på det lille spisebord i køkkenet, sat min lille duftlampe i gang med fyrfadslys i "komfuret" og hældt 7 dr. rosenolie i vandet i thepotten. Snart vil hele huset dufte af roser. Det højeste jeg kan svinge mig til ritual. Jeg kan ikke gøre mere, 30.-drømmen sagde også "alle indkøb sket". Mit isolerede, ja lydtætte liv er gigagunstigt for at høre alle egne spøgelses, meget få signaler og kun helt specifikke behøves udefra til min proces. Er fået. Jeg har helt ro indeni lige nu. Xys arbejde med at blive klar er hans, mænds proces følger generelt efter kvinders, og går tankerne til ham centrerer jeg mig, som PS sagde i går i kortene. Hele t/armvrøvlet kom af at lille, sølle jeg vil styre; hjertesorg eller ej, *det* duer ikke.

Kattedkvinden og sønneke meldte samstemmende lige før at de også mærker en overskridelse af en tærskel, en sammensmeltning med Ånd, en "clearing" som okt iflg. en supersensitiv hun fandt på youtube vil stå for. Så vi gør nok alle klogt i bare at blive hjemme!... jeg messede SB's Gayatri

mantra for at disciplinere mine tanker og blev så lidt halvsnalret efter et glas rom og cola for at fejre min beslutning – hvorpå xy ringede, ”bange p.g.a. gamle programmer” for at jeg var sur og ville slå ham oveni hovedet over ventetiden, i tvivl om han ikke bare skulle se at komme afsted, ristet af energierne men med følelsen af nu at have tygget sig igennem essensen og bare gumle på resterne... jeg sagde at jeg vidste det hele, at han var evigt velkommen og ville blive elsket på lige præcis den måde, han havde brug for og at jeg i øvrigt aldrig ville slå ham oveni hovedet, det var jeg vokset fra...klokken er 17, han kommer om 2 timer. Jeg har fløjet rundt og småtjekket for at alt er nemt til overnatning. Jeg vil spille guitar nu og i øvrigt bare være glad.

Og han kom, ristet, men glad for at se mig, vi spiste forbi kejtheden og lagde os så og snakkede og bare strøg hinanden. Sex var der ikke tale om lige *nu*, da – alt for ristet. Det ville blive første gang siden Torrig at jeg prøvede at sove med ham, en ny begyndelse. Sjovt, det tænker jeg først lige nu hvor han igen er taget afsted. Det var bare en selvfølge for mig at denne gang skulle vi sove sammen. ***Klokken er 3 nat fredag den 4. oktober.*** Jeg sov ret tidligt, meget træt, men også tilfreds... og dog bankede noget mere på og vækkede mig kl. 1. Jeg græd lidt igen. Det kommer jeg tilbage til. Som vi lå sammen tirsdag nat fortalte jeg ham hvad jeg havde set ske på Atlantis for ham lige omkring min ofring, for han ser ikke af sig selv tidligere liv – hvordan grundlaget for alle senere liv var blevet lagt for ham med resigneret bare at følge med, ypst med tidligere tiders lys i erindringen der gik ned i mørket, og om senere liv med harem, alene. Hvordan vi hver var blevet ofret, faktisk – og havde ofret os for sagen set højere oppe fra, vel.

Hvordan vi havde opløst forbandelsen på Torrig, støttet hinanden gennem døden dér, faktisk havde foretaget de første spadestik til et nyt liv ved at arbejde os ud af den gamle model og lade den synke i jorden dér. Min sorg over ikke at kunne mærke min kærlighed til ham andet end i hovedet, den kunne ikke komme ned i den døde krop – en skal/satellit for Ånden mens den var bortrejst, om mit kronologiske overblik 23. september over mit forløb, valget start juli, blive fyldt med liv igen og atter kunne føle kærligheden – og Spurvevej og sorgen over – ikke at z fik kram, men at hun fik det, jeg længtes efter igen. Så, forsigtigt, min teori om hans mor, hans x og z's lighed og examen med det program – enighed – om forskel på supplement (xx og mig) og løft (os) og om at nok kom musikken til mig, men det vigtigste lige nu var ren kærlighed en uvis tid i kravlestadiet... for første gang fortalte han om min afrejse, skønt fortvivlende havde det været godt at have enetid til integration af alt det han havde fået af mig – hvorpå pludselig al skimlen kom og jog ham ud.

Om at være færdig med de gamle parforhold og dog elske... jeg blev melankolsk, jeg tænkte eneste ene, men så kom det til mig at han egentlig talte om den gamle matriarkalske model gengivet i Peter Groves ”Kybele og hendes Elskere” som i høj grad havde tiltalt mig da jeg først læste den, og jeg fortalte hvordan kvinderne havde huse og ejendom fordi de havde børnene at fostre, mændene, jægere/forsvarere, havde næsten total frihed, af børn, ejendom, boede i et fælleshus i bymidten og kunne besøge hvilken kvinde de nu havde tendens for, på venskabeligt skift hvis flere foretrak samme, men at modellen havde mangler: køn uden ligeværd, resulterende i turen ned i diametral modsætning – som altid vil ligne! – i patriarkatet. Nu var vi på vej, ikke retur, men til en model hvor begge havde boliger og tog ansvar for sig selv og børnene... al min melankoli fordampede – vi fik vist begge et løft, SÅ håbløst er det ikke – mere.

Snakken om Torrigs 2 højfrekvente fik ham til at sige noget om at han havde været bange for at mine energier ville være for stærke for ham at være op ad igen. På Torrig var han jo vant til det, men nu... jeg blev ræd... det fór ud af mig at jeg var helt uenig, vore energier matchede tværtimod så godt at de løftede hinanden (måske var det egentlig det samme). Det der var galt på Torrig var at vi ikke kunne komme væk fra hinanden, og det havde jo været genialt skruet sammen fra oven til max udvikling – røven på kogepladen til dødsprojektet... han nævnte at alle (rock-) musikere har haft muser. Ja, for uden, ingen musik. Og jeg ville gerne være hans! Og mente at vi havde lagt en plan om at samarbejde om det m.m. før vi kom ned og det var det, der var ”enesten” for mig at se. Nok

muligt at der med tiden ville være flere at vælge imellem på samme udviklingsniveau, men lige nu var de få, og dér kom enesten ind.

Noget konfliktede i ham med "forudfattet plan". Det var ikke frihed. Enig, det var en overordnet plan og netop fordi den var svært forudsigelig fik alle den serveret i sektioner med valg før hver, oplevede jeg. Jo, han havde selv valgt samtidig som jeg at fortsætte, fortalte han så. Det ser ud her som om jeg var den viiiise der præsenterede det hele for xy. Sådant var det ikke. Vi viste os bare hele tiden enige, skønt jeg vel talte mest. Meget dejligt og lidt spooky... imens vi bare lå nøgne tæt og strøg hinanden. Ja, jeg tænkte sex, men det var ikke the issue, og snart sov vi. Jeg vågnede kl. kvalme **onsdag 2. oktober**, med hjerte-kvabbabbelse og svedetur og blev mere og mere melankolsk. Intet gik min vej med xy. Bopæl, sex, musik. Hvad ville jeg med en ristet fladfisk? "Samarkand" dronedede rundt i mit hoved indtil jeg så komplekset og tænkte: "Hvad pokker!?", stoppede det og så på muligheder i stedet. Men det havde fået skaffet mig en Herpes-læbe og hudløst tankkød. Det kommer på sekunder hos mig. Øv.

Da han endelig vågnede var han flad, småsvimmel og med hudløs gane og tarmvrøvl som jeg foruden knaldende hovedpine. Vi spiste og besluttede så en kort, afslappet gåtur for at afhjælpe pinen og så tænkte jeg hvad med en Cola og lidt rom og chips og foreslog det som indledning til den hjemmelavede lasagne i ovnen (tager jo en H's tid at varme op fra frost) – helt fint – pinen var nok abstinenser fra 14 dage med møgmad! Så vi hentede Cola og sad så og småchipsede... og så væltede ordene bare ud. Alle døre åbnedes og alt susede gennem. Jeg bad ham sige til hvis det blev for meget, der var tryk på, men det var helt fint for ham også. Vi kom helt tilbage til starten i '13, om mit indtryk af overdreven kontrol hos ham med sex og min følelse af at udblæsning kun gavnede ham, for så kunne jeg pludselig se ham selv i lyset i hans øjne (ikke fra det enorme hul i baghovedet!). Han lo og sagde at ja, havde jeg været meget kontrolleret, havde han sandelig også. Man lærer at spille stor og kompetent.

Jeg tænkte at det var skægt så klart de ting stod for mig nu, vi var mile fra hvor vi stod da, begge manglede jordforbindelse – pletvis isglat – og supplerede og indikerede hinandens pletter og vred sig ved det – jeg husker at have sagt da at ved at man er sammen kan de afsløres, det gør de ikke hvis man går så snart det knirker lidt. Nu sagde *han* det. Grænsesætning duer kun fast overbevist om at ville fortsætte 3D. I 5D skal de opløses, ting skal gå lige igennem uden at kunne finde noget at hænge i. Han havde undret sig over at jeg (o.a.) aldrig hørte det når han søgte kærligt at sige at han behøvede enetid – jeg huskede slet ikke at han havde sagt noget før udbruddene. Og mente så at det skyldtes at jeg havde aflært mig at føle, mærke, se så snart det snerpede henad uønsket – for overlevelsen. Han lyste helt op, nåe, ja, det kendte han fra sig selv, det var bare ikke faldet ham ind i den forbindelse. Af ren opgivelse kan man så blive alt for indlevende, resp. alt for bedøvet, også sexuelt som jeg var blevet (tja, også han) og om at foretrække samvær med modkøn for samkøn – med resulterende ballader.

Man har en stor opgave med at lære at takle høj frekvens. Siger man 3D-fra som højfrekvent, får modparten midterskilning – og man har typisk overkompenseret og udløser trykket. Jeg fortalte om oplæring med skyld for mors nær-død, skilsmisse og karrieredød... om at slide som et bæst, sidst på Torrig af den grund, om at kunne jeg ikke andet kunne jeg da elske ham ved at gå... Torrigs fortvivlelse myldrede op og ud, tristhed jeg havde ladet usagt, hvad havde han følt da? Hele det håbløse projekt, hvordan han havde siddet totalt magtesløs ved for første gang i sit liv ikke at kunne finde en løsning, ikke kunne bakke mig op, kun se på at jeg sled... det forløste os begge at tale om. Jeg endte med at mene, vi havde skabt et muligt nyt liv ved at følge alle de gamle parforholdsprogrammer til graven uanset hvor fortvivlende og at det kun kunne lade sig gøre med to der har stor kærlighed til hinanden. Så opdagede han hovedpinen var væk og jeg at læben var i lyn-bedring og kasserede hud i flager. At alle vore symptomer var af samme oprindelse.

Jeg grinede da jeg mindedes mine explosive låg-lettende hovedpiner i '13 ved orgasme og hans hovedpine nu, der lettede låget og sagde at vi var en nådegave for hinanden. Han mente at det var ren låg-sus, hihi. Jeg havde sagt onsdag morgen at jeg havde drømt jeg havde sex med ham, men en bedre beskrivelse var at vi var koblete sammen, men bare lå og holdt om hinanden, og havde vi ikke netop sex lige nu: højfrekvent integration? Han sagde at det var langt den bedste gave jeg kunne have givet ham og han var enormt glad for den. Jeg fornemmede ind ganske kort og sagde at jeg nærmest følte at sex var farlig for ham lige nu og at det andet i øvrigt var nødvendigt som forberedelse til den jordforbundne. Enighed. Han var selv bange for at det kunne få hans meget skrøbelige balance til at kippe. Og han var udmattet af alle sit livs seksuelle parforholds-opgaver, havde måttet foretage prostata-massage grundet overdreven sexuel aktivitet her i den sidste, for som alle andre kendte z heller ikke meget til bare at ligge og holde om og havde desuden ikke haft sex længe, som vi jo også kendte til.

Og dog, i de timer xy og jeg var sammen, nød han at se på mig igen, røre ved mig igen, ønskede tydeligt mere, men var for ristet. Det viste sig at han havde været hjemme i 2 uger i proces, ikke været hos z som jeg troede. Han holder af hende, fint med mig, men hun er mere en opgave end jeg, og jeg følte at vi er på vej igen. Vi snakkede igen til sent, der blev ved at komme, og jeg var forbløffet, for jeg havde ikke ment, der lå noget særligt fra Torrig – jeg kendte jo da årsagerne til sorgerne. Men virkningerne... **Torsdag den 3. oktober** vågnede jeg igen med hjerte-kvabbabbe og svedetur. Omsider sev det ind at neuralgi, t/arm-vrøvl og Herpes skyldtes lavfrekvente temaer fra Torrig, uddøende fremfor bearbejdede. Hver gang temaerne kom tæt på aktiveredes de og gav hjertegalop, således også nu hvor xy lå lige ved siden af. Jeg lyttede ind. Var der mer? Åhja, og det kom nu fordi de var klar til at dampe af, ikke rigtig kunne sidde mere. Så jeg ventede bare på at han vågnede nok til at jeg kunne spørge om det var OK lige at tage dem nu?

Han vågnede rimelig tidligt, udsovet, pænt kvik – og helt fint. Og så kom de sidste 3 ud, den værste om den dag de sidste skaller skulle sættes op i min afdeling og han havde lovet hjælp når jeg var klar. Hvordan jeg havde forberedt alt omhyggeligt for ikke at spørge ham før netop nødvendigt, var gået ud hvor han nød solen, åben og tryk, havde spurgt – og fået et vrissent svar. Det var gået lige igennem mit hjerte, og jeg sagde at jeg undrede mig over at jeg ikke faldt om. At jeg så var gået ind nærmest i en døs for at sætte op selv og egentlig havde opdaget at jeg kunne, men så kom han alligevel og hjalp. At jeg godt vidste at jeg havde været meget tavs, for jeg kunne næppe tale, og at jeg ikke rigtig havde kunnet komme over den episode. Ikke længe efter rejste jeg. Han kendte godt følelsen af sådan et slag over hjertet. Jeg sagde ingen bebrejdelse, han var et andet sted, i et andet flow, det skulle til selvom det sved. Jeg skulle jo stoppe.

Det sidste jeg ønskede at fortælle ham var tankerne fra 9. september, at jeg ikke mente at han behøvede frygte orgasmer. Med basis i DJ fortalte jeg at som sine unge, stærke forældres elskovsbarn var han skabt stærk seksuelt, igen formålstjenligt til hans opgave, men at han bare havde behov for rekreation. I DJ's team var der nogle der kunne have så meget de ville og nogle – mænd, aldrig kvinder, de kan tåle alt – der skulle afholde sig. Jeg ville i øvrigt mene at hvis de bare gjorde det med lige partnere ville de ikke lide derunder. Det havde alt sammen med frekvenshøjden at gøre. Han sagde at mine synspunkter deltes af avancerede tantriske eksperter! Jeg lo og sagde at så var jeg vel tantrisk ekspert. Det meste vidste han, men elskovsbørn kontra børn af energiforladt sex var nyt for ham. Jeg sagde at jeg var det sidste, men da jeg var højfrekvent var det ikke et tema – han svarede at det faktisk altid er mændene der skal passe på. Skønt at tale med en lige.

Så kom xx og vi fik en god, hyggelig falderebs-snak, ryddede madrasser væk, slæbte el-klaveret ud til hans bil og drog over på en lokal kultur-café for varm chokolade og afskedssnak. Han fik kik på en koncert med Elisabeth den 11. og foreslog at vi tog til den. Generelt ville han meget gerne have mere kontakt, bedst over telefon fremfor mail, men samtidig havde han den tit lukket i denne energistorm, bare så jeg vidste det. Jeg havde set hvor meget han blev bestormet over den i vore få

dage, af mor, af z 8 gange samme morgen. Jeg bemærkede at jeg aldrig havde ringet mere end max. 3 gange for at få fat i nogen, selv ham. Min var barmhjertigt tavs. Den har ldrig hoppet og danset, ikke engang da jeg var aktiv behandler. Skolevej kom op. Jeg havde næsten opgivet besøg der fordi han talte om gener med rockwool-støv og malerdamp, men han havde fundet ud af at omgå problemet. Ville gerne sætte i stand til brug og besøg, men midlertidigt, for udlejer og pris var for dyr, energierne ikke rette. Endnu noget mere lovende end før. Han vil gerne have besøg!

Men musik lige nu var helt dødt for ham. Han regnede med at det ville komme igen og vi morede os med at snakke om hvad han kunne forestille sig hvis/når, men lige nu var det andre temaer. Det vidste jeg godt fra kortene. Ikke desto mindre kom musikken til mig nu og jeg morede mig ligefrem med at øve med optager og guitar, evt. forberedelse til studie-arbejde med ham engang? Lære det af ham, der havde prøvet det. Om at bruge sig selv som skabt ikke var for karriere men virke energetisk korrekt og om at få afvænned de programmer der var blevet påklistret i alle hans år med konstante flytninger m.m. for at holde ham ufokuseret. Ubarmhjertige (?) Ånd. Men vi var enige om at våren omsider er på vej til os. Langsomt. Hans gamle kontrakt snart annulleret, lærer i højere udvikling lod til at flytte længere ud, en havde anmodet ham om at være betalt mentor. Helt nyt. Og som opgave var z også anderledes, mere klar end tidligere opgaver.

Han havde accepteret at parforholdsarbejde var noget han måtte have påtaget sig, at det var nødvendigt at nogen gjorde det. Parforhold skal ændres grundlæggende, og kun få mænd lader til at kunne bestride det. Jeg nævnte dog nogle eksempler. Ja, det foregår, men uden megen offentlig forståelse endnu, kun få har mod til at stå frem. Han glædede sig til at blive fri til... hvad han hellere ville. Det var træls hele tiden at begynde forfra i forhold. Det ville du ikke behøve med mig, grinede jeg. Fri til at være med en foretrukken eller alene. Havde han tænkt over hvor – næ – jeg foreslog Møn, skønt det nok vil arrangeres spirituelt. Og jeg ville så gerne bo nær, men har ikke økonomisk frihed før pensionering om 2 år med mindre forsynet griber ind. Som han vidste, ofrede jeg gerne alt for kærlighed/Ånd. Jeg forlod jo Ishøj for ham. Det havde han aldrig før været ude for. Han selv havde altid været villig, men var blevet ofret. Det var nyt at møde en anden der var det. Jeg er stadig sådan, sagde jeg.

Og jeg ville ikke kalde mig selv invasiv som de andre kvinder. Jeg havde spurgt ham hvad han ville sige til at jeg flyttede til Skælskør. Havde han ikke syntes om det var jeg ikke flyttet. - Hvad der blev specielt klart i disse få dage var at vore liv i sandhed har kørt ad meget lignende veje. Ingen essentielle forskelle. Selv tabet af en datter. Og at kærligheden er meget dyb, med klare ønsker med hinanden, men vi underlægger os begge den højere vilje og var egentlig begge glade for 06. Jeg var dødtæt og længtes faktisk efter at blive alene og bundfælde det hele. Han også, men måtte nok lige omkring z for at kunne tage hjem til helt ro. Tja. Lidt urealistisk at tro at han kunne tage hjem fredag eftermiddag hvis først han var hos z, men hans afgørelse. Han kørte mig hjem, vi tog afsked, jeg var flad, men også i fred og sindsro. Og dog sær uro... nå, håber at ses til koncerten d. 11. Jeg har sms'et om jeg skulle skaffe billetter. Så kan den stege lidt hos ham.

Og så vågnede jeg altså lidt over midnat og undrede hvorfor, til jeg indså at jeg var sorgfuld over ikke at have fået lov at jordforbinde kærligheden. Så jeg græd, også i resigneret erkendelse af at der helt klart stadig er megen modstand trods al kærlighed og personlig vilje. TTT, og jeg kan ikke gøre meget andet end passe/være mig selv. Arbejdet udad er i høj grad hans. Kort opmuntrede m.h.t. den seksuelle jordforbindelse – mulighed lader til ikke at ligge så fjernt – men hængepile, skildpadder (tålmod, ikke sex!). OK, bare jeg ser *nogen* fremgang, som den rydning vi lige har haft af de sidste personlige forhindringer for genstart. - Kattekvinden rang i går. Hendes afdøde bror *havde* formue. Hvor jeg dog under hende lidt medvind. Min anden betrængte veninde på Fyn's mor viste sig at være stenrig. Der sker mirakler. Hvorfor så ikke for mig?

Der er i alle fald mere håb end længe, selvom jeg nu – kl. 18 fredag, sidder og tænker om alle mine luftige visioner nogensinde vil tage rod? Min elskede er i exploded view. Stadig. Tiden går...

lørdag den 5. oktober, og der kom sms fra xy med tak for fint samvær og ja til koncerten men travl næste uge, så anmodning om snak i starten af den... så hvorfor er jeg så mismodig til morgen? Stadig? Natnyt advarede om gamle kontrolprogrammer, tenderen imod at vælge det sikre frem for drømmen, adr, det er kommet til efter Torrig. Jeg har aldrig følt mig gammel og udslidt før da. Men så konstaterede jeg at læben og tarmen synes helt normale igen overnight efter de dage med xy, og jeg smsede til ham at jeg var klar til snak start næste uge, helbredt af vort samvær og blot havde lidt kølvands-svimlen. Med følgende kommentar til sidst: "Jeg har nævnt at der må være mere formål for mig nu end kærligheden. Det passer ikke. Hvor skal det skilles ad? Så jeg overgiver mig til kærligheden. Jeg elsker dig. Og musicerer."

Og så græd jeg som pisket, forløsningen har efterladt mig mere hudløs end nogensinde, angst for at møde noget af det gamle igen, for jeg kan ikke tåle det mere, men jeg kan heller ikke sætte grænser, betingelser. Det "sikre" findes jo ikke, det er en kh-løgn. Personen i natnyt var en ven jeg engang havde som valgte en nok spirituel, men mere konventionel kvinde hvor han var sikker på god mad og sex fremfor en fin, spirituel kvinde hvor han ikke var, hvorefter han konstant plagede sig selv (og mig!) med om han havde valgt rigtigt imens han forfaldt mere og mere til et vommet vrag uden noget at komme med. Han skulle have valgt den anden, og jeg kunne ikke holde ham ud til sidst. Jeg overgiver mig da, kan ikke andet... Kattekvinden ringede. Nu var hun måske reddet, det var næsten ikke til at turde tro på aldrig mere at skulle have de tæsk – på krisecentre stilles økonomisk og fysisk vold lige. Og hvad *er* forskellen? Jeg vil tro at xy/mig on-off er en god, mild indkørsel til igen at få tillid til at vi vil og kan os det godt, med hver vor dør at lukke. Måske kan det blive overflødigt engang, lige nu ikke.

Vågen kl. 2-3 **søndag 6. oktober**. Jeg troede at t/armvrøvlet var ovre efter samværet, såvel som Herpessåret, men det rumsterer igen. Og det er jo godt, siden der åbenbart er mere at lette hjertet for. Kindtanden rumsterer hver nat jeg vågner – gør ikke ondt, men de første gange jeg bider sammen er den ligesom uforbundet med sin kæbeplads, rod/jordforbindelse. Nærmest som om der sidder en ballon imellem. Det er væk på få sekunder... hvad ER det jeg overser – hvis jeg overser noget? Kort viser at jeg skal være tålmodig, alt vil vare længere end forventet. Jeg må vel bare følge med og tillade alt der viser sig i denne dybe sammensmeltning med større sandhed helt ned i roden. Og det gør jeg jo. Der kan ikke styres her, det er kerneproblematikken, afvænningsen. Ovenfor blev det jo tydeligt at jeg havde sat grænser for min kærlighed af smerte. Nå, men jeg har lige overgivet mig igen. Vi ser.

19.10.0611

SPORLÆKKER-MUSEN

**Jeg elsker en mand jeg måske aldrig får
men hvorfor sku' det standse begæret
Hvis ikke jeg elsker går verden i stå
der bli'r ikke lagt spor til en rygende fis
uden muser har mænd blot tilværet**

**Så jeg lækker spor, jeg lækker, lækker spor
lækker spor, jeg lækker spor, jeg lækker spor**

**Begæret har været gjort tvivlsomt og skidt
som et misbrugt Guds yderste værktøj
Der er ægte og falske blondiner på valg
med deres mystiske skønhed til inspiration
og det valg gi'r så liv eller lamperøg**

Så jeg lækker...

**Elskov er alt verden drejer sig om
altså elsk dog for Helved' før andet
Hvor er det dog træls at bli' undervurderet
trods min musiske puls og dens skaberværdi
jeg'r kanal for Guds kraft i begæret**

Så jeg lækker...

14. MED FRISK GLAR

Hvis jeg tænker tilbage på da xy og jeg var sammen, så jeg det aldrig komme at han havde brug for enetid. Tværtimod – lige som jeg var allermost selvfølgelig ét med ham kom sparket. Da vi sås nylig mente jeg det var ”jeg mærker ingenting”, overlevelsereaktion, pokker have jordforbindelse på mormors præmisser... men nu mener jeg at jeg – vel kombineret med den reaktion – af natur havde så lidt gængs karmisk jordforbindelse at jeg *næsten* kun var den naturlighed hvor ingen grænser var nødvendige, og så blev jeg pludselig gjort opmærksom på at der var nogle ydre. ”Drømmeren”. Gid alt var enklere. Kunne hans skrammede 3D-jordforbindelse ikke have at min belastede hans – eller mindede ham om noget tabt? Hvorfor havde *jeg* så lidt alenebehov? Alt jordisk var som ligegyldige accessories og ikke klar, energien mellem os dybt inde var det eneste ægte. Jeg følte ikke at jeg mistede mig selv når jeg gik i ét med ham, men han gjorde.

Var jeg derfor vampyr, invasiv eller var det bare en m/k ting? Vi var begge grænseløse, men jeg var åbenbart mest, af-traumatiseret. Var det første gang en partner overtrufede ham på det felt? Fremstillingen i Ssp af det samme tema, tesen om at være den fødte kanal, ikke bare for sin egen individuelle, men Ånden bag os alle, er nok korrekt. Jeg er langt mere det end jeg nogensinde har været alt andet jordisk. Jeg fik øget jordforbindelse af at være sammen med ham, indså bedre at den var nødvendig – nu – at være opmærksom på når man var tæt sammen. Man *var* ikke ét, men 2 forskellige robotter. Det var så fredfyldt at slippe i tillid... stressende at være opmærksom på den, for det er ikke naturligt for Ånden at være indespærret, og slet ikke i den kh der er. Tale var en funktion i min jordforbindelse der ikke stressede *mig* så meget. Desværre stressede det *ham*. Så lærte jeg at tie. Men ham forpligtede samværet til konstant jordisk opmærksomhed. Egentlig tvang vi hinanden både ned i jordforbindelse og op i Ånd.

Han slog knuder på sig selv for mig og så blev det pludselig for meget? Flinkeskole? Janok, oveni hans karmiske laden-stå-til. Og dog undrede han sig over at ”det gik så godt”. Ja, for jeg var ingen vampyr, havde ingen problemer med at skrubbe af når han sagde det ligeud. Min tid med ham forkrampede min evne til bare at kunne være i Ånden først. Efter Torrig var jeg mere jordforbundet, læs: mere stresset. Jeg følte mest af alt at jeg havde opgivet og formet mig efter xy. Han sikkert også, efter mig! Men det er jo den måde man sår frø i hinanden på. Det gav mig en bedre forståelse af jordforbindelse i den gamle tid; men er den rigtig at bibevare!? Den kan ikke sidde fast på mig med mindre den hele tiden øves. Min kvalitet er at være foruden, også *med* en ligemand, og det havde vi *også* meget af, så mon ikke den gamle skal yt i den ny tid? Gav Torrig bevidsthed på det så det kan lade sig gøre nu?

Mange spørgsmålstejn på randen af en ny begyndelse, fuld af angst for gentagelser. Da vi sås var han virkelig glad for al den kommunikation; men vi sås også kun få dage. Hvis man i fremtiden vil kunne bo sammen uden konflikter skal der vist ske meget først. Det klogeste er som altid at lade være at forvente noget som helst og leve sådan at man i en overgang kan komme fra hinanden når de opstår og bearbejde dem i enerum. Så kan man senere snakke om det. Gid man med tiden kunne springe enerummet over, snakke nøgternt om det og bare harmoniseres uden at undertrykke. Som når man bearbejder sig selv, det bliver også mere og mere i nuet. Det er hvad jeg altid har ment; men det kræver høj bevidsthedsrenhed og kapacitet, og det havde vel især han ikke dengang. Jeg kan snildt leve i konstant spirituel bearbejdning sammen helt ned i jordforbindelsen nu. Vil det komme også for ham? Jeg er så vemodig. Hvis ikke kan jeg kun leve halvt hernede. Der vil ikke være meget 5D over et evt. parforhold så.

Vore år sammen synes de første spadestik til en ny jordforbindelse. Konflikter kan ikke undgås, men takles med forståelse i st.f. bidskhed i 3Ds programspil. Jeg har sjældent forstået hverken decideret onde eller uskyldige ord med brod i, hentydninger. Jeg led grumt over de første og tog de

sidste for pålydende, set som dumhed i 3D som slet ikke forstår at man kan være uskyldigt ligefrem. Han er ligeså, havde bare ikke aflært 3D nok endnu og brugte det i afmagt. Men det var jo hverken nødvendigt eller dueligt med mig. Hvad skulle jeg med ”indføling” i 3D? Nej, jeg *var* fin nok, men som han sagde fra starten af – han var ikke klar. Er han nu? Åh, jeg er så slidt midt i den store kærlighed, Ånden som jeg kun kan følge, der er ingen anden vej. Og hvordan jordforbinde 5D uden netop ved tale, såvel som sex? Jeg blev grundigt forberedt på 5D, mormor jog mig ud af 3D, xxx / xx var meget 5D. Jeg gider ikke indføle i 3D, det fortjener det ikke. Torrig gjorde mig kun bedre til det så det lettere kunne kasseres.

Atter en morgen, **7. oktober** med en minimal drøm jeg ikke gad nedskrive men behandler her. Jeg har sublimeret rigtig meget 3D-energi, men hvor, hvornår og hvorledes sex med xy tager stadig ressourcer i min tanke-karrusel. Ikke skadeligt, men jeg så det gerne løst, og det syntes relativt tæt på. Natnyt fik mig til at undres over hvorfor jeg dog er så fokuseret på grisen. Jo, jordforbindelse, men kunne energien bruges bedre? Til musik, maleri, andet? Næ. Reelt ser jeg ud på mig selv når jeg ser på hvad xy foretager sig. Han trækker nogle sidste værdifulde f potentialer fra gammel over i ny tid, præcis som xx (min bror og svigerinde mere traumatiseret men same same) skønt begge godt kunne tænke sig at arbejde med det ny – repræsenteret af mig, f. Jeg arbejder ved at *være* kærlighedssender, uophørligt pulsende ud på hver deres frekvens. Åh, et kort: ”du undervurderer din egen rolle”. Jeg begærer – også Gud trods æoners udskældning, det skal bare bruges af Gud. Gud begærer jordforbindelse – gennem mig! Øh, ja?

Kort opfordrer til mere optimisme. Er jeg forkælet fra en tid hvor man ikke mere holdt udøvelsen af sine begær tilbage ret længe efter de var opstået? Instant grounding? Det gjorde man mere før – næ, det søgtes at give *indtryk* af. Der er næppe stor forskel. Uanset, jeg kan se formålet. Der er en voldsom tiltrækningskraft i den energi der kommer gennem mig, den største overhovedet, og den bruges på rette vis. Nu *skal* transformatoren her ligefrem længes og begære på højtryk, det har meget videre konsekvenser... øh, det ændrer selvfølgelig ikke sagen for *mig*, men da al lidelse er et spørgsmål om hvad man lægger i den kan jeg jo vælge at nyde eller tæres, så jeg vælger at nyde. Jeg er guddommeligt forelsket! 2 digte! Optimisme! Solen skinner, det er koldt, men uden hidsig blæst. Jeg glæder mig til en gåtur... tak for den AHA. Jeg kan mærke at en dyb dom over begær som jeg ikke var opmærksom på er ophævet i mig. Åbenbarings tid.

Sidste år var der en kraftig portal 11.11.11, mens jeg var i Kroatien. Den dag var jeg helt usammenhængende og alt blev mere ultimativt derefter. Vi nærmer os et kvantespring, for s har destabilisering af USA's økonomi i støbeske à la 2008 iflg. oraclereport med skarpe Laura Walker, og en kritisk dato er 10.10.2019. Tag tværsom og leg lidt og du får 10.10.10. 10 er hvor alt vælter over og starter om, fugl Fønix. Verden er imidlertid ikke *så* nem mere for s med sit tiltagende ønske om at dirigere begærene sundere, og vi er nogle for hvem s eller h energi bare er energi nu. Jeg regner med et boost (efter ubehag som vanlig!), og energien eskalerer jo allerede fra nu og vil virke en uge efter. 11. er der den koncert med xy, så... men **9. oktober** har jeg endnu ikke hørt fra ham. Sjovt nok er jeg sært ligeglad lige siden kort efter min begær-AHA, det var som alt kørte ned over i går, specielt sært fordi jeg fik et stort løft ved bare at begære for fuld skrue uden de dér skjulte domme i forgårs. Rutschebanetid. ”Hvem er jeg?!”

Nå, jeg får tvunget mig til guitaren, og det føles godt og helbredende at *gøre mig*. Hulemøde i aften, viserne er ikke helt sikre, men det vil de blive til kulturnatten 26.10., som de er til. Satte mig og strikkede, og så kom næste AHA. Man kan ikke elske, begære uden jordforbindelse, og den har man ikke når man er død – eller noget forplumrer den, kommer imellem. Sidst på Torrig og 2 år frem var jeg død og forplumret og kunne derfor kun mærke kærlighed til xy på ujordiske planer. I hovedet. Det snerper derhenad lige nu fordi s har nogle tiltag i gang. Jeg fik pludselig lyst til at føle ind, og så mærkede jeg decideret, og ”så” en slags famlende, kvalmende tentakel der rodede rundt i mig/altet og strejfede alhjertet. Uf! Min umiddelbare reaktion var modstandskamp, men så

forstod jeg at sagen var lige omvendt, jeg slap og åbnede mig og oplevede at tentaklen rodede febrilsk uden at få fat i noget, for der var intet, og jeg skulle bare bibeholde den modus til den mistede energien. Den var fejldirigeret begær, vrangforestillinger. Begær er på bordet, sandt og falsk, og jeg satte ”Spørækker-musen” ind før kapitlet.

Jeg gad vide om jeg allerede har fået den besked jeg kan udlede. Man bliver jo hurtigere og hurtigere til at fange lektierne. Det vil vise sig... og det gjorde det sandelig til aften. Jeg havde ikke lyst til hulemødet, men skulle jo præsentere... adr en usikker jordforbindelse. Glemte ting, hang i alt muligt, tossede rundt på P'en... de andre ikke for sammenhængende... præsentationen gik, men jeg gik også før tid, sagde jeg ikke havde det for godt... puh, en hjemtur, i forvejen besværlig af omkørsler – alle de regnvejrreflekser i mørke... så hjemme, mere ydmyg overfor energistormen. Jeg ved ganske enkelt ikke om koncerten bliver noget. Xy er givet også ude i tovene. Jeg kan godt forstå hvis... så pippede en sms kl. 21:30 fra ham om at han var til den hvis jeg var... svar-sms ja, men billetter, ankomst...? Så ringede han. Hu-hej, der sker ting. Hans erhverv er nu psykospirituel terapeut, ikke mikrofonmager, super følelse – og han skal flytte fra glasuldmiljøet, så han har set på boliger – også. Jeg tilbød flyttehjælp.

Det bliver interessant at snakke sammen fredag eftermiddag før koncerten – med mulig overnatning som sidst? Vi ser ad. I morgen skal jeg skaffe billetterne. Pyh. Endelig skete der noget. Han beklagede at have syltet mig, og jeg benægtede ikke at have siddet på nåle her til sidst, men jeg ville ikke ringe og hale i ham i de her energier, det skulle være når det passede ham. Tak for det. Jeg er vist ikke så dum endda. Jeg foreslog at vi team'ede op som terapeuter, og selvom vi lo ad det begge to føltes det faktisk som om han syntes det ikke var nogen helt dårlig idé. Hvad ved man... terapeut er det vi begge er, når alt kommer til alt. Musik er skøn, billedkunst ligeså, men spirituel udvikling er nr. 1 for os. Min kunst er bare indpakningen. Det er som om noget lige gik op for mig. At teame op er måske ikke så galt afmarcheret? Det må da være om de ny parforhold, det er det vi begge er blevet trænet i til benet – endnu en åbenbaring? Det vil jeg lige lade virke lidt til vi ses fredag. Kortoplæg...

var egentlig glimrende, men modstande og tålmodighed og ”se længere frem”, åh nej. Bragte denne ændring ham nu længere væk end nogensinde? Den rette vej er ofte direkte modsat, men... Ånden er ikke ligeglad med os, men dens planer er tit ikke helt de samme som vore små, og jeg vågnede tidligt **10. oktober, angst**. Flere kortoplæg, bange anelser. Overgav det til Ånden, og det lykkedes at sove igen med spredte drømmestumper jeg nu vil kikke på. Kattekvinden meldte rigtig gode ting sket i går (og om en grov modstand som må følges op), hvorfor skulle dette ikke også være det helt rette? Vi elsker hinanden, og jeg har tit nok tænkt at en mand i exploded view ikke kunne fungere – intet afsæt. Hel, stærk, med egen jordforbindelse kan reelle muligheder pludselig vise sig, også musiske på den lange bane, hvilken understreges. Jeg kan og skal ikke helbrede ham, han skal selv, jeg kan kun elske ham, men det kan jeg til gengæld også, vigtigere end alt andet, om så nok så undervurderet. De (nu) 2 år kommer nok til at passe.

SB ville det her og vil stadig, trækker med den guddommelige kærlighed via mig. Hvad kan jeg andet end være kanal? Der loves belønning og lykke – forude, som lovet i mange år allerede. Jeg er lidt træt af det... God drøm. Vi flytter endeligt ud af konstruktionen og ventetiden, snart også xy, den gamle dualitet er en saga blott, Fønix flyver. Bak xy op, elsk, slip al kontrol og den går af sig selv. Åhja, min opgave er absolut 0 styring ab nu. Hold op, jeg er træt. Sidste nat var drøj. Godnat kl. 20:30 og igen vågen kl. 2-3. Jeg kan mærke tentaklen vibrere, krampagtigt udsendende lave frekvenser i det åbne rum som er svaret: kærlighed. Jeg kan godt forstå at reaktionen på f.x. kidnapping og gentagen voldtægt kan være forelskelse. Misbrugte børn reagerer jo ligesådan. Jeg gjorde, min bror gjorde (far). Hvordan ellers overleve? De må gøre bødlen Gud. Xy med z? Og samtidig er det faktisk rette svar: elsk, integrér. ”If you can't beat them, join them.” I sidste ende er udslettelse af dualitet altid svaret, og hvordan uden at kende begge sider? Langsigtet.

Efter kortoplæg og moden overvejelse tror jeg ikke på at xy på længere sigt vil udøve sig som terapeut på gængs vis. For mig var det kun en periode, så gik det over i udtryk via kunst, og kan man komme ud med den virker den meget længere ud. For ham vil erklæret terapeut formodentlig også kun være midlertidig, til musikken i ham kan trænge igennem igen. Da han nylig fortalte mig at han ikke havde mærket musikken røre på sig i ham længe, fik jeg simpelthen en hedetur, for musik *er* ham, og hvad så med os? Så er han væk fra sit centrum, sejler rundt som en klat smør på en hed stegepande og tager farve efter omgivelserne, z, whatever. Det har en anden kæreste også beskyldt ham for, men sådan er kanaler jo, det er svært at holde fast i sin individuelle når man er så meget 5D og har fået knust jordforbindelsen så totalt. Men en ny er på vej og terapi heler en selv, helede mig. Må det være en kort erkendelsesperiode for ham, som i kortene.

Vi har **11. oktober**, der er tydeligt angreb i gang bag facaden i natnyt som også i dag-, Tyrkiets Erdogan angreb Kurderne straks Trump, den *ewqråpgmz*, trak de amerikanske fredsbevarende styrker – og truer Europa med at slippe IS ind over vore grænser hvis vi kalder det aggression... Putin, Boris, Erdogan, ham i Korea og Trump... jeg kunne have lyst til at sige som kattekvinden ½ i spøg forleden: bare nogle ville skyde den mand! Men det bliver vist ikke nødvendigt, det er tæt på landsforræderi hvad han har gjort/gør – søger at involvere udenlandske statsoverhoveder i at finde smuds på sine modkandidater til næste valg mod økonomisk kompensation – med USA's borgeres penge! Torsk. Nå, der er ca. 3 timer til xy skulle ankomme, jeg skal i gang, natnyt indskærper slip al kontrol, SLIP er nøgleord så det vil jeg gøre. Ingen agendaer. - Så, nu er jeg nuser at se på, skal bare skifte tøj, og hvis han vil overnatte skal madrasserne lige flyttes ind i atelieret.

Åh, 13. oktober og jo, han overnattede. Sødt og surt. Da jeg i sommer nær havde elsket med ham op ad køkkenvasken var han fri, stærk. Så fik han lændeholdet hos z, det har kun modvilligt sluppet og han virkede nærmest tæmmet. Lige først begreb jeg ingenting. Nå, til koncert med "Elisabeth og de unge Mænd", sjovt og forstemmende. En kunstner har fundet en smal niche matricen kan tillade og kører stadig i den, nok mere moden, afslappet, men alligevel begrænset. Og de satans lydfolk er umusikalske. Hvorfor lader de altid orkester og især trommer overdøve – endda lederen af bandet? Jeg brokkede mig til dem, det hjalp – en brøkdæl af hvad der kunne have været gjort. Elisabeth styrtede rundt som Tina Turner, men i kloge støvletter, og bag hende stod "De unge Mænd", stive og konservatoriske, ikke til at gøre levende... godt billede af status quo. Jeg fik nogle idéer til ny viser og -melodier og vi vendte et par anelser om hvad vi godt kunne tænke os at lave af shows der var mere afbalancerede...

For den beslutning om at blive psykospirituel terapeut havde straks sluppet mere flow og lyst til musik løs igen, han ved han er musik og undrede sig over hvordan han dog kunne været gået i den fælde han havde siddet i. Puha. Han vil godt stadig noget med mig musik. Tydeligvis mere. Vi dansede endda, det var dejligt, og længe siden. Men hjemme i seng... åh, hvor tæmmet. Ryggen var næsten OK, men det var ikke den. Den var blot følgen af at gå ind i den yderligere opgave han næsten ikke orkede, som jeg ser det. Han gjorde det fordi det ikke lod til at blive os... og jeg græd lidt og sagde at jeg havde været så ked af at han indledte z lige som jeg var klar igen, jeg havde villet slippe ham men ikke fået lov indefra, så jeg ringede fra stranden. At jeg intet havde imod z, kun var ked af at hun fik og jeg ikke, følte at min "gæld" var at jeg havde svigtet efter Torrig skønt jeg ikke kunne andet, følte alle håb knust og dog kun kunne elske og begære ham, at sex er at jordforbinde ånden og at begær er Åndens laveste energi og fint, hvis det bruges korrekt...

Enighed. Men z kan ikke tillade ham sexuel frihed, og den viden gjorde ham simpelthen impotent. Så selv hvis jeg ikke havde respekteret ham og Ånden og sluppet havde det sikkert ikke kunnet lade sig gøre. Hvad er det dog Ånden gør???! Åh, han tvinges ind i kh-rammer, det vil aflive det sidste 3D-tilpasning i ham, og han vil gradvis blive mere tirret af at se mig stå der og tilbyde frihed og det hele, så jeg har faktisk fordelen i f.t. z nu. 180 grader. Jeg tvivler på at z vil give sig, som han vil give hende plads til. Lige nu er hun forelsket, villig til at lytte og også i gang med et løft, men... jeg

sagde at blev han klar igen, så var jeg der med alt, og vi lo... yderligere er han nærmest tvunget til at bo meget hos z, for hans bolig er bestemt ikke god at være i. Han krillerbjæffede fra tid til anden. Gid han snart kom et godt sted hen. Og igen – hvad ved jeg? Vi lå tæt omslyngede på hans initiativ, stor ømhed og kærlighed, og sludrede på lige fod. Hvad vi taler om kan han ikke tale om med andre. Alt var så fint. Jeg var lige ved at tro mig frigid, prøvede lige i spøg et tiltag... og fik travlt med at stoppe energien igen og undskyldte.

Igen drog han af meget taknemmelig over hvad han havde fået og skulle ikke direkte til z igen, men lige sidde lidt et neutralt sted og summe over det hele. Jeg foreslog at han kom til Kulturnatten hvor jeg skal optræde, og det vil han nok. Så kan vi gentage succes'en. Han gik, og jeg ryddede, vaskede, pudsede sko, vaskede op, strikkede – tænkte på højtryk – og satte mig og græd. Undrende over styrken af mit hjertes følelser. De har intet med noget ydre at gøre. Det skulle lige være musikken. Han er dejlig, men i primfaktorer, der er absolut ingen fornuft i det her. Det er den rene, rå vare bag det hele der trækker, lige mig, og dog var det oppe at vende: orker jeg det roderi? Jeg lagde kort som en gal resten af dagen – for øvrigt også på en søn der lige er brudt sammen, god ting, han skal ikke mere hen til det dødssyge sted og gå og glo, han skal da kreere – og noget i de oplæg rimede bare ikke med mig. Jeg lagde kort på forløb for z, for xy, for mig, xy og mig, en æøå partner og mig... og alle sagde samme, og det lignede at han blev hos z.

Nå, jamen så måtte jeg vel bare acceptere det – men kunne ikke. Jeg lagde kort til over midnat, og endelig var der noget der slog mig: hans boligsituation. I hvert eneste oplæg havde jeg overset et enkelt kort på en plads sv.t. maj '20, der sagde at her skete en ændring af vedvarende betydning. Nåhja, jeg har før *set* noget i foråret. Han søger; men jeg tror ikke han flytter før apr./maj. Det betyder at han er nødt til at bo meget hos z og hjemme hvor han lige kan overleve, ikke stort mere. Heldigvis tydede det ikke på skader på helbredet, men han bliver givet nødt til extra diplomati, hvor beregnende det end lyder. Endnu en begrænsning. Og måske vil flytningen heller ikke passe z og give konflikter – hun vil givet have at han flytter sammen, og det ser ikke sådan ud. Pludselig gav alle tidligere oplæg mening. Der kommer en befrielse. Men først da. Og jeg skal bare elske ham, om han ville kan han ikke engang betale med sex! Tja, uselvsk gældsindfrielse.

Det er til at grine ad, når man ser hvor smart Ånden indretter alt når man bare ikke blander sig... jeg stillede ind og kunne *se* "tentaklen" ikke vibrerede så konstant mere, var begyndt at "hoste" med mellemrum. Så sov jeg omsider, glad for kortene, de har vist sig alligevel at være et ret godt redskab til snak med Ånden, når man bare sørger for balance, der luger al styring og kontrol ud – som ovenfor: giv totalt slip, lad Ånden/<3 tage over. - Jeg vågnede og glemte alt om natnyt fordi jeg hørte et ord for det jeg foretog mig: "Nødhjælp". Hm. I mange år har jeg haft det lidt blandet med nødhjælp, for ja, der er tydeligt brug for det, men der er mange men'er, og jeg har aldrig villet underbygge dem. Pludselig indså jeg at jeg udfører nødhjælp konstant nu, ulønnet. Bevidst, fri, uden agenda, jeg kan ikke engang regne med sex! Jeg så at hele min familie beskæftiger sig med nødhjælp, støtter hinanden på forskellig vis. Og xy hjælper z – og hun ham lige nu. Hvis det ikke er 5D i fødsel, så ved jeg ikke...

Nogle extra kortoplæg bekræftede kun og jeg hentede nogle bøger om astrologi. Z er Krebs, kardinalt tegn. Xy Stenbuk, jordfast tegn: "I enhver følsom Krebs' favn gemmer sig en distinkt vurderende Stenbuk. Bag den fremadstræbende Stenbuk står altid en bekymret Krebs." (Kirsten Vangtorp). Der er andre faktorer, men hovedtegnet siger meget. Anna Munchs beskrivelse af Krebsen var også interessant. Det er et meget sexuel havesygt tegn. Z er ikke hvemsomhelst, men føler hun sig såret kan der blive ballade, og det er hvad jeg ser i kortoplæggene. Xy ved meget om stjernetegn og tøvede derfor, men alt anbefalede ham at gå ind i forholdet, så det gjorde han. Man ved jo aldrig hvilke godter det har til en... det kunne ligne examen med et brag. Det skal xy selvfølgelig selv klare. Spændetrøjen knager allerede. Han var ikke livfuld som i sommer, og det

var næppe kun træthed. Z har kastreret den frie fugl! Starten på enden. Genstart for mig? TTT, 2019s milde gaver er ikke ovre, og maj er om 8 mdr.

Jeg vil tillade mig at være glad med en skål chips. Godt bevidsthedsarbejde for en dag! Og så lagde jeg lige et oplæg på kattekvinden og så også et løft til hende på den tid, ringede og sagde det. Der kom jo et arveløft fra broderen, men lille, og hun er ved at gå i spåner af alle de evindelige økonomiske tæt-barberinger. Hun bliver altid reddet, men det er svært at være tryk når regningerne står og truer hele vejen rundt. Det skyldtes ikke dumhed at hun sidder sådan, der blev regnet på alt før hun og partneren flyttede dertil. Der var masser af luft. Men så skred han og der skete det ene uventede efter det andet, ting der skulle have givet besparelser gav udgifter, katteriet kører kun lige rundt... vi får hver så hatten passer, og ingen vil i realiteten bytte, så alt er godt! De spirituelle tovholderes typiske finansielle klemthed er et tov der skal være stramt for at trække den ny tid fri af den gamle. Slup duer ikke, kun konstant bevidsthed på tovet. Hvis hun kunne se mere overordnet på jongleringen med midlerne... nemt sagt. Kan jeg med xy?!

Jeg vågnede **14. oktober** til erkendelsen af i hvor høj grad "Elisabeth og de unge Mænd" var en metafor der spejlede xy og mig den aften. Hvordan jeg var Elisabeth, hvordan han var de dér konventions-hæmmede, indeklemte – døde – unge mænd. Han så det mere end jeg, og det var vel ikke så sært, han havde jo givet sig ind under tyranniet via z mens jeg var fri til ham. Men til morgen stod hele det latterlige sceneri så klart for mig. Jeg rives lidt t/r mellem melankoli og optimisme, og i st.f. at lade disse emotionelle kh-programmer pine mig valgte jeg at spekulere over hvilke *fordele* den låste situation byder mig. Tidløs tålmodighed er helt klar, væren i nuet, fri. Men ellers? At være en kanal for det guddommeliges laveste kraft konstant vil rive løs hvad der ellers måtte begrænse flowet i den. Det må give åbenbaringer i allerhøjeste grad som nok er værd at være lidt afholdende for at jordforbinde.

Det lader til at være tid til at starte en ny bog. Fønix flammefugl er stadig i gang, jo, men nu føles det mere som Merlins Gry for mig, så det vil jeg kalde den ny bog. Hm, jeg kommer fra en tid hvor karakterskalaen gik fra tg over g, gx, mg-, mg, mgx til ug- og ug. MG ligger lige i midten, så det er vist helt fint! Vi mødes på fermaten... digt? Det må vist blive det andet af de to jeg lige hældte ud af ærmet nylig:

19.10.0612

KOSMISK ELSKOV

**Jeg kender min eneste ene
jeg ser os elske hver dag
jeg føler ham dybt i mit hjerte
og længes med hvert åndedrag**

**Jeg ved at han drages imod mig
igennem alt gammelt morads
Jeg kan bare kun se moradset
khaki-grønt, mosehørm, kras**

**Men under og bag er der toner
af stjernesang, sollys og vår
Jeg drager ham gennem moradset
til nyt liv med helede sår**

**Til elskov og jublende enhed
til grænseløs gentagen fryd
Jeg kender min eneste ene
som mig i hvert åndedrags lyd**

OM BOGEN:

Vi står i en tid helt uden sidestykke, ikke blot på Jorden, men i universerne. Det kan jeg da ikke tillade mig at udtale mig om... jo, for jeg ser det på alle mine etager... og hvad der sker i mikro- sker også i makro. Desuden ser alle noget af det. Den videnskabeligt-teknologiske revolution vi allerede har taget hul på ses tydeligt i forgrunden. Den anden har mange hidtil foretrukket at lade ubemærket i baggrunden – så vidt de har *kunnet*.

Tidligere tider frembragte af og til enkeltpersoner, der dimitterede fra Jordens skole, men nu dimitterer en hel BATCH i *ultimativ realisation*. Hvordan er det at gå denne vej for en kvinde – af min støbning, altså?

OM FORFATTEREN:

Lissen Seligmann er 55'er – fantastisk årgang, hvilken krop, hvilken aroma – og er blevet moset igennem systemet, 2 ægteskaber og 3 børn samt diverse alternative uddannelser til psykospirituel rådgiver (det sidste af *det* har strikket sig selv indefra, multikunstner *er* hun bare...) for nu at give igen i nærværende bog. Det var ikke kedeligt, så der kommer mere. For hvor ender det?